

Liahona

Kako se prevaja svete spise? str. 20

Starešina Ronald A. Rasband:
Nadarjen voditelj, predan
oče, str. 12

Starejši pari: poklicani
k služenju, str. 26

Ko se možje spopadajo
s pornografijo, tudi žene
potrebujejo zdravljenje, str. 34

V desetih minutah se naučite
igrati hvalnico, str. 54





»Tako govori Gospod, primerjal te bom, o Izraelova hiša, z gojeno oljko, ki jo je človek vzel in jo negoval v svojem vinogradu. ... In blagor vam; kajti ker ste bili marljivi, ko ste delali z menoj v mojem vinogradu in ste spolnjevali moje zapovedi in ste mi spet prinesli naravni sad, da se moj vinograd ni več pokvaril in je slábo izvrženo, glej, boste imeli radost z menoj zavoljo sadu mojega vinograda.«

JakK 5:3, 75

Oljke, ki jih v veliki meri gojijo v vseh mediteranskih deželah, imajo v svetih spisih dolgo zgodovino, od tega da je golobica oljčno vejico prinesla Noetu, do tega da je Odrešenik učil na Oljski gori, do Jakobove prispevke o oljkah.



SPOROČILA

- 4** **Sporočilo Prvega predsedstva: Molitev in osebno razodetje**
predsednik Henry B. Eyring
- 7** **Sporočilo obiskujočega poučevanja: Hčere večnega Očeta**

SLIKE V ČLANKIH

- 12** **Starešina Ronald A. Rasband: Nadarjen voditelj, predan oče**
starešina M. Russell Ballard
Starešina Rasband, ljubeč mož in oče, je v letih mentorstva razvil voditeljske veščine poslovneža in duhovniškega voditelja.
- 18** **On je škof?**
Patrick J. Cronin III
Razumel sem, zakaj ni mogla verjeti, da sedaj služim kot škof. Pred tridesetimi leti sem bil čisto drug človek.

20 **Prevod svetih spisov: v jezik srca**
R. Val Johnson
Prebiranje svetih spisov v lastnem jeziku je podobno duhovni vrnitvi domov.

26 **Trenutki starejših misijonarjev**
predsednik Russell M. Nelson
Prosimo, molite za priložnost, da boste ustvarili čudovite skupne trenutke kot starejši misijonarski pari.

28 **Starejši misijonarji: potrebujemo jih, so blagoslovljeni in ljubljani**
Richard M. Romney
Pari spoznajo, da je služnja misijona bolj prilagojeno, cenejše in bolj zabavno, kot so mislili.

34 **Ko pornografija napade dom – se morajo ozdraviti tako žene kot moške**
Ime zadržano v uredništvu.
Škof pove, kako ne pomaga le možem, ki se borijo s pornografijo, ampak tudi njihovim ženam, ki prav tako potrebujejo Odrešenikovo zdravljenje.

38 **Čuvaji na stolpu**
Obogatite svoje razumevanje pre-rokov tako, da se naučite, kako so podobni stražarjem na stolpu.

ODDELKI

- 8** **Razmišljanja: Ali so navodila smiselna?**
Ruth Silver
- 9** **Služenje v Cerkvi: Zahvaljujem se vam za služenje**
Ime zadržano v uredništvu.
- 10** **Evangeljska klasika: Duhovništvo: zanesljivo sidro**
starešina L. Tom Perry
- 40** **Glas svetih iz poslednjih dni**
- 80** **Dokler se spet ne snidemo: Iskanje duhovnih darov**
predsednik George Q. Cannon

NA NASLOVNICI

Naslovnica in notranja stran zadnje platnice.
Foto: Les Nilsson Notranja stran naslovnice:
Foto © RayTango/Thinkstock.



44 Znaki Satanovega sleparstva

Dennis C. Gaunt

Če bomo med Satanovimi lažmi in Kristusovimi nauki iskali razlike namesto podobnosti, bomo zmožni prepoznati Satanovo pretvarjanje.

48 Osebnosti mladih odraslih: Obilje blagoslovov na Madagaskarju

Mindy Anne Selu

Solofo Ravelojaona meni, da je njegovo življenje kljub temu, da živi v deželi s številitimi težavami, polno blagoslovov.



Poišči

Liahono, skrito v tej izdaji. Namig: sledi preroku.

50 Duhovna stabilnost: gradnja nepotopljive ladje

starešina Dale G. Renlund

Prav kakor mora biti ladja skrbno zgrajena, da bi bila trdna, lahko vsak od nas trdnost v življenju doseže z naslednjimi štirimi načeli.

54 V desetih minutah se naučite igrati hvalnico!

Daniel Carter

Če niste nikoli igrali klavirja, a ste se ga vedno želeli naučiti, lahko začnete takole.

57 Odločena odnehati

Gretchen Blackburn

Naredila bi vse, da bi lahko prenehala igrati klavir, zato sem se, ko sta mi starša rekla, da lahko preneham, ko sem bom naučila petdeset hvalnic, lotila dela.

58 Šok, žalost in Božji načrt

Paola Čajupi

Ko pomislim na svojo najbolj pretresljivo življenjsko izkušnjo, vem, da je bil nebeški Oče ves čas z mano.

60 Navzlic sramežljivosti

starešina José A. Teixeira

Zaupajte Gospodu in blagoslovil bo vaša prizadevanja, da bi oznanjali evangelij.

62 Naš prostor

63 Plakat: Sem videti dobro?

64 Vprašanja in odgovori

V šoli se mi posmehujejo, ker sem sveti iz poslednjih dni. Vem, da moram zagovarjati svoja prepričanja, vendar je to zelo težko! Kako naj postanem dovolj pogumen?



66 Apostolovi odgovori: Kaj delajo apostoli?

starešina David A. Bednar

67 Mir v srcu

Carol F. McConkie

Ko sem videla preroka in ga slišala govoriti, sem občutila mir.

68 Ethanovo pričevanje

Larry Hiller

Zdelo se je, da imajo pričevanje vsi razen Ethana.

70 Pesni za nebeškega Očeta

Angela Peña Dahle

Ana se je, ko je ostala brez denarja, spraševala: »Kaj bova jedli jutri?«

72 Sledimo prerokom in apostolom

Jenna Koford

Kako lahko ta mesec slediš preroku?

74 Junaki iz Mormonove knjige: Alma se je pokesal

75 Lahko berem Mormonovo knjigo

76 Zgodbe iz Mormonove knjige: Alma krsti veliko ljudi

79 Pobarvanka: Nedelja je poseben dan

APRIL 2016, 17. IZDAJA, 1. ŠT.
LIAHONA 13284 177

Mednarodna revija Cerkve Jezusa Kristusa svetih iz
poslednjih dni

Prvo predsedstvo: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring,
Dieter F. Uchtdorf

Zbor dvanajstih apostolov: Russell M. Nelson, Dallin H.
Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales,
Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd
Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E.
Stevenson, Dale G. Renlund

Urednik: Joseph W. Sitati

Pomočnik urednika: James B. Martino, Carol F. McConkie
Svetovalci: Brian K. Ashton, Randall K. Bennett, Craig A.
Cardon, Cheryl A. Esplin, Christoffel Golden, Douglas D.
Holmes, Larry R. Lawrence, Carole M. Stephens

Upravni direktor: David T. Warner

Operativni direktor: Vincent A. Vaughn

Direktor cerkvenih revij: Allan R. Loyborg

Poslovni vodja: Garff Cannon

Administrativni vodja: R. Val Johnson

Pomočnik urednika: Ryan Carr
Pomočnica za stike z javnostmi: Megan VerHoef

Uredniški odbor: Brittany Beattie, David Dickson, David A.
Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff,
LaRene Porter Gaunt, Jill Hacking, Charlotte Larcabal, Michael R.
Morris, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough,
Richard M. Romney, Mindy Anne Selu, Paul VanDenBerghe,
Marissa Widdison

Glavni direktor umetnostnega oddelka: J. Scott Knudsen

Direktor umetnostnega oddelka: Tadd R. Peterson

Oblikovanje: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie M.
Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, Nate Gines, Colleen
Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy,
Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Koordinatorica intelektualne lastnine:

Collette Nebeker Aune

Vodja produkcije: Jane Ann Peters

Produkcija: Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett,
Katie Duncan, Bryan W. Gygi, Denise Kirby, Ginny J. Nilson,
Gayle Tate Rafferty

Predtisk: Jeff L. Martin

Vodja tiska: Craig K. Sedgwick

Vodja distribucije: Stephen R. Christiansen

Previdi in pregledi: Mojca Zeleznikar, Rosana Majc,
Maja Kaplan, Nika Klobčič, Elvi Rwankuba

Distribucija:

Corporation of the Presiding Bishop of The Church of
Jesus Christ of Latter-day Saints
Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg v.d.H., Nemčija

Podatki o naročniku:

Če bi želeli postati naročnik ali spremeniti svoj naslov, vas

prosimo, da stopite v stik z naročniško službo:

Brezplačna telefonska številka: 00800 2950 2950

Telefon: +49 (0) 6172 4928 33/34

E-naslov: orderseu@ldschurch.org

Spletna stran: store.lds.org

Rokopise in vprašanja pošljite na naslov:

Liahona, Room 2420, 50 East North Temple Street,
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; ali po elektronski pošti:
liahona@ldschurch.org.

Liahona (izraz v Mormonovi knjigi pomeni »kompas« oziroma
»usmerjevalec«) izhaja v albansčini, angleščini, armenščini,
v jeziku bislama, v bolgarščini, cebuansčini, češčini,
dansščini, estonsčini, fidžijščini, finsčini, francoščini, grščini,
hrvaščini, islandščini, indonezijsčini, italijanščini, japonsčini,
kiribatščini, kitajščini (poenostavljena), kmerščini, korejščini,
latvijščini, litvanščini, madžarščini, malgaščini, maršalščini,
mongolsčini, nemščini, nizozemščini, norveščini, poljščini,
portugalščini, romunščini, ruščini, samoanščini, slovenščini,
svahilščini, španščini, švedščini, tagalogščini, tahitijsčini,
tajščini, v tonganščini, ukrajinščini, urdujščini in vietnamščini.
(Pogostnost je odvisna od jezika.)

© 2016 Intellectual Reserve, Inc. Vse pravice pridržane.
Natisnjeno v Ameriki.

Besedila in vizualno gradivo v Liahoni je dovoljeno
razmnoževati za naključno, neprofitno uporabo v cerkvi
ali doma. Vizualnega gradiva se ne sme razmnoževati, če
avtorsko dovoljenje umetnine tega ne dopušča. Vprašanja
v zvezi z avtorskimi pravicami pošljite na naslov Intellectual
Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City,
UT 84150, USA ali na e-naslov: cor-intellectualproperty@
ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

April 2016 Vol. 17 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480)
Slovenian (ISSN 1532-348X) is published once a year (April)
by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East
North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription
price is \$1.00 per year; Canada, \$1.20 plus applicable taxes.
Sixty days' notice required for change of address. Include
address label from a recent issue; old and new address must
be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt
Lake Distribution Center at address below. Subscription help
line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard,
American Express) may be taken by phone. (Canada Poste
Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).

Send address changes to Salt Lake Distribution Center,
Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT
84126-0368.

Zamisli za družinski večer

Ta izdaja vsebuje članke in dejavnosti, ki jih lahko uporabite na družinskem večeru.
Sledi en primer.



»Četudi si sramežljiv,« str. 60: Družinski večer lahko namenite razglašanju evangelija!
Kot družina se pogovorite o strahovih, ki vam otežujejo razglašanje evangelija. Kot družina
lahko molite, da vam bo Gospod pomagal, da boste evangelij razglašali samozavestno in
potem molili o tem, koga bi lahko povabili na družinski večer. Razmislite, da bi vsakega
družinskega člana prosili, naj med lekcijo pričuje. Odločite se lahko, da boste učili lekcijo
o obnovi ali načrtu odrešitve. Razmislite, da bi svoje misli in doživljanja zapisali v dnevnik.

VEČ NA SPLETU

Obiščite facebook.com/liahona.magazine (na voljo v angleščini, portugalščini in
španščini), kjer boste našli navdihujoča sporočila, zamisli za družinske večere in gradivo,
ki ga lahko posredujete prijateljem in družini.

TÉME TE IZDAJE

Številke pomenijo prvo stran članka

božanska narava, 7

desetina, 62, 70

duhovni darovi, 80

glasba, 54, 57

Jezus Kristus, 20, 34,
43, 58

kesanje, 18, 74

krst, 75, 76

ljubezen, 40

mir, 50, 67

misijonarsko delo, 26,
28, 60

molitev, 41, 64

Mormonova knjiga, 43, 44

obiskujoče poučevanje, 9

odkupna daritev, 34

odpuščanje, 34

pogum, 48, 64

poklici, 18

ponovna dejavnost, 18

pornografija, 34

poslušnost, 8, 34, 62, 72

poštenje, 62

pot učenca, 12, 26

poučevanje, 75

preroki in apostoli, 10,

12, 66, 67, 72

pretvarjanje, 44, 63

pričevanje, 64, 68

razodetje, 4, 10, 20, 41,
42, 50, 70, 72

služenje, 9, 26, 28, 41

sobotni dan, 79

spreobrnitev, 43, 58,

75, 76

Sveti Duh, 44, 50

sveti spisi, 20

talenti, 40, 54

vera, 34, 48, 58, 60

zapovedi, 8, 72

žalost, 58



predsednik
Henry B. Eyring

prvi svetovalec
v Prvem predsedstvu

Preroštvo IN OSEBNO RAZODETJE

Prava Cerkev Jezusa Kristusa je bila obnovljena in je danes na zemlji. Cerkev Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni so vedno vodili živi preroki in apostoli, ki prejemajo nenehno vodstvo iz nebes.

Ta božanski vzorec je veljal tudi v starodavnih časih. V Svetem pismu piše: »Da, Gospod Bog ne stori ničesar, ne da bi svoj sklep razodel svojim služabnikom prerokom.« (Am 3:7)

Bog je ponovno spregovoril v našem času po preroku Josephu Smithu. Po preroku Josephu je v celoti obnovil evangelij Jezusa Kristusa. Obnovil je sveto Božje duhovništvo s ključi in vsemi pravicami, močmi in izvajanji svete duhovniške moči.

Danes so živi preroki in apostoli pooblašeni, da govorijo, učijo in usmerjajo s polnomočjem Boga Očeta in Gospoda Jezusa Kristusa. Odrešenik je preroku rekel, da je, kar je on, Gospod, rekel, rekel in se ne opravičuje; in dasi bosta nebo in zemlja prešla, njegova beseda ne bo prešla, temveč se bo vse izpolnilo najsi po njegovem glasu ali po glasu njegovih služabnikov, je vseeno (gl. NaZ 1:38).

Na generalni konferenci, ki poteka dvakrat letno, smo blagoslovljeni s priložnostjo, da od Božjih služabnikov

slišimo Gospodovo besedo za nas. To je neprecenljiv privilegij. Toda vrednost te priložnosti je odvisna od tega, ali besede prejemamo pod vplivom istega Duha, s katerim so bile tem služabnikom dane (gl. NaZ 50:19–22). Prav kakor oni prejemajo vodstvo iz nebes, ga moramo tudi mi. In za to je potrebno isto duhovno prizadevanje.

»Naredite domačo nalogo«

Pred leti me je eden od članov zbora dvanajstih apostolov prosil, naj preberem govor, ki ga je pripravljajal za generalno konferenco. Bil sem mlajši član zbora. Počastil me je s svojim zaupanjem, da mu lahko pomagam najti besede, katere bi Gospod želel, da jih pove. Z nasmehom mi je rekel: »Oh, to je dvaindvajseti osnutek govora.«

Spomnil sem se nasveta, ki mi ga je z močnim poudarkom dal ljubeči in prijazni predsednik Harold B. Lee (1899 - 1973): »Hal, če želiš prejeti razodetje, naredi domačo nalogo.«

Ta dvaindvajseti osnutek sem prebral, o njem razmišljal in molil. Po svojih najboljših močeh sem ga preučeval pod vplivom Svetega Duha. Nalogo sem opravil, preden je ta član zbora imel svoj govor. Nisem prepričan, da sem pomagal, vem pa, da sem se, ko sem govor slišal, spremenil.



Sporočila so daleč presegala besede, ki sem jih prebral in ki jih je govoril. Besede so imele večji pomen kot tiste, ki sem jih prebral v osnutku. Zdelo se je, da je sporočilo namenjeno meni, prilagojeno mojim potrebam.

Služabniki Boga se postijo in molijo, da prejmejo sporočilo, ki ga ima zanje, da ga posredujejo tistim, ki potrebujejo razodetje in navdih. Iz te izkušnje, in številnih podobnih tej, sem se naučil, da moramo, če želimo prejeti velike koristi s poslušanjem

živih prerokov in apostolov, sami plačati ceno prejetja razodetja.

Gospod ima rad vsakogar, ki sliši njegovo sporočilo, in pozna srce in okoliščine vsakogar. Ve, katere izboljšave, katere spodbude in katere evangelijske resnice bodo najbolj pomagale vsakemu posamezniku, da se bo odločil za svojo smer na poti v večno življenje.

Mi, ki spremljamo generalno konferenco in poslušamo sporočila, se kasneje včasih sprašujemo: »Česa

se najbolj spominjam?« Gospod upa, da bo vsak od nas odgovoril takole: »Nikoli ne bom pozabil trenutkov, ko sem v mislih in srcu zaslišal glas Duha, ki mi je govoril, kaj lahko naredim, da osrečim nebeškega Očeta in Odrešenika.«

To osebno razodetje lahko prejmemo, ko poslušamo preroke in apostole in ko delujemo v veri, da ga bomo prejeli, prav kakor je predsednik Lee rekel, da ga lahko. Iz izkušenj in zaradi pričevanja Duha vem, da je to res. ■

NAUK SPOROČILA

Premislite, da bi naglas prebrali zgodbo predsednika Eyringa o preučevanju osnutka konferenčnega govora člana zbora. Nemara boste vprašali: »Kakšna je cena za pridobitev pričevanja?« Po pogovoru lahko

tiste, ki jih obiskujete, prosite, naj razmislijo in pripravijo načrt, da bodo sporočila na naslednji generalni konferenci sprejemali »pod vplivom istega Duha, s katerimi so dana Božjim služabnikom«.

Nebeški Oče mi je spregovoril v konferenčnem govoru

Anne Laleska Alves de Souza

Bila sem v dvomih glede tega, kaj naj študiram na univerzi. Večina ljudi je grdo govorila o predmetu, ki sem ga hotela vpisati, zato sem molila h Gospodu, da bi videla, ali soglaša z mojo odločitvijo.

Odgovor sem prejela naslednji dan, ko sem v *Liahoni* brala govor z generalne konference. Občutila sem, kot da mi nebeški Oče govori, da se ne more odločiti namesto mene – to je odločitev, ki jo moram sprejeti sama. Vedela sem, da se bom morala, ne glede na odločitev, za uspeh zelo potruditi.

Vem, da je bila moja molitev uslišana. Potrditev Svetega

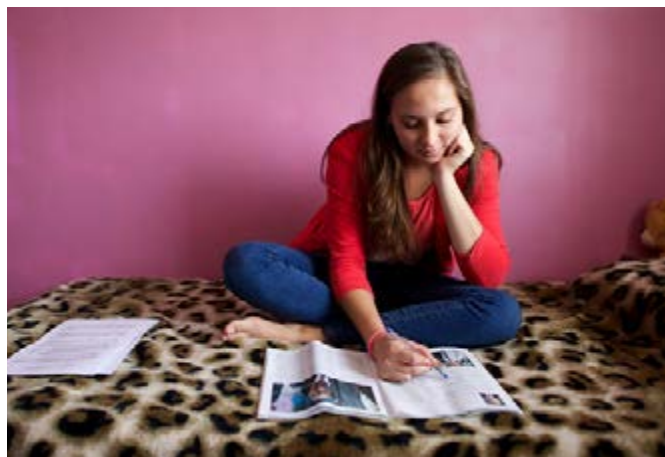


FOTO ILLUSTRACIJA: MODEL

Duha mi je pomagala, da sem se odločila. Naučila sem se, da moram dati vse od sebe in vedeti, da mi bo nebeški Oče pomagal.

Avtorica živi v kraju Sergipe v Braziliji.

OTROCI

Sledimo preroku

Preroki in apostoli govorijo v imenu nebeškega Očeta in Jezusa Kristusa. Učijo nas, kako naj sledimo Jezusu. Sledite poti, da boste prišli do tistega, kar so nas prerok in apostoli prosili, naj naredimo.



Gradivo preučite v duhu molitve in prosite, da bi izvedeli, o čem naj govorite. Kako bo razumevanje dokumenta »Družina: razglas svetu« poglobilo vero v Boga in blagoslovilo tiste, nad katerimi bdite preko obiskujočega poučevanja? Več o tem na reliefsociety.lds.org.

Hčere večnega Očeta

Sveti spisi nas učijo, da smo »Božjega rodu« (Apd 17:29). Bog je o Emmi Smith, ženi preroka Josepha Smitha, govoril kot o svoji hčeri (gl. NaZ 25:1). Razglas o družini nas uči, da smo vse »[ljubljene] duhovne [...] hčere nebeških staršev«¹.

»V [predzemeljskem] obstoju, smo se poučile o naši večni istovetnosti ženske,« je rekla Carole M. Stephens, prva svetovalka v generalnem predsedstvu Društva za pomoč.

»Naše zemeljsko potovanje teh resnic ni spremenilo.«²

»Nebeški Oče vas pozna po imenu in pozna vaše okoliščine,« je rekel starešina Jeffrey R. Holland iz zborra dvanajstih apostolov. »Sliši vaše molitve. Pozna vaša pričakovanja in sanje, vključno z vašimi strahovi in razočaranji.«³

»Vsak od nas pripada Božji družini, ki ga potrebuje,« je rekla sestra Stephens. Zemeljske družine so vse



videti različne. In ko se po najboljših močeh trudimo, da bi ustvarili močne tradicionalne družine, članstvo v Božji družini ni odvisno od nobenega drugega odnosa ali kakršnega koli statusa – zakonskega statusa, starševskega statusa, finančnega statusa, družbenega statusa ali celo statusa, ki ga objavimo na družbenih medijih.«⁴

Dodatni odlomki iz svetih spisov

Jer 1:5; Rim 8:16; gl. NaZ 76:23–24

OPOMBE

1. Družina: Razglas svetu, *Liahona*, nov. 2010, str. 129.
2. Carole M. Stephens, Družina je od Boga, 185. spomladanska generalna konferenca, april 2015, str. 124.
3. Jeffrey R. Holland, To Young Women, *Liahona*, nov. 2005, str. 28.
4. Carole M. Stephens, The Family Is of God, str. 11.
5. Gl. Gospel Topics, First Vision Accounts, topics.lds.org.



vera, družina,
pomoč

Iz naše zgodovine

Prerok Joseph Smith v svojem poročilu o Prvem videnju⁵ potrjuje številne resnice – vključno s to, da nas nebeški Oče pozna po imenu.

Mladi Joseph si je prizadeval, da bi vedel, kateri cerkvi naj se pridruži, vodstvo pa je našel v petem verzu prvega poglavja Jakbove knjige. Joseph se je odločil, da bo vprašal Boga.

Nekega pomladnega jutra leta 1820 je odšel v gozd, da bi molil, a se je nadenj takoj zgrnila neka črna moč. O tem je zapisal takole:

»Natanko nad svojo glavo sem zagledal snop svetlobe, ki je bil svetlejši od sonca, ki se je počasi spuščal, dokler me ni obsijal.

Tisti hip sem bil rešen sovražnika, ki me je zvezal. Potem ko se je svetloba spustila name, sem zagledal dve osebi, katerih sijaja in slave ni moč opisati, ki sta stali nad menoj v zraku. Eden od njiju mi je spregovoril, me poklical po imenu in rekel, pokazujoč na drugega: *'To je moj ljubljeni Sin. Poslušaj ga!'*« (Joseph Smith – History 1:16–17)

Premislite naslednje

Kako to, da veste, da ste Božja hči, vpliva na vaše odločitve?

ALI SO NAVODILA SMISELNA?

Ruth Silver

Kolesarski izlet me je prepričal o potrebi po nenehnem preverjanju Gospodovega zemljevida življenja.

Pred leti sem se s sestro, svakinjo in njeno hčerjo odpravila na kolesarsko potovanje po Franciji. Vsako jutro smo dobile tri strani podrobnih navodil, ki so nas, če smo jih natančno upoštevale, pripeljale do našega dnevnega cilja. Ko smo kolesarile skozi vinograde, so nas napotki usmerjali, naj gremo 50 metrov severno, potem zavijemo levo in se vozimo še sto metrov. Pogosteje pa so navodila vključevala znake in imena ulic.

Nekega jutra smo kolesarile navzdol po lepi cesti, a kmalu ugotovile, da se navodila več ne ujemajo s pokrajino. Ker smo se hitro izgubile, smo se odločile, da se vrnemo tja, kjer smo nazadnje vedele, da smo na pravi poti, da bi videle, če bi lahko določile, kam naprej.

In res, ko smo prišle tja, smo našle majhen prometni znak, zabeležen v navodilih, ki smo ga spre-gledale. Kmalu smo bile spet na poti,

povezujoč svoj napredek z navodili, ki so ponovno imela popoln smisel.

Izkušnja je služila kot metafora, ki je odgovorila na moje zagonetno vprašanje: Zakaj bi nekdo, ki je imel pričevanje o evangeliju, sploh postal nedejaven? Postalo mi je jasno, da takrat, ko se obrnemo v napačno smer (grešimo) ali ne spolnujemo Božjih zapovedi, navodila (Božja beseda) niso več smiselna. Zemljevid tako rekoč nič več ne ustreza ozemlju, na katerem smo. Če nismo zašli predaleč, lahko spoznamo, da je zmota naša in da se moramo vrniti (pokesati) ali se ponovno obvezati, da bomo živeli, kakor je Bog zapovedal, vse do tja, ko smo še vedeli, da hodimo po pravi poti.

Vse pogosto dvomimo v navodila, ko nam le-ta ne ustrezajo več. Names-to, da bi se vrnili, krivimo navodila in se jim potem povsem izognemo. Naposled se, ko opustimo vizijo naše usode, izgubimo in tavamo po poteh,

ki se začasno zdijo zelo privlačne, vendar pa nas ne bodo pripeljale tja, kamor moramo priti.

Vsak dan imamo priložnost, da preučujemo svete spise. Vsakih šest mesecev pa imamo generalno konferenco Cerkve. Mar ni to čas, ko lahko preverimo svoj zemljevid in se prepričamo, da smo tam, kjer moramo biti? Ko sem nekoč poslušala konferenco, sem začutila, da lahko, nepopolni kot smo, vemo, da smo na pravi poti, če se nam ta navodila zdijo popolnoma smiselna.

Prav kakor nas bo upoštevanje pravih smernic pripeljalo do ciljev v tem življenju, nam preučevanje svetih spisov in upoštevanje nasvetov živih prerokov omogoča, da preverimo svojo pot in jo po potrebi prilagodimo, da bomo na koncu prispeli v celestialni dom. ■

Avtorica, ki je živela v Koloradu v ZDA, je lani umrla.



ZAHVALJUJEM SE VAM ZA SLUŽENJE

Ime zadržano v uredništvu

Predstavljate tiste ženske, ki vse od časa Nauvooja služijo druga drugi preko ljubečega in navdihujočega obiskujočega poučevanja.

Ne poznam vašega imena, koliko ste stare oziroma kar koli drugega o vas. Vse, kar vem, je, da ste Joannina obiskujoča učiteljica in srčno cenim vaše vestno služenje.

Vem, da obiskovanje manj dejavne sestre, kot je moja snaha Joann (ime je bilo spremenjeno), ni lahko, zlasti, ko najverjetneje nerada izkaže dobrodošlico. Dvomim, da si je sprva sploh želela vašega obiska. Toda Joann mi je povedala, da ste prava prijateljica, obiskujete jo, da bi videli, kako ji gre, in jo sprejemate takšno, kakršna je.

V devetnajstih letih, odkar je Joann poročena z mojim sinom, je tokrat prvič omenila, da ima obiskujočo učiteljico. Nedavno mi je povedala, kako redno jo obiskujete in kako ste vselej pozorni in prijazni. Rekla je, da ste ji večkrat pomagali, ko je bila bolna, in da ste se celo ponudili, da mojo vnukinjo odpeljete k Mladenkam.

Zadnjih deset let sta z mojim sinom in njuno družino živela več sto kilometrov stran od nas. Molila sem, da bi



ju drugi imeli radi in bi zanje skrbeli, kot to delam jaz, in sem v solzah prosila nebeškega Očeta, da bi jima drugi pomagali, kot bi jima jaz, če bi živela blizu. Iz Joanninih besed vem, da ste odgovor na moje molitve.

Joann in moj sin sta, čeprav ne izpolnjujeta besede modrosti in ne hodi v cerkev, še vedno dobra človeka in imata rada svoje otroke. Nekako se vam oči zaradi Joanninega cigaretnega dima niso zameglile. Niste je opredelili po tem, ali hodi v cerkev ali ne. Spoznali ste jo in uvideli, da je ljubeča mamica, ki želi, da bi njena hči hodila v cerkev in pridobila pričevanje. In ko

je Joann prestala operacijo, ste ji prinesli večerjo, namesto, da bi se spraševali, ali je za nekatere zdravstvene težave kriva sama.

Kako hvaležna sem, da ste vzor za mojo vnukinjo. Na vas se lahko ozira kot na nekoga, ki mu je mar za vsakogar in ki si na vso moč prizadeva, da bi izkazoval ljubečo skrb. Povedala mi je, da ste nekega dne, ko niste imeli avta,

s svojim majhnim otrokom prehodili več kot poldrugi kilometer do njene hiše, da ste ji prinesli piškote.

Rekli ste ji: »Mislila sem na vas in na vašo mamo in hotela narediti nekaj lepega za vas – pač kar tako.«

Želim, da bi vam lahko povedala, kako zelo cenim vašo predanost poklicu obiskujoče učiteljice. Predstavljate tiste ženske, ki vse od časa Nauvooja služijo druga drugi preko ljubečega in navdihujočega obiskujočega poučevanja. To služenje in ljubezen ste izkazali tako, da ste ljubeče obiskovali mojo manj dejavno snaho.

Hvala. ■



starešina
L. Tom Perry
(1922 - 2015)

iz zbora dvanajstih
apostolov

DUHOVNIŠTVO: ZANESLJIVO SIDRO

Ta članek je starešina L. Tom Perry pripravil za mlade duhovnike 28. maja 2015, dva dni pred svojo smrtjo.

Največja moč v mojem življenju je Božje duhovništvo. Verjamem, da bo to tudi za vas, mladeniče, zanesljivo sidro. Da pa boste to moč v življenju imeli, jo morate razumeti in uporabljati.

Prve izkušnje z duhovništvom

Odraščal sem v prijetnem okolju v Loganu v Utahu. V otroštvu me ni skrbelo za hrano, zatočišče ali izobrazbo. Ker pa je bilo življenje lahko, sem potreboval nekaj, kar bi me utrdilo.

Zame je bilo to sidro Božje duhovništvo. Ko sem odraščal, sem bil v nenavadnem položaju. Ko sem bil star eno leto, so mojega očeta poklicali za škofa in moj škof je bil devetnajst let. Njegovo očetovsko in duhovno vodstvo mi je bilo v izredno pomoč.

Mislím, da sem se predvsem zaradi tega veselil, da bom na svoj dvanajsti rojstni dan prejel Aronovo duhovništvo. Spominjam se posebnega dne, ko sem na glavi začutil očetovi roki, ko me je oddelil. Po tem sem napredoval v službah Aronovega duhovništva in prejel poklice, v katerih sem zelo užival.

Razdeljevanje zakramenta je bilo zame zelo posebno. Lahko si videl ljudi, ki so se, ko so vzeli simbola Kristusovega telesa in krvi, zavezali, da bodo poslušni Gospodu in spolnjevali njegove zapovedi.

Poglabljanje razumevanja duhovništva

Sčasoma sem končal srednjo šolo in bil nato po enem letu fakultete poklican na misijon. Užival sem sleherni trenutek in imel rad svoje družabnike. Eden od njih mi je bil še posebej v oporo. Od njega sem se pri izpolnjevanju najinih odgovornosti veliko naučil.

Ker je bila domovina v vojni, sem se po vrnitvi z misijona pridružil ameriškim marincem. Ko se je vojna končala, sem se vrnil na fakulteto, se poročil in si ustvaril družino. Nadaljnje poklicne odločitve so me pripeljale na številne kraje po Združenih državah, kjer sem se veliko naučil, ko sem služil v številnih duhovniških poklicih. Naposled sem pristal v Bostonu v Massachusettsu, kjer sem služil kot kolski predsednik. Od tam sem bil poklican za pomočnika dvanajsterim,

sedemnajst mesecev kasneje pa v zbor dvanajstih apostolov.

Lekcije, ki sem se jih naučil kot apostol

Kaj sem se naučil kot član zbora dvanajsterih?

Naučil sem se, da duhovništvo nudi vodstvo, pristan in zaščito.

Duhovništvo je vedno obstajalo. Adam je duhovništvo imel, preden je prišel na zemljo. Ker se je Adamovo potomstvo, ki je imelo duhovništvo, razkropilo, je postalo potrebno, da se pouči, kako se duhovništvo podeljuje. Gospod je to storil tako, da je poklical Abrahama, da predseduje svoji družini





duhovniških bratov. Ta ureditev se je nadaljevala z Izakom in Jakobom, čigar ime je bilo kasneje spremenjeno v Izrael.

Stoletja kasneje so se Izraelovi otroci znašli v ujetništvu. Gospod je poslal Mojzesa, da bi jih rešil, ko pa je to storil, se je izkazalo, da kot ljudstvo niso pripravljene na Melkizedekovo duhovništvo. Zato jim je do Odrešenikovega časa ostalo Aronovo duhovništvo.

Zanimivo se mi zdi, kaj je bilo prvo, kar je Odrešenik storil, ko je začel delovati. Uvedel je Melkizedekovo duhovništvo. Poklical je dvanajst apostolov in jih poučil o duhovniških zakonih in redu. Za glavnega apostola je poklical Petra in v svoji

Cerkvi uvedel linijo polnomočja.

Tistikrat in danes je Jezus Kristus tisti, ki izbere svojega glavnega apostola, da predseduje Cerkvi, in Odrešenik je tisti, ki ga usmerja v duhovniških dolžnostih.

Tako ima duhovništvo neposredno linijo od Gospoda in Odrešenika preko glavnega apostola do drugih apostolov in naprej do drugih bratov z duhovništvom v Cerkvi. Ključni polnomočja so dani apostolom in dokler bodo ti ključni na zemlji, nas bo vodil sam Gospod. Ti božanski napotki nas ščitijo in nam zagotavljajo, da Cerkev ne bo spreminjala resnice. Ostala bo dosledna, saj jo ne vodi nobeno zemeljsko bitje. Vodi jo Gospod.

Poučite se o duhovniških nauk

Največji nasvet, ki ga imam za vas, mladeniči, je, da preučujete duhovniške nauke, razumete moč, ki jo imate, ko duhovništvo udejanjate, in spoznate, kako lahko blagoslovi vaše življenje in življenje drugih.

Če se boste poučili o duhovniških nauk in izpolnjevali svoje duhovniške dolžnosti, vam obljubim, da bo duhovništvo zanesljivo sidro, ki vas bo ohranjalo duhovno varne in vam prinašalo veliko radost. Bodite pravi duhovniški zbor. Pomagajte svojim prijateljem in jih privedite v svoj zbor. Ustvarite bratstvo v zboru, ki bo stalni temelj v vašem življenju. ■

Starešina Ronald A. Rasband

NADARJEN
VODITELJ,
PREDAN OČE

starešina M. Russell Ballard

iz zbora dvanajstih apostolov

Ron Rasband ni nikoli dvomil, da bo služil redni misijon. Edino vprašanje, ki ga je devetnajstletnik imel, ko je odpiral vpoklic na misijon, je bilo, *kje* bo služil.

»Oče je šel na misijon v Nemčijo. Moj starejši brat je šel na misijon v Nemčijo. Moj bodoči svak je šel na misijon v Nemčijo,« se spominja. »Mislim sem, da bom šel v Nemčijo.«

Toda Gospod je imel drugačne načrte. Ron je bil namesto tega poklican v vzhodne Združene države Amerike s sedežem v New York Cityju v ZDA. Vpoklic je razočaran odnesel v spalnico, pokleknil ob postelji, izrekel molitev, na slepo odprl svete spise in začel brati:

Glejte, v tem kraju, v okoliških področjih, imam veliko ljudi; in odprla se bodo učinkovita vrata v okoliških področjih na tem *vzhodnem ozemlju*.

Zatorej ti jaz, Gospod, dovolim, da prideš na ta kraj; zakaj to je bilo potrebno v meni za odkupljenje duš (gl. NaZ 100:3-4; poudarek dodan).

Sveti Duh je Ronu takoj potrdil, da njegov vpoklic na misijonsko področje vzhodnih držav Amerike ni bila napaka.

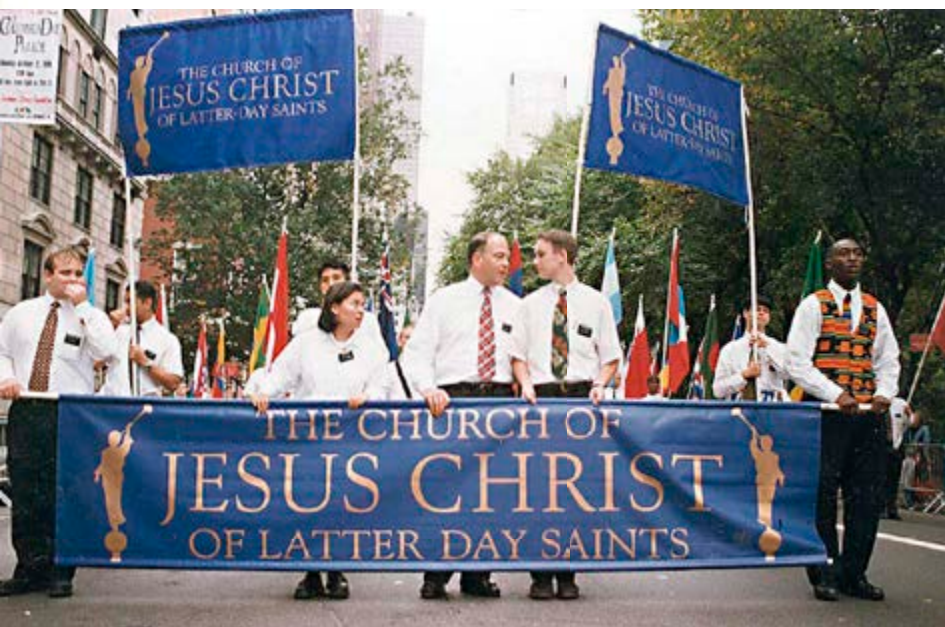
»Moje razočaranje se je prelevilo v mojega prvega od številnih navdihov, ki so bili povezani s svetimi spisi, da Gospod želi, da grem



tja,« se spominja. »Ta duhovna izkušnja je bila zame odločilna.«

Njegov misijon na vzhodu Združenih držav je bil prvi od številnih cerkvenih poklicev, ki so ga odpeljali v kraje, za katere si nikoli ni mislil, da jih bo obiskal. In starešina Ronald A. Rasband je z vsakim poklicem – kot učitelj, škof, visoki svetovalec, predsednik misijona, član sedemdeseterih, višji predsednik sedemdeseterih in apostol Gospoda Jezusa Kristusa – sprejel Gospodovo voljo in se še naprej zanaša na Duha, ko služi Božjim otrokom.

Desno zgoraj: starešina Ronald A. Rasband kot predsednik misijona v New York Cityju leta 1998. Skrajno desno: starešina Rasband s sestro Nancy Schindler, materjo in bratoma Russellom in Neilom. Desno: s staršema, ko mu je bilo sedem let.



Ron je bil na splošno dober fant, vendar priznava, da ima poredno plat.

»Moje učiteljice [iz Osnovne] so večkrat prišle k moji mami, kolski predsednici Osnovne, in rekle: 'Tisti Ronnie Rasband je trdovraten fantič,'« pove. »Toda nad menoj niso nikoli obupale. Izkazale so mi veliko

ljubezni in me vedno poklicale nazaj v razred.«²

Ronovo otroštvo je bilo osredotočeno na Cerkev – oddelčne sestanke, oddelčne zabave, oddelčne večerje in oddelčna športna moštva. Ko ni imel opravkov v zgradbi za bogoslužje v prvem oddelku Cottonwood, je opravljal razna dela, izvajal je skavtske dejavnosti in čas preživljal s prijatelji. Doma je bil družinski čas osredotočen na svete spise, igre in opravila.

»Oče mi je s svojim zgledom pokazal, kaj pomeni delo,« pravi. »Mati me je delati naučila tako, da sem ga opravljal.«

Ronov oče je vozil tovornjak za dostavo kruha, zaradi česar je vsak dan vstajal ob štirih zjutraj in se domov vsak večer vračal pozno. Njegova mati je ostala doma, da bi vzgajala otroke, in izpad družinskega dohodka nadomeščala tako, da je izdelovala in prodajala porcelanaste punčke s čipkami.

Ronova prirojena sposobnost vodenja, poverjanja in to, da so stvari narejene – kar mu je dobro služilo pri

Rojen dobrim staršem

Starešina Rasband je v svojem prvem nagovoru kot apostol Jezusa Kristusa izrazil iskreno hvaležnost za svoje prednike. »Rodil sem sem dobrim staršem v evangeliju,« je rekel, »in oni dobrim staršem šest rodov nazaj.«¹

Njegova mati, Verda Anderson Rasband, je bila ljubeča voditeljica, ki je mlademu Ronu privzgojila ljubezen do svetih spisov. Njegov oče, Rulon Hawkins Rasband, je bil zvest brat v duhovništvu, ki je poosebljal vrline trdega dela.

Ronald A. (Anderson) Rasband se je rodil 6. februarja 1951 v Salt Lake Cityju v Utahu kot edini otrok v zakonski zvezi njegovih staršev. Oba sta se poročila in ločila in Ron je odraščal ob dodatni skrbi dveh starejših bratov in starejše sestre.

»Bil je kombinacija naših staršev, zato smo ga vsi imeli radi,« pravi njegova sestra Nancy Schindler. »Ron mami in očetu ni nikoli dovolil, da bi stala skupaj ali da bi skupaj sedela, ne da bi bil sam med njima.«





poklicnih in duhovniških odgovornostih – se je že zgodaj izkazala za koristno.

»Ronu je bilo naročeno, naj pokosi trato,« se spominja njegova sestra. Toda Ron je, kakor Tom Sawyer Marka Twaina, znal prepričati prijatelje, da so mu pomagali.

»Pogledala sem ven in videla, kako njegov najboljši prijatelj trato kosi namesto njega,« pravi Nancy. »Naslednji teden je kosil neki drugi njegov prijatelj. On je samo sedel pred sprednjimi vrati in se smejal in šalil z njimi, delali pa so oni.«

Ronova starša sta imela finančne borbe, toda družina je imela evangelij. »Nikdar nismo imeli veliko denarja,« se spominja Ron, »vendar to nikoli ni vplivalo na mojo srečo.«

Zaupanja vredni prijatelji in voditelji

Ko je Ron odraščal, je bil blagoslovljen z dobrimi prijatelji in zaupanja vrednimi duhovniškimi voditelji, pri štirinajstih vključeno s kolskim predsednikom iz otroštva – Jamesom E. Faustom (1920 - 2007), ki je kasneje služil v zboru dvanajstih apostolov in v Prvem predsedstvu. Ronova družina je bila v tesnih odnosih s predsednikom Faustom in njegovo družino. »Vedno me je omenjal kot enega od svojih Cottonwoodovih fantov, ker me je pomagal vzgajati,« pravi.



Ron ni več imel časa za šolske športe, potem ko je prišel na srednjo šolo, ker je vedno imel službo, vzel pa si je čas za zvesta prijateljstva, ki so trajala vse življenje.

»Rona sem vedno občudoval zaradi tega, kdo je bil, toda ni bil popoln,« pravi prijatelj iz otroštva Kraig McCleary. Z nasmehom dodaja: »Rekel sem mu, da bom, če bo v nebesa prišel on, tja prišel tudi sam, ker sva med odraščanjem počela iste stvari.«

Ron je na misijon odšel v začetku leta 1970, Kraig pa je razmišljal, da bi z misijonarskim služenjem odlašal do konca tiste jesenske lovske sezone. Takrat ga je Ron poklical z misijona.

»Ne vem, kako je dobil dovoljenje, da me je poklical, ampak pograjal me je, ker nisem bil bolj navdušen nad tem, da bi se takoj odpravil na misijon,« pravi brat McCleary. »Seveda s tem nisem odlašal.«

Ron svoj misijon imenuje »fantastična« izkušnja. »Gospod me je blagoslovil s številnimi čudežnimi, vero spodbujajočimi izkušnjami,« pravi. »Moj misijon je bil za moje duhovno življenje fenomenalen.«

Starešina in sestra Rasband od začetkov svoje zakonske zveze Gospoda dajeta na prvo mesto. Potem ko sta se 4. septembra 1973 poročila (spodaj), sta bila naposled blagoslovljena s štirimi hčerami in sinom (zgoraj). Nasprotna stran: Jon Huntsman st., nekdanji poslovni partner in mentor starešine Rasbanda, slednjega imenuje »nadarjeni voditelj izjemne zvestobe«.



Ron je del svojega misijona preživel na Bermudih. Njegov predsednik misijona, Harold Nephi Wilkinson, je tja poslal samo »najboljše misijonarje«, ker jih je obiskal samo občasno.

»Zanesli smo se lahko le nase, vendar predsedniku ni bilo treba skrbeti zaradi nas,« se spominja Ron. »Delo smo opravili.«

»Sanjsko dekle« iz Delta Phi

Ko je Ron leta 1972 zaključil misijon, si je tisto jesen našel službo, se vpisal na fakulteto na Utahu in se pridružil skupini Delta Phi Kappa, bratovščini bivših misijonarjev. Na družabnih dejavnostih bratovščine ni mogel kaj, da ne bi opazil privlačnega dekleta po imenu Melanie Twitchell. Melanie je bila ena od izbranih »sanjskih deklet« bratovščine Delta Phi, ki je soorganizirala človekoljubne dejavnosti.

Melanie je kakor Ron prihajala iz dejavne družine svetih iz poslednjih dni. Njen oče, poklicni vojaški uslužbenec, in njena mati nikdar nista dovolila, da bi pogoste selitve družine postale izgovor, da ne bi šli v cerkev.

Melanie je bila navdušena nad Ronovo prijaznostjo, vljudnostjo in evangelijskim znanjem. »Rekla sem si: 'Tako osupljiv človek je, da sploh ni važno, če z njim ne bom nikoli šla na zmenek. Biti hočem samo njegova najboljša prijateljica.«

Ko se je njun odnos poglobljal, ji je Duh potrdil občutke o Ronu in o njegovi predanosti Gospodu. Njuno prijateljstvo se je kmalu razcvetela v to, kar Melanie imenuje »pripovedna, pravljica ljubezen«.

Starešina Rasband pravi, da je bila njegova popolna druga polovica. »Melani mi je bila v vsakem pogledu enakovredna v predanosti evangelijski in dediščini. Postala sva najboljša prijatelja in takrat sem jo vprašal, če bi se z menoj poročila.«

Poročila sta se 4. septembra 1974 v templju Salt Lake. Odtlej, pravi, mu je njegova »nesebična večna družabnica ... pomagala, da sem se kot lončarjeva glina oblikoval v bolj prečiščenega Kristusovega učenca. Njena ljubezen in podpora, in najinih petih otrok, njihovih zakoncev in najinih 24 vnukov, me držita pokonci.«³

»Pojdimo«

Ko je Ron v svojem oddelku za poročene služil kot predsednik zbora starešin, je spoznal Jona Hutsmana st., visokega svetovalca v oddelku. Jon je bil takoj navdušen nad tem, kako je Ron vodil zbor.

»Imel je neverjetne voditeljske in organizacijske sposobnosti,« se spominja starešina Huntsman, ki je od leta 1996 do 2011 služil kot področni sedemdeseteri. »Zdelo se mi je nenavadno, da je mlad moški, ki je bil še na collegeu, zbor vodil na tak način.«

Jon je več mesecev opazoval Rona, kako je pri opravljanju duhovniških dolžnosti zamisli prenašal v dejanja. Ko se je v Jonovem podjetju – ki je kasneje postalo Hutsman Chemical Corporation – odprlo prosto vodstveno delovno mesto v marketingu, je zaključil, da ima Ron spretnosti, ki jih potrebuje, ter mu ponudil službo. Delati je začel naslednji teden v Ohiju v ZDA.

»Melanie sem rekel, da 'bom šolo pustil in da se bomo selili,« se spominja Ron. »Vse življenje si prizadevam, da bi college zaključil in zdaj sem končno tako blizu svojega cilja.«

Melanie je Rona opomnila, da je v šoli zato, da bi našel dobro službo.

»Zakaj te skrbi?« je vprašala. »Znam spakirati in se preseliti. To počnem že vse življenje. Vsak večer ti bom dovolila poklicati mater. Pojdim.«

Jonovo zaupanje v Rona se je potrdilo. Ron je pod Jonovim mentorstvom v razvijajočem se podjetju hitro napredoval in leta 1986 postal predsednik slednjega in vodja razvojnega oddelka. V sklopu podjetja je veliko potoval – doma in v tujini. Ron si je kljub natrpanemu urniku prizadeval, da bi bil konec tedna doma. In ko je potoval, je občasno s seboj vzel družinske člane.

»Ko je bil doma, je naredil, da so se otroci res počutili izjemne in ljubljene,« pravi Melanie. Kadar je bilo mogoče, se je udeležil njihovih dejavnosti in športnih dogodkov.





Jenessa MacPherson, ena od njunih hčera, pravi, da oče zaradi duhovniških dolžnosti ob nedeljah med cerkvenimi sestanki pogosto ni mogel sedeti z družino.

»Prepirali smo se glede tega, kdo bo v cerkvi sedel ob njem, ker je bilo to nekaj neobičajnega,« pravi. »Spomnim se, da sem svojo roko položila v njegovo in pomislila: 'Če bi se le lahko naučila biti kakor on, bom na pravi poti in bom postala bolj podobna Odrašeniku.' On je bil vedno moj junak.«

Njun sin Christian ima lepe spomine na čas, ki ga je preživel »sam z očetom«. Prijatelji so prišli in odšli, ker se je družina pogosto selila, pravi, »ampak oče je bil vedno moj najboljši prijatelj« – čeprav njegov tekmeč.

Ron je, naj je igral košarko s Christianom, namizne igre s hčerkama ali ribaril z družino in prijatelji, rad zmagoval.

»Ko smo odraščali, zmage nikoli ni nikomur prepustil,« pravi Christian. »Morali smo si jo zaslužiti, zaradi česar smo se počutili bolje. In ta tradicija se pri njegovih ljubih vnukih nadaljuje.«

Ronova družina si ni mogla kaj, da z leti ne bi opazila, kako je zaradi služenja na vodilnih položajih v Cerkvi še veliko bolj zmožen izkazovati ljubezen in sočutje, izražati občutke Duha in druge navdihovati k temu, da dajo vse od sebe. Potem ko se je Ronu in Melanie rodil vnuk Paxton, se je družina

močno zanašala na Ronovo duhovno moč in podporo.

Paxton, ki se je rodil z redko genetsko okvaro, je trpel za vrsto zdravstvenih težav, zaradi česar je bila družina na preizkušnji fizično, čustveno in duhovno. Starešina Rasband je potovanje, ki je sledilo Paxtonovemu rojstvu, imenoval »stalilna peč za učenje posebnih lekcij, povezanih z večnostmi«⁴.

Starešina Rasband je bil v Paxtonovih treh kratkih letih na zemlji – ko je bilo veliko vprašanj in malo odgovorov – duhovni steber in zaradi njegovega zgleda se je družina še bolj zanašala na moč odkupne daritve Jezusa Kristusa.

Ko je bil oznanjen njegov novi poklic, marsikateri družinski član in prijatelj ni bil presenečen. »Tisti med nami, ki ga poznamo najbolje,« pravi Christian, »smo roke dvignili najvišje, ko so ga potrdili za apostola.«

»Šel bom služiti«

Ron je bil leta 1996 pri svojih petinštiridesetih letih sredi uspešne kariere, ko je bil zaprosen, naj služi kot predsednik misijona v newyorškem misijonskem področju Severni New York. Tako kot starodavni apostoli je



Zgoraj levo: starešina in sestra Rasband s člani Cerkve v New Delhiju v Indiji novembra 2015. Zgoraj: starešina in sestra Rasband, ko je od leta 1996 do 1999 služil kot predsednik misijona v New York Cityju; z vnukom Paxtonom, ki je družini pomagal pri učenju »posebnih lekcij, povezanih z večnostmi«; in na prireditvi ob polaganju temeljnega kamna za kalifornijski tempelj Sacramento.

»tako j [pustil mreže in šel] za njim« (Mt 4:20).

»Za to, da sem ta poklic sprejel, sem potreboval le mikrosekundo,« pravi starešina Rasband. Gospodu je rekel: »Ti želiš, da grem služiti, šel bom služiti.«

Ron je s seboj prinesel veliko lekcijo, ki so mu jo prinesle poklicne izkušnje: »Ljudje so pomembnejši od vsega drugega.«⁵ S tem spoznanjem in s spretnimi voditeljskimi spretnostmi je bil pripravljen na redno služenje v Gospodovem kraljestvu.

Misijonarsko delo v New York Cityju je bilo Ronu in Melanie v izziv in poživitev. Ron je misijonarjem hitro dodelil odgovornosti – pri čemer je navdihoval njihovo predanost, poučevanje in rast ter jih spodbujal.

Ron je bil leta 2000, osem kratkih mesecev potem, ko sta z Melanie zaključila misijon, poklican med sedemdesetere, kjer so njegova pripravljenost, izkušnje in številni talenti blagoslovili Cerkev. Kot član sedemdeseterih je služil kot svetovalec v predsedstvu osrednjega evropskega področja in nadzoroval delo 39 držav. Čeprav je college pustil pred štiri-desetimi leti, ostaja resen študent in je vedno pozdravljal stalno mentorstvo svojih višjih bratov, ko je nadzoroval zahodno severno Afriko, severovzhod in tri utiška področja, ko je služil kot izvršni direktor tempeljskega oddelka in v predsedstvu sedemdeseterih, ter tesno sodeluje z dvanajsterimi.

Starešina Rasband je nedavno izjavil: »Kako veliko čast in privilegij imam, da sem zadnji med dvanajsterimi in da se od njih lahko učim na vse načine in ob vsaki priložnosti!«⁶

»Kar so vedeli oni, vem jaz«

Pisarno starešine Rasbanda krasita dve sliki. Prva prikazuje mormonska misijonarja, ki leta 1850 učita družino na Danskem. Druga upodablja enega prvih misijonarjev Dana Jonesa, ki pridiga z obzidanega vodnjaka na Britanskem otočju. Sliki (desno zgoraj) starešino Rasbanda spominjata na njegove prednike.

»Ti prvi pionirji so dali vse, da bi živeli po evangeliju Jezusa Kristusa in pustili zapuščino za svoje prihodnje potomce,« je pričeval.⁷ Tisto, kar je prednike starešine Rasbanda sredi tisk in preganjanja gnalo naprej, je to, zaradi česar je za novi poklic najbolj primeren: spoznanje in trdno pričevanje o Gospodu in njegovem delu.



»V svojem novem poklicu se moram še toliko naučiti,« je dejal. »Glede tega sem zelo ponižen. Je pa en vidik mojega poklica, ki ga znam. 'Vsemu svetu' znam pričevati 'o Kristusovem imenu' (gl. NaZ 107:23). On živi!«⁸

Kot pravnuk pionirjev dodaja: »Čutim, kar so čutili oni. Kar so vedeli oni, vem jaz.«⁹

In upi, ki so jih imeli za svoje potomstvo, so posebej pomenljivi v življenju, naukih in služenju starešina Ronalda A. Rasbanda, ki sledi njihovem vzoru in spoštuje njihovo dediščino, ko gre dalje kot posebna Gospodova priča. ■

OPOMBE

1. Ronald A. Rasband, *Osuplo stojim*, 185. jesenska generalna konferenca 2015, okt. 2015, str. 80.
2. Ronald A. Rasband, *Friend to Friend: Golden Nuggets, Friend*, okt. 2002, str. 8.
3. Ronald A. Rasband, *Osuplo stojim*, str. 80.
4. Ronald A. Rasband, *Special Lessons, Liahona*, maj 2012, str. 80.
5. Ronald A. Rasband, tiskovna konferenca, 3. okt. 2015.
6. Ronald A. Rasband, pričevanje, duhovne minute Duhovništva in oddelka za družino, 1. dec. 2015.
7. Ronald A. Rasband, *Osuplo stojim*, str. 80.
8. Ronald A. Rasband, pričevanje.
9. Ronald A. Rasband, *Pioneer Day address*, Tabernakelj, Salt Lake City, 24. julij 2007.

Neka članica, ki me je poznala pred leti, ko sem bil v cerkvi nedejaven, ni mogla verjeti, da so me poklicali za škofa.

Patrick J. Cronin III

Na sestanku duhovniškega izvršnega odbora so naši redni misijonarji poročali o srečanju s članico, katere kartoteka ni bila v oddelku. Ime sem takoj prepoznal in omenil, da sva bila pred veliko leti v istem oddelku.

Eden od misijonarjev je rekel: »Da, škof, to je omenila in bila videti dokaj presenečena, da ste škof.«

Vprašal sem jih: »Kaj je rekla?«

Rekli so, da je bila videti zelo presenečena in rekla: »On je škof?«

Moral sem se nasmejati in pojasniti, da me je pred tridesetimi leti ta sestra poznala kot zelo drugačnega človeka.

Ko sem kasneje premišljeval o tem dogodku, sem pomislil, kako zelo se mi je življenje spremenilo v več kot tridesetih letih, odkar smo z družino člani. Številne člane oddelka poznam že več kot dvajset let, služil sem kot predsednik veje in kot škof, toda nihče od teh članov me ni poznal pred tridesetimi leti. Čeprav občasno povem kakšen pripetljaj iz preteklosti, ko učim o kesanju in o odkupni daritvi Jezusa Kristusa, pa v oddelku ne poznajo mojega neverjetnega življenjskega potovanja v Cerkvi.

Z družino smo Cerkev spoznali maja leta 1979 in takoj sem vedel, da je to kraj, kamor sodimo. Krstili smo

se junija in bili sprva vsi dejavni, nedolgo zatem pa sem prenehal hoditi v cerkev in se vrnil k starim navadam. Dejansko nisem nikoli podvomil v resničnost evangelija in obnove, vendar nisem verjel, da bi zmožel biti dober član Cerkve.

Leta 1982 je žena, ki ni nikoli zanemarila svoje vere, zaradi mojega nenehnega vdajanja alkoholu vložila zahtevek za ločitev. Takrat sem z družino živel v Oklahomi v ZDA, vendar sem se vrnil v Illinois v ZDA, kjer sem odraščal. Prišel sem do točke, ko naj bi izgubil edino, kar mi je bilo resnično pomembno: družino.

Zjutraj in zvečer sem šel na kolena in začel moliti k Bogu, za katerega nisem bil več prepričan, da obstaja, če pa, sem menil, me je že zdavnaj pozabil. Kljub temu sem tri mesece zvesto molil. Ko sem nekega zgodnjega jutra poglobljeno molil, me je obšel občutek velikega olajšanja in vedel sem, da Bog živi, da me pozna in da me ima rad. Vedel sem tudi, da nikoli več ne bom spil niti kapljice alkohola.

Prav tistega večera me je poklicala žena, da bi mi povedala, da mi bo po pošti v podpis poslala ločitvene papirje. Med pogovorom je nenadoma rekla: »Na tebi je nekaj zelo drugačnega. Ne verjamem, da boš še kdaj pil, zato bom

On je ŠKOF?



te papirje strgala.« Spet sva začela živeti skupaj in dve leti kasneje se nama je rodil tretji sin.

Domnevali bi, da sem zopet postal povsem dejaven v Cerkvi, vendar sem trmast človek. Vrnil sem se za nekaj časa in celo prejel poklic učitelja zbora starešin. Toda kmalu sem se začel počutiti nezadostnega za poučevanje in sem ponovno postal nedejaven.

Leta 1991 smo se preselili v majhno vejo. Nekaj mesecev pred osmim rojstnim dnevom najmlajšega sina ga je žena, predsednica Osnovne, vprašala, kdo želi, naj izvede krst. Seveda je hotel, da uredbo izvede oče. Moja žena mu je rekla, da se to verjetno ne bo zgodilo. Odgovora ni sprejel in si je zadal nalogo, da bo očetu pomagal postati dejaven. Bil je precej nepopustljiv in kmalu sem služil kot skavtski vodja in sem kasneje sina krstil in potrdil.

Osem mesecev po tem, ko sem postal dejaven, je bilo zanimivih. Kot družina

smo se pečatili v illinoiskem templju Chicago in spet sem bil poklican, da služim kot učitelj zbora starešin, le da tokrat nisem odnehal. Potem sem bil poklican za svetovalca v predsedstvu veje, pet mesecev kasneje pa sem bil poklican, da služim kot predsednik veje. Spomnim se, da sem mesec ali nekaj več potem, ko so me poklicali, razmišljal: »Jaz sem predsednik veje?«

Leta sem svetim, ki jim je bilo težko, govoril, da če lahko jaz napredujem v evangeliju, lahko vsak. Gre za razumevanje prave Odrešenikove moči in njegove odkupne daritve in pripravljenosti, da pridemo k njemu.

Večno bom hvaležen ženi in otrokom ter zvestim hišnim učiteljem, voditeljem zborov, škofom in drugim zvestim svetim, ki so bili tak čudovit vzor. V privilegij mi je, da sem teh zadnjih dvajset let služil Gospodu in svetim. Moje življenje je blagoslovljeno bolj, kot bi si sploh lahko predstavljal. ■

Avtor živi v Illinoisu v ZDA.

PREVOD SVETIH SPISOV: V jezik srca

To izkušnjo poznajo tisti, ki so sodelovali pri prevajanju svetih spisov iz angleščine v druge jezike. To se dogaja kar naprej.

Mali Armenčan, ki v rokah drži Mormonovo knjigo, ki je bila v njegov jezik prevedena šele nedavno, pristopi k članu, ki je bil v prevajalski skupini: »Hvala,« je rekel. »Mormonovo knjigo sem prebral v angleščini. Mormonovo knjigo sem prebral v ruščini. Prebral sem jo v ukrajinjščini. Toda dokler je nisem prebral v armejščini, je nisem zares razumel. Ko sem jo prebral v armejščini, je končno dobila smisel. Bilo je podobno vrnitvi domov.«

Vrnitev domov

Če je evangelij Jezusa Kristusa naš duhovni dom, potem je edino prav, da v njem občutimo ugodje in domačnost. Doma počivamo. Okrepimo se. S tistimi, ki jih imamo radi, se pogovarjamo v jeziku, ki smo se ga naučili na materinih kolenih. To je jezik srca in ker je srce tisto, česar se mora evangelij dotakniti, je branje svetih spisov v jeziku srca bistvenega pomena.

Nauk in zaveze nakazujejo prav to. Gospod razodeva, da se bo z duhovniškimi ključi, ki jih ima Prvo predsedstvo, Gospodova roka razodela v moči, da bo narode prepričala o evangeliju njihove odrešitve.

NEŠTETE IZKUŠNJE KAŽEJO, DA JE NAD PREVAJANJEM SVETIH SPISOV GOSPODOVA ROKA.

R. Val Johnson
cerkvene revije





*Sveti spisi se bolj
močno dotaknejo
srca, ko jih prebi-
ramo v maternem
jeziku – v jeziku
srca.*



Celotna Mormonova knjiga je bila natisnjena v 89 jezikih, izbrani deli pa so bili prevedeni še v 21 jezikov.

Kajti tisti dan se bo zgodilo, da bo vsak polnost evangelija slišal v svoji govorici in v svojem jeziku po tistih, ki so posvečeni v to moč, z delovanjem Tolažnika, ki se bo nanje izlil za razodetje Jezusa Kristusa (gl. NaZ 90:10–11).

Jim Jewell, ki je na cerkvenem sedežu delal v ekipi za prevajanje svetih spisov, je povedal zgodbo o tem, kako podobni domu lahko postanejo sveti spisi, ko so prevedeni v jezik srca:

»Pri prevajanju Mormonove knjige v sesotščino, jezik, ki ga govorijo v afriški državi Lesoto, smo potrebovali nekoga, ki bi nam pomagal oceniti delo prevajalske ekipe. Larry Foley, nadzornik projekta, je imenoval članico Cerkve iz Lesota, ki je diplomirala na državni Univerzi Utah. V Lesotu izobraževanje poteka v angleščini, tako da so se ta gospa in njeni otroci angleščino učili od prvega razreda naprej, toda doma so se še vedno pogovarjali v sesotščini.

Privolila je, da bo sodelovala pri prevajanju. Njena ocena poglavij, ki smo ji jih poslali, nam je bila zares v pomoč. Redno smo ji pošiljali določena vprašanja glede besednjaka in jezikoslovja, katerim je prispevala koristne komentarje. Vendar smo opazili, da je z rumeno pobarvala številne verzice, ki se na naša vprašanja niso navezovali. Ko smo jo vprašali glede označenih verzov, je rekla: 'Oh, to so

verzice, ki so me v srcu globoko ganili, ki jih v angleščini nisem nikoli docela razumela. Označila sem jih, da bi jih lahko prebrala svojim otrokom.'«

Vzorec za prevajanje svetih spisov

Prevajanje Svetega pisma ima dolgo in zanimivo zgodovino, začeni s prevajanjem delov Stare zaveze iz hebrejščine v grščino. Sveto pismo je

bilo kasneje iz grščine prevedeno v latinščino, iz latinščine, hebrejščine in grščine pa v angleščino in neštete druge jezike.¹ Zato Cerkev Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni Svetega pisma ne prevaja v različne jezike, ampak kot verodostojne različice prevzame tiste, ki so jih že sprejeli kristjani, ki tiste jezike govorijo.²

Večino prevajanja svetih spisov, ki ga Cerkev opravi, je torej v zvezi

KAJTI TISTI DAN SE BO ZGODILO, DA BO VSAK POLNOST EVANGELIJA SLIŠAL V SVOJI GOVORICI IN V SVOJEM JEZIKU PO TISTIH, KI SO POSVEČENI V TO MOČ (GL. NAZ 90:11).



POSTOPEK PREVAJANJA SVETIH SPISOV

1

Dovoljenje za prevajanje

- Prevod svetih spisov zahteva področno predsedstvo, ko narašča število članov Cerkev, ki govorijo nek jezik, in ko je v ta jezik bilo prevedeno osnovno cerkveno gradivo.
- Zahtevo pregledajo odbori cerkvenega sedeža, vključno s člani zbora dvanajstih apostolov in Prvim predsedstvom.

Stopnje prevajanja

Uvodna stopnja:

- Obstoječi prevod Svetega pisma je izbran za cerkveno uporabo.
- Osnovno gradivo, ki je prevedeno najprej: *Osnove evangelija* (vključuje osnovne nauke, pa tudi ime Cerkev, zakramentni molitvi, krstna molitev in Členi vere), *zgirbanka Pričevanje pre-roka Josepha Smitha* in spletna stran na LDS.org.
- Prav tako se lahko v nek jezik tolmačijo govori generalne konference.

Prva stopnja:

- Mormonova knjiga, Nauk in zaveze, Dragoceni biser (Približno 10 let dela).
- Temeljna besedila, kot so Družina: razglas svetu, Živi Kristus: pričevanje apostolov,“ izbrane hvalnice in *Pridigajte moj evangelij*.



z Mormonovo knjigo (ki se jo prevede najprej), Naukom in zavezami ter Dragocenim biserom. Jezik, iz katerega se te knjige prevaja, je angleščina, v kateri so bile razodete preroku Josephu Smithu, in sicer je to jezik njegovega srca. Študenti cerkvene zgodovine bi morali poznati postopek prevajanja svetih spisov v neangleške jezike. Gre skoraj za isti postopek, ki ga je prerok uporabil za prevajanje Mormonove knjige v angleščino.

Joseph Smith je bil ponižen, dokaj neizobražen kmečki fant. Vendar je imel lastnosti in sposobnosti, ki jih je Gospod potreboval za delo, ki je moralo biti opravljeno. Joseph in njegova družina so bili resnično pripravljene in postavljeni, da to delo opravijo.³

Prav tako je bila Josephu pri prevajanju nefijskih zapisov dana pomoč – tako božanska kot posvetna. Angel Moroni se je štiri leta zapored prikazoval Josephu, preden mu je dovolil prevzeti te spise. Ne vemo vsega, o čemer je Moroni preroka učil, vendar je bil zaradi njegovih obiskovanj očitno duhovno in umsko pripravljen na nalogo, ki je bila pred njim.⁴

Gospod je predhodno pripravil tudi »tolmača« kot sredstvo za prevajanje izgubljenega jezika. Opisana kot dva prosojna kamna, povezana

v kovinski držali, sta ta in drug podoben pripomoček, imenovan vidčev kamen, preroku pomagala pri prevajanju nefijskega zapisa v angleščino. Prerok postopka ni pojasnil; preprosto pričeval je, da je Mormonovo knjigo prevedel »z Božjim darom in močjo.«⁵

Joseph je imel poleg Božje pomoči, ki jo je prejel, še pomoč v pisarjih, ki so pripravili pisni izvod, ki so ga drugi nazadnje pripravili za tisk, ga natisnili, plačali in poslali v svet.

Podobno pripravam in pomoči, ki jo je Joseph prejel pri prevajanju, Gospod danes te, ki jim je dana naloga prevajanja svetih spisov, pripravi in dana jim je pomoč pri njihovem delu – tako Božja kot posvetna.

Delo razodetja

Vpeljevanje naporenega prevajalskega postopka je duhovna energija, ki je morda najbolje opisana kot »razodetje s posvetom«. Dva ali trije, ki so izbrani kot prevajalci, delo opravljajo v sodelovanju z drugimi. Pomagajo jim nadzorniki na cerkvenem sedežu, krajevni pregledovalci, slovarji,⁶ prevajalski vodiči, računalniški programi in ekleziastična podpora, ki sega vse do Prvega predsedstva. (Gl. priloženo tabelo.) Ko Prvo predsedstvo prevod odobri, se ga pripravi za tisk, natisne in razdeli. Ko je pripravljeno v digitalni obliki, je objavljeno tudi na



spletni strani LDS.org in v aplikaciji Evangeljska knjižnica ter razpoložljivo kot slušne datoteke.

Ta skupna prizadevanja so intenzivna in tudi navdihujoča. Veliko pozornosti se posveti kakovosti vsebine in formata, v katerem je predana. Prevodi se pregledujejo na številnih ravneh, zlasti na ekleziastični ravni, kjer si prizadevajo za Gospodovo odobritev. Šele po odobritvi se nadaljuje s prevajanjem. Čeprav kar zadeva razodetje ni natanko tako, kot je prerok Joseph Smith prevedel Mormonov knjigo, pa je jasno, da postopek vodi Gospod – s svojimi darovi in s svojo močjo.

To ne pomeni, da je prevod, ko je končan, popoln. Pogosto čas in nadaljnji pregledi tistih, ki preučujejo svete spise, ponujajo izboljšave v slovnici in besednjaku ali pa najdejo tiskarske napake. Redko pride do sprememb glede pojasnjevanja nauka. Ko pa pride do tega, so slednje sprejete pod vodstvom Prvega predsedstva.

Gospod priskrbi

Gospod prevajalsko delo podpira tudi na druge načine. Prevajalska ekipa na cerkvenem sedežu pogosto poroča, da Gospod priskrbi, ko se pojavi potreba.

Eden od številnih primerov je na primer, ko so potrebovali prevajalca

za prevajanje in snemanje cerkvenega gradiva v mamščino (jezik, ki ga v Gvatemali govorijo potomci Majev). Med prvimi misijonarji, poklicani v Gvatemalo, je bil starešina, čigar dedek je govoril mamščino. Misijonar je odraščal v mestu in je govoril samo špansko. Toda vsako noč ga je v sanjah obiskal dedek in ga učil mamščino. Ta mladenič je v Cerkvi, morda celo na svetu, postal glavni prevajalec za mamščino.

Prevajalsko delo pogosto zahteva veliko osebno žrtvovanje. Nekateri prevajalci, odvisno od gmotnega položaja, služijo prostovoljno, drugi pa so plačani, da imajo čas za prevajanje.

Neki človek, ki je postal prevajalec urdujskega jezika, se je Cerkvi pridružil v Pakistanu, ko je delal kot učitelj. Zaradi spreobrnitve je izgubil službo, izgubil je hišo, ki mu jo je priskrbela šola, v kateri je učil, in njegovim otroci so ostali brez šolanja. Cerkvni nadzornik za prevajanje je z njim govoril glede služenja kot prevajalec in mu ponudil skromno plačilo. Ta moški je po nekaj mesecih dela kot prevajalec nadzornika plaho prosil, če mu lahko kupi nov kemični svinčnik. Temu, ki ga je uporabljal, je zmanjkalo črnila. Šele takrat je nadzornik ugotovil tajniško napako, zaradi katere je prevajalec prejemal le deset odstotkov plačila.

Druga stopnja:

- Zaproši se lahko za številno drugo gradivo, kot so revija *Liahona*, priročniki za Seminar in Inštitut, priročniki za Nedeljsko šolo, hvalnice in otroške pesmi, gradivo za tempeljsko in družinsko zgodovino in tolmačenja kolskih in območnih prenosov.

Ključne delovne skupine

Prevajalska ekipa:

- Dva ali trije člani Cerkve, ki so vredni templja in evangelij dovolj dobro poznajo.
- Pomoč prevajalskega vodiča in prevajalskega nadzornika na cerkvenem sedežu.

Ekleziastični odbor:

- Od trije do pet moških ali žensk, ki so cerkveni voditelji v področju.
- Poklicani in oddeljeni, da pomagajo pregledati prevod, da bo pripravljen in doktrinarno točen.
- Ubeseditve se ne spreminja, dokler odbor enoglasno ne soglaša in so spremembe v soglasju s prevajalskim vodičem.

Člani pregledovalci:

- Prevod pregledajo tudi lokalni člani Cerkve.
- Podajo povratne informacije o jasnosti in ustreznosti besedila.
- Jasnost prevoda zagotavlja, da Sveti Duh lahko pričuje o resničnosti naukov.

Prevod svetih spisov vključuje oboje: glavo in srce, tako mentalne sposobnosti kot tudi duhovni vpogled.

Toda prav kakor je Gospod blagoslovil Josepha Smitha na način, da je lahko končal s svojim delom, Gospod blagoslavlja svoje prevajalce. Na primer, prevajalec latvijskih svetih spisov je bil odvetnik, ki je študiral pravo v Rusiji, kjer se je spreobrnil v obnovljeni evangelij. V Latviji je ustanovil svoje podjetje. Služil je tudi kot predsednik veje. Bil je nadvse

zaposlen, toda Cerkev je potrebovala njega in njegovo nadarjenost za angleščino.

Prosil je, naj mu dajo toliko časa, da bo o tem molil, kajti privolitev bi, kot je rekel cerkvenemu predstavniku, »njegovim otrokom iz ust jemala hrano«. Po molitvi se je odločil, da privoli, vendar je Gospoda prosil, naj ga blagoslovi, da bo lahko

opravil težko, duhovno in časovno zahtevno delo.

Vsak dan je v odvetniško pisarno začel hoditi uro prej in to uro izkoristil za prevajanje Mormonove knjige. Končal je veliko prej kot v letih, kar je običajno potrebno za tak postopek. Pravzaprav je bil njegov prevod najhitrejši, vse odkar je Joseph Mormonov knjigo prevedel v zgolj šestdesetih dneh.

Povedali bi lahko veliko več doživetij, ki kažejo, da je nad prevajanjem svetih spisov Gospodova roka. Vsi jasno razglašajo, da je to Gospodovo delo in da mu je res mar zanj. On pripravi ljudi, da opravijo njegovo delo. On pripravi orodje, ki je potrebno, da se delo pospeši. In on jih na tej poti navdihuje in blagoslavlja.

Rezultat je svet, obogaten z Božjo besedo, dano Božjim otrokom v jeziku srca. ■

OPOMBE

1. Gl. How the Bible Came to Be, prispevek Lenet H. Read v osmih delih, natisnjen v reviji *Ensign* med januarjem in septembrom 1982.
2. Gl. na primer Church Edition of Spanish Bible Now Published, mormonnewsroom.org.
3. Gl. Matthew S. Holland, The Path to Palmyra, *Liahona*, jun. 2015, str. 14–19.
4. Gl. Kent P. Jackson, Moroni's Message to Joseph Smith, *Ensign*, avg. 1990, str. 12–16.
5. Joseph Smith v Uvodu v Mormonovo knjigo. Več o prevodu Mormonove knjige, ki ga je opravil Joseph Smith, preberite v Gospel Topics, »Book of Mormon Translation«, topics.lds.org.
6. Slovar opredeli vsako besedo v angleških svetih spisih, zato da prevajalci lahko bolje razumejo pomen besed. Besede imajo pogosto več kot le en pomen, zato se morajo prevajalci zanašati na vsebino, navdih in ekipno delo, da ugotovijo pravo rešitev. Občasno na vprašanja o pomenu odgovori le Prvo predsedstvo.

JASNO JE, DA JE DELO PREVAJANJA GOSPODOVIH SVETIH SPISOV GOSPODOVO DELO. GOSPOD LJUDI PRIPRAVI Z ORODJEM, KI GA POTREBUJEJO, DA POSPEŠIJO DELO, OB TEM PA JIH NAVDIHUJE IN BLAGOSLAVLJA.





**predsednik
Russell M. Nelson**

predsednik
zboru dvanajstih
apostolov

Trenutki starejših misijonarjev

*Eden najboljših načinov, da starejši pari ustvarijo
sijajne spomine, je, da skupaj služijo misijon.*

Ko naši prijatelji, ki so stari šestdeset ali sedemdeset let, kaj pozabijo, luknjo v spominu pogosto v šali imenujemo »višji trenutek«. Toda rad bi se pogovarjal o drugačnem višjem trenutku – o trenutku, ki je tako čudovit, da bo spomin nanj večn. To je trenutek, ko starejši misijonarski par spozna, da dela točno to, kar od njiju pričakuje Gospod. V takšnih nepozabnih trenutkih se zavedata naslednjega:

- Da drugim lahko posredujeta izkušnje vsega svojega življenja, svoje talente, spretnosti, razumevanje evangelija pa lahko uporabita, da druge blagoslovita.
- Da je njun vzor blagoslov za njihove otroke in otroke njihovih otrok.
- Da takrat, ko služita, spletata trajna prijateljstva.
- Da je njuna zakonska zveza vsak dan trdnejša.
- Da je služenje v Božjem imenu prijetno.

Ustvarjanje trenutkov

Moji prijatelji starejši misijonarji, takšne trenutke bi si morali ustvariti številni od vas. Spomnite se zgodbe, ki jo je starešina Jeffrey R. Holland iz zboru dvanajstih apostolov pripovedoval o tem, kaj je lahko naredil neki starejši misijonarski par, ki je služil v Čilu. Umrli je starš enega mladih starešin. Predsednik misijonskega področja je bil precej daleč, zato ni mogel hitro priti k temu misijonarju.

»Toda v tistem področju je služil prijeten, [zrel] misijonarski par,« pravi starešina Holland. »Prišla sta in prisedla k tistemu misijonarju in zanj ljubeče skrbela in ga tolažila, dokler predsednik misijona z njim ni sam stopil v stik. V našem misijonskem področju smo imeli velike mlade misijonarje, toda noben mlad samski misijonar za tistega starešino ne bi mogel narediti tega, kar je lahko naredil ta par.«¹

Tisti trenutek sta preprosto znala nuditi sočutje v stiski. Ni ju skrbelo, ali bosta lahko govorila jezik, temveč zgolj ali bosta lahko govorila jezik Kristusove ljubezni. Ni ju skrbelo, da ne bosta na rojstnem dnevu vnuka ali na blagoslovu otroka, čeprav sta ta dva dogodka zelo pomembna. Prizadevala sta si, da bi bila tam, kjer ju bo Gospod lahko uporabil, da bi blagoslovil življenje enega svojih otrok. In ker sta bila pripravljena, jima je lahko dovolil, da sta ga zastopala.

Služenje je redko prikladno

Resnica je, da za nobenega starejšega misijonarja ni prikladno zapustiti doma. Niti ni bilo za Josepha Smitha, Brigham Younga, Johna Taylorja ali Wilforda Woodruffa. Tudi oni so imeli otroke in vnuke, svoje družine pa so imeli radi prav kakor mi. Toda prav tako so imeli radi Gospoda in so mu hoteli služiti. Nekega dne bomo te korenjake, ki so ustvarjali to razdobje, nemara srečali. Takrat se bomo radostili, da nismo iskali izgovorov, ko bi morali služiti.

Nekateri morda raje služijo, medtem ko še vedno živijo doma. Potem ko je Aaseo Schumacher Nelson (ni povezave) kap priklenila na invalidski voziček, se je bala, da se ji življenjska želja, da bi z možem Donom odšla na misijon, ne bo izpolnila. Nato je sosed z njima govoril o cerkvenem neoznanjevalskem misijonu v škofovem skladišču. Opogumljena sta govorila z nadzornikom zgradbe, izpolnila priporočilna obrazca in bila poklicana, da sta dva dni v tednu služila v skladišču v bližini svojega doma.

»Lahko je zgolj udobno sedeti in razmišljati: 'Oh, ne potrebujejo me več,'« pravi Aase Nelson. »Toda sedaj čutim, da me potrebujejo. In to je moje pričevanje.«



Par v Seulu v Severni Koreji okuša prijetnost skupnega služenja.

Zagotovo se vas potrebuje

Če ste v skušnjavi, da bi pomislili, da se vas ne potrebuje, naj vam zatrdim, da se vas. V Cerkvi ni predsednika misijonskega področja, ki si ne bi želel še dodatnega misijonskega para, ki bi služil v njegovem misijonskem področju. Starejši krepijo mlajše starešine in sestre. Nudijo podporo, zaradi katere drugi bolje služijo v svojih odgovornostih. In ali si lahko predstavljate, kaj pomeni voditelju, ki je član šele nekaj let, to, da se lahko neposredno obrača na zrele člane Cerkve? Starejši pari so pogosto dobesedni odgovor na molitve škofov in predsednikov vej.

Predsednike misijonskih področij spodbujamo, naj poiščejo pare, da bodo poskrbeli za potrebe njihovih misijonskih področij. Škofje naj poiščejo pare, ki bi lahko služili. LDS.org navaja strani in strani priložnosti za starejše pare. Še več, pari gredo lahko na kolena in nebeškega Očeta vprašajo, če je čas zanje pravi, da skupaj služijo

misijon. Od vseh usposobljenosti je *želja* po služenju nemara najpomembnejša (gl. NaZ 4:3).

Ker delo starejših misijonarjev kujem v zvezde, se zavedam, da jih je veliko, ki bi radi služili, a ne morejo. Omejitve, ki jih narekuje starost ali slabo zdravje, si zaslužijo stvarno oceno, kakor jo tudi pomembne potrebe družinskih članov. Ko želja v srcu gori, vendar takšne omejitve obstajajo, so drugi lahko vaše roke in noge, vi pa lahko poskrbite za potrebna sredstva.

Starejši pari, ne glede na to, kdo ste ali kje ste, vas prosimo, da molite o tej priložnosti, da boste ustvarili čudovite skupne trenutke starejših misijonarjev. S pomočjo nebeškega Očeta boste vedeli, kaj lahko naredite. ■

OPOMBA

1. Jeffrey R. Holland v Joseph Walker, Elder Jeffrey Holland: LDS Church Desperately Needs More Senior Missionaries, *Deseret News*, 14. sept. 2011, str. 3.



*Zgoraj: Malmrosejeva se redno sestajata s predsednikom Robisonom, da se pogovarjajo o tem, kako bi pri služenju uporabila svoje talente. Zgoraj: Mladi misijonarji v središču za usposabljanje v Accri v Gani pravi-
jo, da je podpora starešine in sestre Malmrose, kakor če bi imeli drugo mater in očeta, ki služita ob njih.*



OD DOMA ALI DALEČ OD DOMA

Ker starejši misijonarji lahko služijo od doma ali izven doma, »pridejo pomagat« v oddelke in veje, misijonske pisarne, središča za obiskovalce, templje, misijonska področja v mestih, na zdravstvene odprave, v središča za zaposlovanje, v programe za samostojnost, v programe za odvajanje od odvisnosti, družinske zgodovine, ohranjanje dokumentov, Cerkevne- ga izobraževalnega sistema, v stike z javnostmi, človekoljubno služenje in tako naprej. In potrebuje se vse več misijonarjev.



Starejši misijonarji:

POTREBUJEMO
JIH, SO
BLAGOSLOVLJENI
IN LJUBLJENI

Služenje starejših misijonarskih parov je bolj prilagojeno, manj drago in v veliko večjo radost, kot si morda mislite.

Richard M. Romney

cerkvene revije

»ALI LAHKO PRIDETA POMAGAT?«

To je vprašanje, na katerega sta Gerald in Lorna Malmrose iz Washingtona v ZDA že odgovorila. Rekla sta da, ko ju je njun bivši škof, tedaj predsednik misijona, vprašal, če bi skupaj z njim služila v zahodni Indiji. Ponovno sta rekla da, ko ju je kolski predsednik poklical, naj misijon služita na sedežu Cerkev v Salt Lake Cityju v Utahu v ZDA, kjer bi delala za računalniki in na oddelku za človeške vire.

Ko je Malmrosejeva bivši škof in predsednik misijona, Reid Robison, poklican vnovič, tokrat kot predsednik središča za usposabljanje misijonarjev v Accri v Gani, ju je vprašal, ali bi ponovno pomagala.

»Vedela sva, da lahko zaupava v Gospoda,« pravi starešina Malmrose. »Zato sva se odločila, da mu bova ponovno zaupala.« Rekla sta da, izpolnila priporočilna obrazca, bila vpoklicana in kmalu sta bila v Gani.

Služenje skupaj

Izkušnje Malmrosejevih izpričujejo nekaj načel o starejših parih, ki služijo misijon, ki jih ljudje na splošno morda ne razumejo:

- *Obstajata dve vrsti misijonarjev.* Prvič, predsednik Cerkev pokliče starejše misijonarske pare, da bodisi služijo od doma bodisi izven doma. Drugič, kolski predsednik pokliče misijonarje neoznanjevalce, da polovični čas, od osem do dvaintrideset ur tedensko, skrbijo za lokalne ali področne potrebe. Navadno živijo in služijo lokalno, včasih pa lahko služijo izven doma.
- *Predsednike misijona se spodbuja, da najdejo pare, ki lahko poskrbijo za potrebe v njihovem misijonu, pari pa imajo na voljo več možnosti.* »Ne pravimo, da si pari lahko izberejo svoje lastne misijonarske zadolžitve,« je pojasnil starešina Jeffrey R. Holland iz zbora dvanajstih apostolov. »Vpoklic je še vedno vpoklic. ... [Ampak] s starejšimi misijonarskimi pari se pogovorimo o njihovih možnostih in nadvse smo pozorni na to, da lahko služijo, kjer in kakor želijo.«
- *Predsedniki misijonov se s pari posvetujejo, kako najbolje uporabiti njihove spretnosti in zmožnosti.* »Zato da imate kot starejši misijonarski par kar najlepše izkušnje,« pravi predsednik Robison, »morate imeti priložnost, da delate na področju, glede katerega



BODITE NA RAZPOLAGO

»Potrebujemo veliko, veliko več misijonarskih parov. ... Bodite na razpolago. ... Le nekajkrat v življenju boste lahko deležni [toliko] prijetnega duha in zadovoljstva, ki izhaja iz skupnega [služenja] pri Jezusovem delu.«

Predsednik Thomas S. Monson, As We Meet Together Again, Liahona, nov. 2010, str. 6.



čutijo strast in na katerem ste dovolj usposobljeni, da čutite, da lahko nekaj ponudite.«

Na primer, predsednik Robison je vedel, da starešina Malmrose govori francosko, kar je koristno, ker francosko govori veliko Afričanov. »Predstavljal sem si, da bo skrbel za potovanja in skrbel za vize,« pravi predsednik Robison. »A ko je prišel sem, sem začutil, da ga to ni najbolj zanimalo. Zato sem mu predlagal, naj uporabi svoje računalniške spretnosti. Ure in ure nam je služil, tako da je izboljševal naše sisteme in razvijal poročila, ki jih potrebujemo.« Starešina Malmrose pomaga tudi misijonarjem, zlasti francosko govorečim misijonarjem, pri pripravi imen in opravljanju tempeljskega dela za njihove družine. Sestra Malmrose, usposobljena medicinska pomočnica, je bila dodeljena za delo z misijonskim zdravnikom in medicinsko sestro.

Gospod pripravi pot

Drugi pari kakor Malmrosejeva spoznajo, da takrat, ko zaupajo v Gospoda, ta pripravi pot. To se je zgodilo Alvinu in Corazon Rieta iz Kawita na Filipinih.

»Dve leti pred najino odločitvijo za služenje sva začela delati trdne načrte za družinski posel,« pojasnjuje starešina Rieta. »Najin sin in hči sta diplomirala na collegeu in bi ga lahko prevzela od naju, vendar sva se spraševala, kdo bo reševal poslovne težave in kako se bodo stranke odzvale na najine načrte.«

Sestro Rieta je skrbelo tudi za njeno ostarelo mater. »Bala sem se, da jo bomo morda izgubili, ko naju ne bo,« pravi. »Prav tako se nisem čutila dorasla izzivu poučevanja evangelija.«

Posvetovala sta se s škofom in s parom, ki je nedavno služil v Davaoju. »Vsi so

močno pričevali, da bo Gospod vsak par vodil, da bo znal poskrbeti za domače zadeve, družino in sredstva za misijon,« pravi sestra Rieta.

»Ko sva iskala vodstvo,« pravi starešina Rieta, »sva spregovorila o najinih strahovih – najin posel je uspeval navzlic izzivom, stranke so izražale radost in podporo in družina se je zblížala, ko je skrbel za našo bolno mater. Spoznala sva, da nama bo Gospod resnično pomagal.«

Rietajeva sedaj služita kot pomoč članom in voditeljem na filipinskem področju Cagayan de Oro.

Veliko lahko naredite

Nekateri pari se sprašujejo o svojih telesnih omejitvah, Keith in Jennilyn Mauerman iz Utaha v ZDA pa se ne. Keitha so pred leti, štiri mesece potem, ko sta se poročila v kalifornijskem templju Los Angeles, usposobili in poslali v boj. Kot vodja letalske enote je hodil pred drugimi vojaki, kadar je obstajal sum, da bo razneslo mino. Izgubil je obe nogi. Ko je prispel domov, mu je ob bok pohitela Jennilyn.

»Vedel sem, da mi ni treba skrbeti,« pravi Keith, »ker imava večni zakon. Žena me že ves čas podpira. Še vedno me vsak dan podpira.«

Ko se je sestra Mauerman upokojila, sta se odločila, da bosta služila misijon. Toda ali bo dvojna amputacija starešine Mauermana povzročala težave? »Vedno so stvari, ki jih *ne morem* delati,« pravi, »a ker je tako veliko stvari, ki jih *lahko* delam, sem vedel, da se bo za naju našlo mesto.«

Ko sta izpolnjevala priporočilna obrazca, je označil kvadratak, ki je nakazoval, da je služil v vojski. Kmalu sta prejela klic s cerkvenega oddelka za odnose z vojsko. »Imel sem

izkaznico, zaradi katere sem lahko vstopal v vojaške baze, zato so naju prosili, če bi naju lahko priporočili za misijon za stike z vojsko.«

Mauermanova sta bila poklicana na služenje v vojaški bazi v Severni Karolini v ZDA. Starešina Mauerman se spominja: »Napis na vratih se je glasil 'Fort Bragg, dom pilotov'. Ko naju je stražar pozdravil z motom pilotov 'Vse do cilja!', sem to vnovič slišal po veliko letih. Počutil sem se kot doma, čeprav sem bil v Fort Braggu. Vedel sem, da je ta polic na misijon za naju najustreznejši in da naju Gospod spremlja.«

Univerzalni jeziki

Ko sta bila Randy in Lou Ellen Romrell iz Utaha poklicana na brazilsko misijonsko področje Cuiabá, ju je zaskrbelo. Čeprav je starešina Romrell v Braziliji služil kot mlad misijonar, je bila njegova portugalsčina že malo zarjavela. Sestra Romrell pa portugalsko ni znala. Starešina Romrell je z učenjem in prizadevanjem portugalsčino spet usvojil, sestra Romrell pa jo je vzljubila. Pri tem je pomagal tudi glasbeni inštrument ukulele.

»Nisem ga ravno imela namena vzeti,« pravi sestra Romrell, »vendar je starešina Romrell prejel navdih in osupljivo je gledati, kakšen vpliv ima. Ko poučujeva raziskovalce in



Ker sta starešina in sestra Rieta premagala finančne skrbi, služita v svoji deželi, na Filipinih.



Mauermanovima služenje v stikih z vojsko najbolj ustreza. »Počutiva se, kakor da bi prišla domov,« pravita.



Ker sta bila Romrellova navdihnjena, da s seboj vzameta inštrument ukulele, ga uporabljata za univerzalni jezik glasbe, ko obiskujeta domove in pojeta hvalnice.

»Poučevala sva lekcije o samostojnosti in iznajdljivosti in o krepitvi zakona,« pravi sestra Mauerman. »Sprva nisva hotela govoriti o najini zgodbi, toda spoznala sva, da se je po tistem vse spremenilo. Vojaki in njihove žene se uzrli na naju in rekli: 'Če zmoreta vidva, zmoremo tudi mi.'«

Mauermanova sta imela v Severni Karolini tako pozitivne izkušnje, da sta prosila, da bi služila ponovno. Dvakrat tedensko sta iz domačega Orema v Salt Lake Cityju potovala 64 kilometrov, da bi služila v pisarni oddelka za cerkvene stike z vojsko. Poučujeta tudi starejše misijonarske pare v središču za usposabljanje misijonarjev v Provu, kjer sta spoznala, da skoraj vsaka skupina vključuje nekoga, ki je premagal ovire, zato da bi služil.

delava na tem, da bi člani ponovno postali dejavni ter sva njihova prijatelja, je čudovito videti, kako ljudje pojejo hvalnice. Učiva se jezika, hvalnice pa prinašajo močnega duha.«

Čeprav se portugalsčine šele uči, ji gre pri petju že gladko. »Glasba ljudi zbližuje,« pravi. »Čeprav ne razumem vsega, kar govorijo, ko sva na obisku, se med petjem povežemo.« Ko sta bila Romrellova povabljeni, da bosta v šolah govorila o ameriškem prazniku dan zahvalnosti, sta pela hvalnice o hvaležnosti – ob spremljavi inštrumenta ukulele. Sestra Romrell uporablja tudi bolj konvencionalen inštrument, klavir, da v cerkvi skrbi za spremljavo hvalnic.

In portugalsčina? »Čeprav ne govoriš tekoče, pomaga že, če se naučiš nekaj besed,« pravi. »Če že preprosto rečeš



»POSTAL BOM TO, KAR TI ŽELIŠ«

»Ko premišlujem o veliki potrebi po starejših misijonarjih, se vedno spomnim tiste priljubljene hvalnice 'Odšel bom tja, kamor želiš' (HO, str. 46) in njenega sporočila: 'Postal bom to, kar ti želiš.'«

Starešina Dallin H. Oaks iz zbora dvanajstih apostolov.



POTREBUJEMO PARE

»Naše sporočilo vsem starejšim parom je preprosto: močno vas potrebujemo. Delamo vse, kar je v naši moči, da bi vam kar najbolj ustregli. ... Časi kličejo po tem. So ljudje, ki vas potrebujejo. Prosimo – pojdite.«

Starešina Jeffrey R. Holland iz zbora dvanajstih apostolov, *Deseret News*, 14. sept. 2011.

živijo in ljudi pozdraviš, je to velik korak. Dajte jim vedeti, da se učite. Govorite preprosto in se zanašajte na Duha.« In seveda je Duh še en jezik, ki ga znamo vsi.

Služenje doma

Paul in Mar Jean Lewis iz Utaha sta ta misijon že služila skupaj (newyorški tempelj Palmyra; kitajski tempelj v Hong Kongu ter na Hrvaškem, v Srbiji in Sloveniji s seminarji in inštituti). Pripravljala sta se, da bosta

nekaj tistih, ki so zašli s poti. Čudovit blagoslov jih je gledati, kako se vrnejo, prejmejo uredbe in gredo v tempelj.

»Ko pari pomislijo na služenje misijona, jih veliko skrbi, kaj bodo naredili s svojim domom in avtomobilom ali kaj bodo zamudili v družini,« pravi starešina Lewis. »Živiva lahko v svoji hiši in voziva svoj avtomobil. Spodbujajo nas, da se udeležujeva družinskih dejavnosti, če ne ovirajo misijonarskih odgovornosti. In tu sva bila celo ob rojstvu najinega vnuka.«



Lewisejeva služita od doma in z veseljem spoznavata redne misijonarje ter člane svojega kola.



Sorensenova otrokom v šoli na Cookovih otokih daje majhne kamne, ki jih opominjajo, naj ostanejo »trdni v Kristusu«.

služila še enega, ko ju je kolski predsednik vprašal: »Ali bi bila pripravljena služiti prav tukaj v našem kolu kot podpora misijonu, v katerem živimo?«

»Sedaj sva tukaj, zato je bila to čudovita priložnost,« pravi sestra Lewis. »Služiva z mladimi starešinam in sestrami, tesno sodelujeva s predsednikom misijona, hodiva na okrožne in področne sestanke in sodelujeva z oddelčnimi misijonskimi voditelji.« Obiskala sta tudi raziskovalce in manj dejavne.

»Srečala sva čudovite ljudi, ki jih sicer ne bi nikoli spoznala,« pravi sestra Lewis, »tudi

Družinski blagoslovi

Po drugi strani Jill in Kent Sorensen, ki sta iz istega kola, pravita, da je eden najboljših načinov za krepitev lastne družine to, da služite zdoma. Sestra Sorensen pravi: »Eden glavnih izgovorov, ki jih imajo pari, da ne gredo, so vnuki, poročeni otroci s težavami, hčerke, ki pričakujejo otroke, ostareli starši – če jih navedem le nekaj. Družina je prioriteta in pogrešate jih vsak dan. Toda odhod na misijon je močno sporočilo, da je tudi misijonarsko delo pomembno.«

Starešina Sorensen poleg tega opaža: »Sedaj

je toliko načinov za ohranjanje stikov, da ste lahko ves čas na vezi.«

Misijonarsko potovanje Sorensenovih se je začelo pred tremi leti, ko ju je škof prosil, če bi za pare, ki premišlujejo o služenju misijona, pripravila mesečna ognjišča. »Ker sva o tem neprestano premišljevala,« pravi sestra Sorensen, »sva morala iti!« Prejela sta vpoklic na služenje na Cookovih otokih, kjer sta pred petdesetimi leti služila Jillina stara starša.

Danes se ju med drugim prosi, da v šolah poučujeta o Svetem pismu.

»Govoriva o Kristusu, ki je skala,« pravi starešina Sorensen.



Pari po vsem svetu pravijo, da skupno služenje poleg tega, da pomagajo drugim, krepí njihove zakonske zveze in jih zbližuje z nebeškim Očetom.

»Študentom dava kamen in jih spodbujava, naj ostanejo trdni v Kristusu. Kamor koli sedaj greva, ljudje pravijo: 'Trdna kot skala!', ko naju zagledajo.«

Pridite pomagat

Če premišlujete o rednem misijonu ali o misijonarskem služenju v Cerkví, bi vam vsi ti pari zastavili isto vprašanje, ki ga je predsednik Robinson Gerald in Lorní Malmrose: »Ali lahko prideta pomagat?« In povedali vam bodo, da naslednja obljuba, ne glede na to, kako sodelujete, drži: Potrebujete vas, lahko prispevate ter boste blagoslovljeni in ljubljeni. ■

OPOMBA

1. Starešina Jeffrey Holland: LDS Church Desperately Needs More Senior Missionaries, *Deseret News*, 14. sept. 2011, deseretnews.com.

VELIKO NAČINOV ZA SLUŽENJE

Poglejte si trenutne priložnosti, navežite stik s tistimi, ki trenutno služijo, in poiščite odgovore na vprašanja na lds.org/callings/missionary.

LAŽJE KOT KDAJ PREJ

Zaradi prilagodljive politike sedaj pari služijo lažje.

- Pari, ki opravljajo služenje v Cerkví, lahko živijo doma in služijo lokalno.
- Pari lahko služijo šest, dvanajst, osemnajst ali triindvajset mesecev. V tujini lahko služijo manj kot osemnajst mesecev, če pot plačajo sami.
- Pari so lahko na lastne stroške krajši čas odsotni, običajno od sedem do deset dni, da se domov vrnejo zaradi pomembnega družinskega dogodka.
- Stroški nastanitve so omejeni. Pari za nastanitev plačajo samo določeno vsoto, v katero je vključena najemnina, kuhinjski pripomočki in pohištvo.
- Nastanitev bo varna in udobna. Misijonske ali področne pisarne poskrbijo za nastanitev, ki je čista, skromno opremljena in ekonomična.
- Urniki so manj naporni. Od parov se ne pričakuje, da imajo na urniku enako število delovnih ur in dejavnosti kot mladi samski misijonarji.
- Pogosteje stopijo v stik z družino. Pari lahko z družino stopijo v stik pogosteje, kakor je predpisano za mlade samske misijonarje.



KO
pornografija
napade dom –
se morajo zdraviti
TAKO ŽENE KOT MOŽJE

*Na lastne oči sem videl,
da so Odrješnikove
moči ozdravljenja lah-
ko deležne tako žene kot
možje, ko se mož bori
s pornografijo.*



Ime zadržano v uredništvu

Ko sem služil kot škof, je v prvih šestih mesecih k meni prišlo več parov iz mojega oddelka in mi v zaupnosti povedalo o moževi borbi poseganja po pornografiji. V nekaj primerih si je žena ravno opomogla od šoka, ker je pravkar izvedela za uničujočo skrivnost; druge so vedele mesece ali leta.

Do vsakega od teh parov sem čutil sočutje in Odrešnikovo odrešujočo moč, ko sem se redno in pozorno posvečeval z vsakim bratom, da bi mu pomagal (2 Ne 9:45).

Vendar je nemara do največjih izlivov Duha prišlo, ko sem se sestal z njihovimi ženami. Ugotovil sem, da se, medtem ko so nekatere rane sveže in druge zabrazgotinjene po letih izpostavljenosti, vse te sestre soočajo z globoko duhovno ranjenostjo, ki jo povzročajo vprašanja, kot so: »Kaj sem naredila, da ga nič več ne privlačim?« ali »Zakaj si hoče predstavljati, da je raje z neko drugo namesto z mano?«

Ker je mož tisti, ki je prestopnik, škof zlahka čuti, da mora mož predvsem stopiti v stik s ključi, ki bodo odklenila Odrešnikovo zdravilno moč, vendar sem spoznal, da je potreba žene po tem, da je ozdravljena bolečine in travme, prav tako velika, kakor je potreba moža, da je ozdravljen greha in obsesivne nuje.

Prerok Jakob je v svojem nagovoru Nefijcev obsodil nezvesto ravnanje mož do žena, »izmed katerih jih ima veliko pred Bogom silno nežna in neomadeževana in rahločutna čustva, to, kar je Bogu povšeči« (JakK 2:7). Nadaljeval je: »Strli ste srce svoji nežni ženi in izgubili zaupanje svojih otrok zavoljo svojih slabih zgledov pred njimi; in ihtenje njihovega srca se k Bogu dviga proti vam.« (JakK 2:35) Temu ihtenju sem bil priča tudi sam. Pogosto ne izhaja le iz globokega ženinega občutka prevare, ki ga povzroči možovo poseganje po pornografiji, temveč tudi zaradi ponižujočih besed in osornega obnašanja, do katerega pogosto pride kot posledica njegovega notranjega boja. Dejansko ni redko, da možki, katerega navada se je razkrila, za svoje ravnanje krivi ženo, navajajoč razna dejanja, ki jih je ali ni naredila. Tragično je, da prav tako ni redko, da žena te obtožbe ponotranji ali jim celo verjame.

Eden takšnih parov je v moji pisarni sedel le nekaj dni po tistem, ko se je razkrila moževa navada po poseganju po pornografiji, s katero je bil okužen od mladosti. Žena

je, ko je poslušala lekcijo Društva za pomoč, ki je temeljila na govoru sestre Line S. Reeves na aprilski generalni konferenci leta 2014 »Zaščita pred pornografijo – dom, osredotočen na Kristusa«, začela v moževem kritičnem obnašanju prepoznavati številna nagnjenja, ki jih je predavateljica opisovala. Po lekciji je moža soočila z vprašanjem in priznal je skrivnost, ki jo je tako dolgo skrival. Njeno že tako poteptano samospoštovanje je zdaj doživelo še goreče zavračanje. Na prvih sestankih z mano sta se borila s tem, da bi ugotovila, kako se bi njun zakon lahko nadaljeval. Zatrdil sem jima, da obstaja upanje, jima dal prvi nasvet in ju nato povabil, naj se vrneta in se z mano sestajata posamično.

Poleg gorečih molitev, ki sem jih izrekel pri pripravah na te sestanke, sem pregledal tudi predloge, ki jih ponuja



KAKO LAHKO POMAGAJO DUHOVNIŠKI VODITELJI

Ko voditelji delajo s partnerkami članov, ki se borijo s pornografijo, so njihova prizadevanja, da bi poskrbeli, da te partnerke čutijo, da se jih sliši in razume, lahko prav tako pomembna kot vsako svetovanje, ki ga lahko nudijo. Premislite o naslednjih predlogih iz virov pomoči (ministering.lds.org):

- Redno se sestajajte in nudite podporo.
- Partnerki uporabnika pornografije zatrdite, da je Odrešenik zmožen ozdraviti vsakogar (gl. Al 7:11 in Mt 11:28–30).
- V ustreznem trenutku temu posamezniku predlagajte, naj premisli o tem, da bi se udeleževal skupine za odvajanje v okviru programa za odvajanje od odvisnosti ali kakšne podobne skupine.
- Partnerki pomagajte razumeti, da lahko prejme navdih, da bo znala postaviti jasne meje v odnosu in doma.
- Partnerki pomagajte najti prijatelja ali družinskega člana, ki ji bo nudil stalno podporo.
- Posamezniku, ki posega po pornografiji, pomagajte, da bo postal odgovoren za svoja ravnanja in da bo podprl partnerko.
- Premislite, kako bi partnerko tega, ki posega po pornografiji, napotili po strokovno pomoč oziroma svetovanje. Poiščite lokalne vire, ki nudijo pomoč v skladu z evangelijskimi načeli.



Spodaj: Kerri je bila pobita, ko je izvedela za možev izziv, da se bori s pornografijo, vendar je upanje in ozdravitev našla v Jezusu Kristusu in njegovi odkupni daritvi.

gradivo Ministering Resources na LDS.org, zlasti v gradivu, ki nudi podporo partnerkam tistih, ki posegajo po pornografiji, kjer sem prebral naslednje: »Izrazite ljubezen in zaskrbljenost zanj, kakor tudi za njenega partnerja. Jasno povejte, da ni odgovorna za to, da partner posega po pornografiji, ali za njegovo slabo obnašanje, in da se ne pričakuje, da zlorabo v odnosu prenaša.«

Ko sem se s to sestro sestal, sem temu nasvetu prisluhnil in mu dodal zagotovilo, da moževa dejanja nimajo nobene veze z njo, niti s tem, kar morda je ali ni naredila, temveč so odraz njegovega notranjega boja. Videl sem, kako jo je zajel val olajšanja in tolažbe, ko je slišala te besede in občutila potrditev Duha, da izpričujejo resnico. Na koncu razgovora je prosila, če bi ji dal duhovniški blagoslov. Spoznal sem, da sem edini, na katerega se je lahko obrnila za takšen blagoslov, ker ni hotela, da bi družina in prijatelji izvedeli za njen položaj.

Da bi pomagal pri postopku zdravljenja, sem moža povabil, naj se udeleži lokalne skupine svetih iz poslednjih dni za zakonce in družinske člane za odvajanje od odvisnosti. Povedala mi je, da čuti olajšanje, ker se je sestala z drugimi sestrami, ki so razumele, kaj prestaja, in zaradi upanja, ki ga je prejela, ker je videla pare, ki so šli skozi

isto preizkušnjo in jim je iz nje uspelo priti skupaj.

Od srečanja s tem parom je zdaj minilo več mesecev in moja ljubezen in skrb zanj sta se zaradi številnih srečanj poglobljali. Čeprav sem se zavedal, da njuna nadaljnja pot ne bo brez zaprek, sem radosten, ko vsak naslednji mesec izvem, da se je mož vzdržal poželenja in pornografije in da je njegova žena pridobila samospoštovanje in samozavest, kar je naravnost očitno.

V nedavnih razgovorih z njimi so notranje trpljenje in solze s prejšnjih sestanov nadomestili pogosti nasmehi in celo smeh. Toda nemara je bil največji rezultat upanje – ne le, da se njuna zakonska zveza lahko nadaljuje, temveč da ima tudi potencial postati nekaj lepega in povzdignjenega.

Na žalost se zavedam, da vsak par ne doživi tega izida. Nekateri zakonske zveze se končajo, ker se uporabnik pornografije noče spremeniti. Ne glede na pot, za katero se mož odloči, sem spoznal, da je nasvet, da se pomaga ženi, navdihnjen. Upam, da nobena sestra v tem položaju ne bo nikoli čutila, da jo je škof spregledal, napačno presodil ali napačno razumel. Škofova pomoč je ključni kanal, skozi katerega Odrešenik izrazi svojo moč, da v celoti ozdravi vsako srce – celo tista, ki so bila »prebodena z globokimi ranami« (JakK 2:35). ■



NASVET IN TOLAŽBA ZA ZAKONCE

»Kot voditelje nas močno skrbi za zakonce in družine tistih, ki trpijo zaradi zasvojenosti s pornografijo. Starešina Richard G. Scott je rotil: 'Če ste sami prosti resnega greha, ne dopustite, da bi po nepotrebem trpeli zaradi grehov drugih. ... Lahko ste sočutni. ... Vendar za tista dejanja odgovornosti ne bi smeli prevzeti vi.' Vedite, da niste sami. Obstaja pomoč. Za zakonce so na voljo skupine za odvajanje od odvisnosti, tudi telefonski pogovori, kar zakoncem omogoča, da pokličejo na srečanje in sodelujejo od doma.«

Linda S. Reeves, druga svetovalka v generalnem predsedstvu Društva za pomoč, Zaščita pred pornografijo – dom, osredotočen na Kristusa, 184. spomladanska generalna konferenca, april 2014, str. 15.

Čuvaji NA STOLPU

»Na tvoja obzidja,
Jeruzalem, sem
postavil stražarje,
ves dan in vso noč,
nikoli ne bodo
umolknili.«

Izaija 62:6

Čuvaji

Čuvaji so bili stražarji, ki so stali na obzidju ali v stolpu, da bi oprezali in svarili pred nevarnostmi, ki so se približevale od daleč. Bili so zaposleni zato, da so varovali tako mesta kot vinograde, polja oziroma pašnike.

Vrste stolpov

Stolpi na mestnem obzidju so bili navadno zgrajeni ob vratih ali na vogalih (gl. 2 Kor 26:9). Stolpi na vogalih in ob vratih so nudili dvignjene položaje, s katerih so opazovali približujoče se nevarnosti in odbili sovražnikove napade (gl. 2 Kr 26:15).

Trdnjave ali stolpi na obzidju so bile prosto stoječe strukture, zgrajene na visokih tleh ali drugih strateških lokacijah. Včasih so bili dovolj veliki, da so bili poslednje pribežališče za vse mestno prebivalstvo, ko je bilo napadeno (gl. Sod 9:46–52).

Stolpi v vinogradih, na poljih ali pašnikih so bile majhne strukture, zgrajene kot pomoč pri varovanju drobnice in krdela pred tatovi in živalmi (gl. 2 Krn 26:10; Iz 5:2; 27:3). Nadstropje nižje je bila pogosto soba, kjer so hranili orodja.





DOLŽNI OPAZOVATI

»Preroki so stoletja izpolnjevali svojo dolžnost, ko so ljudi svarili pred nevarnostmi. Gospodovi apostoli so dolžni bdeti, svariti in pomagati tistim, ki iščejo odgovore na življenjska vprašanja.«

Starešina M. Russell Ballard iz zbora dvanajstih apostolov, *God Is at the Helm, Liahona*, nov. 2015, str. 25.

SVETOPISEMSKA DEJSTVA



V Stari zavezi se Gospoda včasih primerja z zavetjem trdnjave oziroma stolpom na mestnem obzidju (gl. Ps 18:2; 61:3; Prg 18:10; 2 Sam

22:3), preroke pa se včasih primerja s čuvaji (gl. Iz 62:6; Jer 6:17; Ez 3:17; 33:7; Hoz 9:8; Mic 7:4)

»Sin človekov, postavil sem te za stražarja Izraelovi hiši. Ko začutiš besedo iz mojih ust, jih posvari v mojem imenu!« (Ez 3:17; gl. tudi Ez 33:1–7)

Čuvaji na stolpu:

Imajo višji razgled. Preroki, ki so od Boga poklicani in pooblašteni služabniki, so ločeni od sveta, se bolj zblížajo z Bogom in jim je stvari dovoljeno videti z bolj nebeškega vidika.

Vidijo to, česar drugi ne morejo. »Videc pa lahko ve o tem, kar je preteklost, in tudi o tem, kar bo prišlo, in po njih se bo vse razodelo, oziroma drugače, vse skrito bo razkrito in kar je skrito, bo prišlo na svetlo in kar ni oznanjeno, bodo oznanili in oznanili bodo tudi vse, kar bi sicer ne bilo oznanjeno.« (Moz 8:17)

So čuječi. Preroki imajo resno odgovornost, da nas svarijo pred prihajajočimi nevarnostmi, in to bodo delali ne glede na javno mnenje ali trende v družbi.

Svarijo pred stvarmi veliko prej, ko so še daleč stran. »Prerok greh javno obsodi in napove njegove posledice. On pridiga pravičnost. Preroki so občasno celo lahko navdihnjeni, da v korist človeštva napovedujejo prihodnost.« (Guide to the Scriptures, Prophet, lds.org/scriptures/gs)

Nudijo varnost in zaščito. Če prisluhnemo svarilom prerokov, lahko najdemo varnost in se izognemo nadlogam, ki nas lahko doletijo kot posameznike ali kot skupnost, če ne ubogamo. ■



ŠE ENA MOŽNOST

Ko sem ga prvič srečala, sem držala violino.

Poleg mene je z nogami podrsaval po tleh, ko sem šla v jedilnico, kovček z mojo violino pa je udarjal ob mojo nogo.

»Violina,« je rekel, ko je pristopil.

»Da,« sem rekla.

V resnici še nikoli nisem z nikomer govorila, ki je bil invalid, in nisem vedela, kaj bi rekla drugega. Sledil mi je do moje mize in prisedel ter pokazal na kovček z mojo violino.

»Violina,« je rekel ponovno.

Odprla sem kovček in oči so se mu zasvetile. Pregrobo je pobrenkal po strunah. V srcu me je stisnilo, ker sem si predstavljala, kako se je struna na violini pretrgala, in si oddahnila, ko je bil kovček zaprt. Preden je odšel, me je objel.

Po tistem sem ga pogosto videvala.

Kadar me je zagledal, me je objel čez ramena in me je poljubil na vrh čela.

Violina,« je rekel William, ko je pristopil.



Preostanek srednje šole sem se mu poskusila izogniti, ko sem ga zagledala prihajati. Če me je našel in me skoraj zadušil z objemi in poljubi, sem slednje nekaj trenutkov dovoljevala s prisiljenim nasmehom, nakar sem hitro odšla, ne da bi izrekla besedo.

»Oh, ne,« sem zamomljala, ko sem ga videla na zadnjem koncertu svojega orkestra v srednji šoli. Po koncertu je privijugal do tam, kjer sem stala s prijateljicami zunaj avditorija.

Prijateljice so se umaknile, ko je prišel k meni z velikim nasmehom, z razprtimi rokami, da me bo objel.

»William!«

Obrnila sem se in zagledal žensko, ki je tekla k nam.

»Oprosti,« je rekla in ga prijela za roko. »William ima rad violino. Rotil me je, naj ga pripeljem na nocojšnji koncert. Pridiva, ljubi.«

Do tistega trenutka se nisem zavedala, da ne poznam niti njegovega imena. Williama sem srečala pred dve-ma letoma, a sem toliko časa porabila,

da sem se mu izogibala, da se nikdar nisem potrudila, da bi ga zares spoznala.

Ko sem gledala, kako sta William in njegova mama odhajala, me je postalo sram.

Leta kasneje, potem ko sem se poročila, sem rodila lepega drobnega dečka

z Downovim sindromom, ki sva ga poimenovala Spencer. Pogosto sem se spomnila Williama, ko sem pogledala svojega sina, in se spraševala, ali bo imel Spencer podobne izkušnje. Ali se ga bodo ljudje izogibali, ker bo dajal preveč poljubov ali premočne objeme? Ali se bodo sovrstniki ob njegovih omejitvah počutili nelagodno?

Ko je bil Spencer star štiri mesece, sem ga odnesla v krajevni zdravstveni dom na pregled. Ko sem ga zložila iz avtomobila, sem iz zdravstvenega doma videla prihajati dva človeka. V svoji neveri sem spoznala, da sta William in njegova mama.

»William!« sem zaklicala, ko smo se približali, srce pa mi je razbijalo.

»Živijo!« Čez parkirišče se je primajal z velikim nasmehom na obrazu. Sunkovito je iztegnil roko in navdušeno segel v mojo.

»Kako si?« sem ga vprašala.

»Violina,« je rekel navdušeno z žarečimi očmi.

Violina. Tudi on se me je spomnil. »Da,« sem izdabila v smehu, ki so ga spremljale solze, »igrala sem violino.«

Ko smo se pogovarjali, sem v srcu molila za blage milosti ljubečega Očeta v nebesih, ki je vedel, kako sem si želela, da bi Williama spet srečala. Hvalježna sem, da me je Bog videl – mlado mamico, ki ji je bilo težko, ker so jo skrbele sinove zdravstvene težave in njegova prihodnost – in mi dal izkušnjo, ki me je spomnila, da nas vidi. ■

Kaylee Baldwin, Arizona, ZDA



Slišal sem, kako je ženska na pult odštevala, kar je bilo videti neskončno število kovancev, da bi plačala račun.

POJDI JI POMAGAT

S tal sem v vrsti na bencinski črpal-ki. Pred mano je mati z dvema majhnima otrokoma naročila gorivo v vrednosti treh dolarjev in dva vaniljeva sladoledna korneta.

Na prvi pogled sem videl, da so imeli zelo malo. Otroka sta bila bosa in sta bila oblečena v razcapana oblačila.

Slišal sem, kako je ženska na pult odštevala, kar je bilo videti neskončno število kovancev, da bi plačala račun.

Ko sem plačal svoje gorivo, sem šel ven in se ozrl na avtomobil tiste matere. Bil je star model, ki je verjetno imel zelo veliko prevoženih kilometrov.

Začutil sem nekoliko sočutja do te matere dveh otrok, a sem vžgal motor in nadaljeval s svojim dnevom.

Manj kot minuto vožnje po avtocesti sem zaslišal glas: »Pojdi ji pomagat.« Navdih je prišel dvakrat.

Zmajal sem z glavo, premišljujoč, da je verjetno že odšla. Kaj bi ji sploh rekel?

Glas sem jasno zaslišal tretjič: »Pojdi ji pomagat!«

Obrnil sem se proti bencinski črpalci in poskušal ugotoviti, kaj bom rekel, če bo še tam.

Po prihodu sem videl, da so vrata njenega avtomobila odprta. Bila je na voznikovem sedežu, oba otroka pa sta lizala sladoleđ na zadnjih sedežih.

Izrekel sem kratko molitev, v kateri sem nebeškega Očeta vprašal, kaj naj rečem. Isti glas mi je rekel: »Predstavi

se in vprašaj, ali potrebuje pomoč.« Približal sem se njenemu avtu in se predstavil. Rekel sem ji, da sem začutil, da jo moram vprašati, če potrebuje pomoč.

Začela je jokati in rekla: »Ravno sem zaključila z molitvijo k Jezusu, v kateri sem ga prosila, naj mi pošlje nekoga, ki mi bo pomagal.«

Nebeški Oče je slišal njeno molitev. Plačal sem ji poln tank goriva in ji dal telefonsko številko nekoga v našem duhovniškem zboru, ki je tistikrat iskal delavce. Ne vem, kaj se je potem zgodilo s tisto mlado materjo, toda hvaležen sem, da sem sledil navdihu, naj ji pomagam. ■

Thomas Robbins, Kalifornija, ZDA

NE STRELJAJ!

Z Bobom sva sedela v najinem policijskem avtomobilu, čakajoč na znak, da se bova pomaknila navzdol po ulici. Zasedovanje sva začela pred dvema urama, potem ko sva zapazila avtomobil, ki je bil omenjen v policijskem radijskem obvestilu.

»Odvija se rop,« se je glasilo

obvestilo. »Dva moška, oba oborožena. Pravkar so ju videli v oranžnem avtomobilu. Priče pravijo, da sta moška nasilna in pripravljena streljati.«

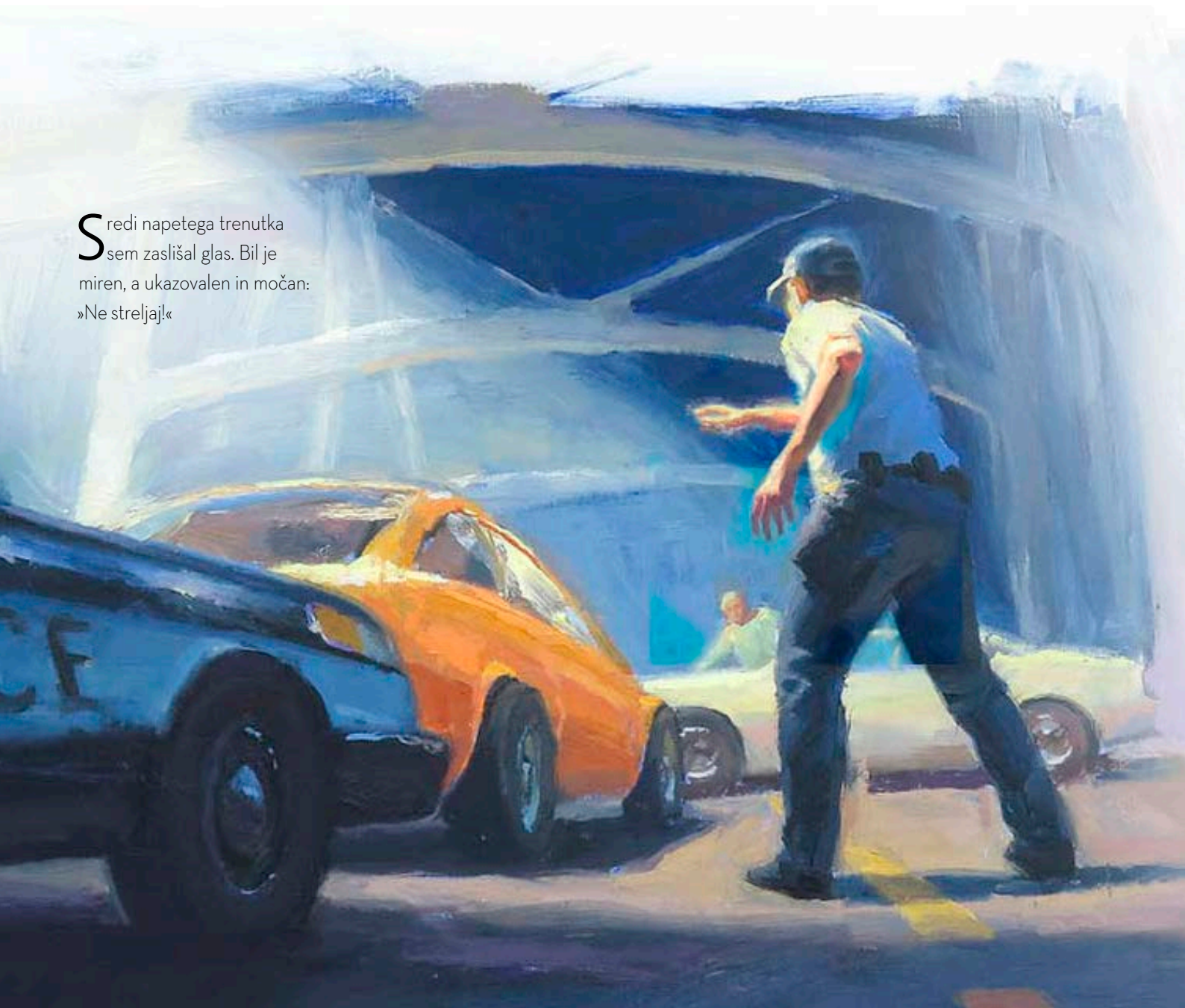
Nedavno se je na tem področju zgodila vrsta oboroženih ropov, vendar so navzlic našim najboljšim prizadevanjem roparji pogosto pobegnili.

Te misli so me prešinile, brž ko sem videl dve postavi priti iz hiše v temni ulici in skočiti v oranžni avtomobil. Zdaj sta nama prihajali naproti.

»Zahtevam okrepitev,« sem rekel. »Osumljenca se naglo približujeta s severa najine lokacije.«

Najina okrepitev, dva civilno

Sredi napetega trenutka sem zaslišal glas. Bil je miren, a ukazovalen in močan: »Ne streljaj!«



oblečena detektiva v neoznačenem avtomobilu, je izpeljala pred avtomobilom, z Bobom pa sva jima sledila. Potem ko so naša tri vozila prišla na most, je najina okrepitev nenadoma ustavila sredi mostu pred oranžnim avtomobilom, midva pa sva parkirala zadaj, s čimer smo osumljenca ujeli v kot. Avtomobil se je skoraj nemudoma ustavil in obe postavi sta se skrili.

»Stopita iz avtomobila, z rokami na glavi!« sem ukazal, potem ko sem prišel iz avtomobila. Nihče ni odgovoril.

V pripravljenosti na to, da bom streljal, sem ponovno ukazal: »Stopita iz avtomobila z rokami na glavi. Takoj!«

Nenadoma se je voznik dvignil in se obrnil k meni. Videl sem, kako se je v njegovi roki zasvetil ponikljan predmet.

Moje policijsko usposabljanje in zdrava pamet sta mi narekovala, naj pritisnem na petelina, da si bom rešil življenje. Toda sredi napetega trenutka sem zaslišal glas. Bil je miren, a ukazovalen in močan: »Ne streljaj!«

Pričakoval sem, da bom vsak trenutek ustreljen, a sem čakal, da bo nekdo v avtu začel streljati prvi. Namesto tega je voznik dvignil roke, nad glavo dvignil to, kar je bilo videti kot pištola, in roke spustil v naročje.

»Stoj!« sem rekel in stekel k avtomobilu. »Ne premikaj se!«

Dogajanje je bilo kakor v televizijski drami – dokler nisem spoznal, da sta huda kriminalca v avtomobilu

dejansko dve prestrašeni dekleti. Kar sem mislil, da je pištola, je bila le sponka za avtomobilski pas.

Kmalu smo izvedeli, da sta dekleti avtomobil posodili svojima fantoma. Niti predstavljali si nista, kakšne vrste sta bila.

»Mislim sem, da si mrtev, Cal!« mi je Bob rekel kasneje. »Skoraj bi začel streljati. Ne vem, zakaj nisem.«

Oba detektiva v neoznačenem avtomobilu sta rekla isto, čeprav nihče drug ni slišal glasu razen mene. Vem, da je tisti dekleti pred smrtjo in štiri policiste pred tem, da bi naredili usodno napako, lahko rešila le nebeška moč. Ta izkušnja mi je dala gotovo vedenje, da nebeški Oče lahko in bo posredoval za naše dobro. ■
Ime zadržano v uredništvu

UČITE JIH BRATI MORMONOVO KNJIGO

Med služenjem v švicarskem misijonskem področju Ženeva sem bil poklican in oddeljen za predsednika veje, moja žena pa je bila poklicana za predsednico Društva za pomoč. Skupaj sva delala z vsemi močmi, da bi oživila šibko vejo. Čeprav je bila veja ustanovljena leta 1960, vrsto let ni videla nobenega krsta in že petnajst

let na misijon ni poslala nobenega misijonarja.

Bilo je očitno, da potrebujemo Gospodovo pomoč, če hočemo najti rešitve za številne težave, s katerimi se je veja soočala. Potem ko sem molil o izzivih veje, mi je Gospodov Duh rekel: »Člane učite, naj berejo Mormonovo knjigo, in boste uspešni.«

Takoj smo napravili načrte, da bomo vse člane pripravili, da se bodo zavezali, da bodo začeli brati Mormonovo knjigo.

Sledili so neverjetni rezultati. V vejo sta se vrnila mir in Duh. Cerkvi so se pridružile nove družine. Ker je enega fanta spodbujala želja po služenju, je odšel na misijon. Več šibkih zakonov je bilo okrepljenih in družine so se zblížale. Ta veja napreduje še danes.

Mi in člani veje smo sami pričue čudežni moči Mormonove knjige. Resnično je to temeljni kamen naše vere in naših pričevanj o evangeliju in Jezusu Kristusu. Radi jo imamo z vsem srcem. Je vir neskončnega in nespremenljivega znanja.

Ta izkušnja nas je naučila, da je Mormonova knjiga gotovo sredstvo, ki našim bratom in sestram pomaga, da se premaknejo iz senc duhovne teme, ki prekriva zemljo. Ta knjiga prinaša mir, radost, srečo in trdno željo, da bi sledili Odrešeniku Jezusu Kristusu. ■

Emilien Rioux, Quebec, Kanada

Znaki Satanovega sleparstva

Dennis C. Gaunt

V samopostrežni trgovini sem v denarnico spravljaj nekaj dolarskih bankovcev, ko je eden od njih vzbudil mojo pozornost. Zdelo se mi je, da je zelena barva nekoliko svetlejša od drugih, zato sem ga pogledal pobliže. Opazil sem, da obraz predsednika Goergea Washingtona ni tako jasen. Pravi ni bil niti otip papirja. Šlo je za ponaredek! Blagajničarka ga je zamenjala za pristni dolarski bankovec in ga nato izročila vodji trgovine.

Odtlej sem veliko premišljeval o tistem ponarejenem dolarskem bankovcu. Spraševal sem se, kako dolgo je bil v obtoku in koliko ljudi je z leti preslepil. Pravzaprav nisem bil pozoren, morda je preslepil tudi mene. Toda ko sem ga primerjal s pravimi in se osredotočil na razlike namesto na podobnosti, se mi je zdelo, da gre za ponaredek.

Mormonova knjiga je polna primerov duhovnih ponarejevalcev, ki so

sledili Satanovim metodam laganja in zavajanja drugih zaradi lastne koristi. S preučevanjem njihovih trikov in taktik začnemo njihove napake in zmote zapažati enako, kakor izurjeno oko opazi razliko med pristnim in ponarejenim denarjem. Bolj urimo svoje oko v prepoznavanju razlik, bolj bomo pripravljeni prepoznati dandanašnje ponarejevalce in se upreti njihovim lažem.

Pridobivanje znanja o Satanovih ponaredkih

Satan si prizadeva, da bi nas zavedel s svojo vrsto duhovnega ponarejanja, in če nismo pozorni, nas bo ukanil. Predsednik Joseph F. Smith (1838 - 1918) je posvaril: »Satan je spreten posnemovalec in ko svet dobiva vse več pristne evangelijske resnice, on širi ponarejene novce napačnega nauka. Varujte se njegove lažne valute, kajti z njo ne boste mogli kupiti drugega kot razočaranje, bedo in duhovno smrt.«¹

Ko se soočamo z duhovnim sleparstvom, nam Mormonova knjiga lahko pomaga ugotoviti, kaj je res in kaj ni.

Najboljša obramba zoper to, da bi nas ukanile Satanove prevare, je, da čim bolj poznamo evangelijske resnice. Bolj poznamo resnico, lažje bomo opazili razlike, ko nam bo Satan predočil svoje ponaredke. Torej ko nam jih, iščimo razlike in ne podobnosti, prav kakor sem storil pri svojih dolarskih bankovcih, kajti tako se bodo laži vedno razkrile.



Predsednik Ezra Taft Benson (1899 - 1994) je učil: »Mormonova knjiga Kristusove sovražnike razgali. ... Bog je zaradi svojega neskončnega vnaprejšnjega vedenja Mormonovo knjigo zasnoval tako, da bi lahko videli napake in vedeli, kako se boriti zoper lažne izobraževalne, politične, verske in filozofske koncepte našega časa.«²

Danes smo s Satanom v vojni. Kakor vsaka vojska moramo tudi mi

vedeti, kaj sovražnik naklepa. Če, na primer, vemo, kdaj in kje bo sovražnik napadel, je to neprecenljiv podatek. Zato se termin za pridobivanje takšnih podatkov glasi »pridobivanje informacij«. Ko svojega sovražnika poznamo, postanemo pametnejši od njega. Mormonova knjiga nam lahko pomaga pri »pridobivanju informacij« o Satanovih sleparskih metodah.

Laskavo govorjenje je sleparstvo

V Mormonovi knjigi več kot polovica sleparjev za dosego svojih ciljev uporablja laskavo govorjenje in karizmatično osebnost. Na primer, Šerem »je [bil] učen, tako da je imel popolno znanje o jeziku ljudi; zato je znal uporabiti veliko laskanja in veliko govorniške moči glede na hudičevo moč« (JakK 7:4). Hudobni duhovniki kralja Noeta so govorili

»puhle in laskave besede« (Moz 11:7), zaradi česar so se ljudje predajali malikovanju in drugim hudobijam. Korihor je imel v svojih dneh podobne rezultate in je »zapeljal srca mnogih« (Al 30:18). Amalikija in Gadianton sta oba svojo naklonjenost do laskanja uporabila za to, da sta pridobila vojsko hudobnih privržencev (gl. Al 46:10; He 2:4).

To ni bilo naključje. Laskanje je plehko, neiskreno, prazno in samo po sebi pretirano. Nefi je svaril pred tistimi, ki bodo »učili lažne in prazne in neumne nauke in bodo naduti v srcu in bodo iskali globine, da bi svoje namere skrili pred Gospodom; in njihova dela bodo v temi« (2 Ne 28:9).

Laskanje je pogosto uporabljeno za zavajanje; navadno za njo tiči prikrit motiv ali skrit interes. Pri laskanju gre za to, da je videz pomembnejši od dejstev, in ugaja prevzetnosti in ponosu notranjega naravnega človeka. Vendar nam Gospodovi preroki govorijo preproste, a pomembne resnice, ki jih *moramo* slišati.

Laskanje je jezik, v katerem govori Satan. Predsednik James E. Faust (1920 - 2007), drugi svetovalec v Prvem predsedstvu, je pojasnil: »[Satanov] glas je pogosto slišati tako logično, njegovo sporočilo pa je lahko upravičiti. Gre za prijeten, mikaven glas sladkobnih tonov. Ni niti trd



»[Satanov glas] je prijeten, mikaven glas. ... Nihče ne bi prisluhnil Satanovemu glasu, če bi zvenel trdo ali hudobno.«

niti neubran. Nihče ne bi prisluhnil Satanovemu glasu, če bi zvenel trdo ali hudobno.«³

Ko nam svet predstavi zamisel, življenjski nazor ali mnenje, za katerega se zdi, da trka zgolj na našo nečimrnost ali ponos, ali ki preprosto zveni preveč dobro, da bi bilo res, bi to morali takoj razumeti kot svarilo. Na takšne zamisli glejte kot na sleparstva. Primerjajte jih z resnicami, ki jih učijo Gospodovi preroki. Iščite razlike, ne podobnosti, in sleparske zamisli bodo postale očitne.

Nehor – priljubljeni slepar

Nehor se je neovirano posluževal Satanovega laskanja. Preučimo ga kot

šolski primer duhovnega sleparja. Nehor, za katerega nauk se je zdelo, da podpira idejo o Odrešeniku, je bil med Nefijci priljubljen, karizmatičen pridigar. Nehor je pridobil veliko privržencev, ker je učil, »da bo na poslednji dan odrešeno vse človeštvo« in »na koncu bodo [...] vsi imeli večno življenje« (Al 1:4).

Ali lahko vidimo, zakaj je bilo Nehorjevo sporočilo tako privlačno? Učil je o popustljivem in nezahtevnem Bogu – ki bo zato, ker ima vse rad, navzlic vsemu rešil vsakogar. Zatorej le delajte, kar hočete, kajti vse je dobro. Gre za privlačen življenjski nazor, ki ga je sprejelo veliko ljudi v Nehorjevih dneh (gl. Al 1:5),

kakor ga tudi veliko ljudi danes. Brezplačna vstopnica v nebesa je očitno nekaj, kar bi ljudje radi imeli.

Zakaj je bilo torej Nehorjevo sporočilo sporno? Ponovno si oglejmo glavne točke te trditve:

- Bog je ustvaril vse ljudi – pravilno.
- Bog ima rad vse ljudi – pravilno.
- Boga se nam ni treba bati – pravilno.
- Ideje o odrešitvi bi se morali radostiti – pravilno.

Do tu je precej podobnosti med tem, kar je Nehor učil, in evangelijskimi resnicami. Toda pomnite – prav kakor pri ponarejenem denarju moramo tudi tu iskati razlike, ne podobnosti. Zato si oglejmo Nehorjevo zadnjo točko:

- Bog bo vsem dal večno življenje – napačno!

Tole pa je pomembna razlika, ki nam govori, da je Nehor duhovni slepar. Odrešitev iz telesne smrti je zagotovljena vsem, rešitev iz duhovne smrti pa je pogojena z našo pripravljenostjo, da se pokesamo. Če se pokesamo, lahko prejmemo večno življenje (gl. JakK 6:22). Vendar brezplačne vožnje ni.

Gideon in Alma sta sleparja prepoznala

Nehorjevo zlo se je razkrilo tisti dan, ko se je srečal z Gideonom, pravičnim učiteljem v Božji Cerkvi. Gideon se je veliko let prej zoperstavil kralju Noetu in se tako srečal z duhovnimi sleparji (gl. Moz 19:4–8). Nehor se je »z njim ... začel hudo prepirati, da bi odvedel ljudi iz cerkve; mož pa se mu je zoperstavil, opominjajoč ga z Božjimi besedami« (Al 1:7). Gideon je Nehorja prepoznal za sleparja. Ko je bil Nehor razkrinkan, se je zatekel k neki drugi Satanovi metodi – umoru. Toda Gideonova smrt ni bila zaman. Ljudje so sleparja Nehorja privedli pred Alma, da bi mu sodil.

Alma se je zavedal, da Nehor ni kriv le kvaziduhovništva in umora, temveč tudi, da bo kvaziduhovništvo, če ne bo kaznovano, povzročilo dokončni propad ljudi (gl. Al 1:12). Zatorej je bil Nehor obsojen na smrt in je utrpel »sramotno smrt« (Al 1:15).

Gideon in Alma sta nam v vzor. Če nas spremlja Duh, stvari vidimo in slišimo, »kakor v resnici so« (JakK 4:13). Satanove sleparske načrte in naklepe bomo prepoznali »s popolnim vedenjem, kakor se dnevna svetloba razlikuje od temne noči« (Mor 7:15).

Naš »sleparski« sovražnik je pameten, vendar smo kakor Gideon in Alma lahko mi pametnejši. Prav



SATAN ŠIRI LAŽI

»Satan, naš nasprotnik, hoče, da nam spodleti.

V sklopu svojih prizadevanj širi laži, da bi nam uničil vero. Zvito predlaga, da so dvomljivci, skeptiki, ciniki prefinjeni in inteligentni, medtem ko so tisti, ki verujejo v Boga in njegove čudeže, naivni, slepi in imajo oprane možgane. Zagovarjal bo, da je dvom v duhovne darove in nauke prerokov kul.«

Predsednik Dieter F. Uchtdorf, drugi svetovalec v Prvem predsedstvu, Ne boj se, samo veruj 185. jesenska generalna konferenca, okt. 2015, str. 62.

kakor sem sam začel opazati razlike med dvema dolarskima bankovcema, lahko oči in um in duha postopoma izurimo, da bomo prepoznali razlike med resnico in lažmi. Pri tem bomo prepoznali sleparje in se ubranili pred njihovimi lažmi. ■

Avtor živi v Utahu v ZDA.

OPOMBE

1. Joseph F. Smith, *Gospel Doctrine*, 5. iz. (1939), str. 376.
2. *Teachings of Presidents of the Church: Ezra Taft Benson* (2014), str. 132.
3. James E. Faust, *The Forces That Will Save Us*, *Liahona*, jan. 2007, str. 4.

Obilje blagoslovov na Madagaskarju

Mindy Anne Selu
cerkvene revije

Potem ko je žena Solofo Ravelojaona med prvo nosečnostjo utrpela srce parajoč splav, je začutil, da so bile njune molitve uslišane leto kasneje pri drugi nosečnosti. Z ženo Hary Martine pojmujeta rojstvo njune hčerke kot enega njenih največjih blagoslovov. Solofo pojasni: »Ker sva Boga prosila in nama jo je dal, sva jo poimenovala tako, kar v malagaščini pomeni 'Božji odgovor'.«

Solofo, mlad odrasel z Madagaskarja, se oklepa vedenja, da Bog odgovarja na molitve in ob svojem času blagoslovi zveste. »Življenje je težko,« pravi Solofo, »in ko ljudje ne dobijo, kar bi radi, se nekateri začnejo spraševati: 'Zakaj se mi je to zgodilo?' Morda odidejo iz Cerkve ali dvomijo v svojo vero v Boga. Toda če živimo po evangeliju in beremo svete spise, je lažje. Ko resnično živiš po evangeliju, resnično lahko vidiš blagoslove.«

Če živiš v državi z resnimi izzivi, kakor je izredna revščina, nestanovitnost v vladi, slaba infrastruktura in naravne nesreče, je jasno, zakaj Solofo pravi, da je težko. Toda njemu blagoslovi, ki jih prinaša življenje po evangeliju, pretehtajo vse stiske. »Vseh blagoslovov, ki jih prejmem, ne morem niti prešteti, dokler živim po evangeliju,« pravi.

Ker je Cerkev na Madagaskarju precej nova (prva veja je bila ustanovljena leta 1990), Solofo pravi, da so najtežje pri tem, da si član, govorice in napačne predstave o Cerkvi. Solofo dodaja, da prav kakor v Lehijevem videnju drevesa življenja »ljudje evangelija morda v celoti ne sprejmejo zato, ker jih je sram pred prijatelji in se bojijo, da jih družina ne bo sprejela«. Solofo se razlikuje po tem, kakor domneva, da se »nikoli nisem sramoval. Živim po evangeliju in ga vselej želim oznanjati svojim sodelavcem, čeprav nekaterih od njih ravno ne zanima.« Pogosto pove svoje

Solofo se navzlic političnim nemirom in ekonomskim izzivom v državi zaveda blagoslovov, ki jih prinaša življenje po evangeliju.

preprosto pričevanje, tako da so mu sodelavci dali vzdevek »pastor«.

Solofo in Hary Martine se sredi ekonomskega in političnega nemira zanašata na blagoslove svojih temeljskih zavez (poročila sta se v južnoafriškem templju Johannesburg eno leto po njihovih misijonih – on je služil v Ugandi, ona na Madagaskarju), kakor tudi na zaupanje v Gospoda. »Imam evangelij in svoje življenje preprosto položim v Božje roke,« pojasni Solofo. Zanesse se lahko na svoje trdno pričevanje, ker res ima vero v »Božje odgovore«. ■



VEČ O SOLOFU

Kaj radi jeste?

Hrana, ki jo jemo, je riž – veliko riža. Ena od stvari, ki jo imam rad, se imenuje *ravtoto*. Uporabljamo poseben kuhinjski pripomoček, s katerim liste kasave nasekljamo in jih postrežemo z rižem in svinjino.

Kaj radi delate v prostem času?

Rad igram na električno klaviaturo, pojem in berem. Ker je predsednik veje vedel, da rad pojem in da znam igrati na klaviaturo, je, ko sem prišel v vejo, rekel: »Aha, imamo nekoga, ki bo vodil zbor,« in ponudil sem svoj čas. Prej niso imeli zbora, toda začel sem jih poučevati in sedaj jim je všeč.

DEJSTVA O MADAGASKARJU

Jezična: francoščina, malagaščina
Glavno mesto: Antananarivo

V ŠTEVILKAH

22.005.222 ljudi (ocena iz leta 2012)

Osemdeset odstotkov živali, ki živijo na Madagaskarju, ne obstaja nikjer drugje na zemlji.

Četrtni največji otok na svetu
Šestdeset odstotkov vanilje vsega sveta se izvozi z Madagaskarja.

CERKEV NA MADAGASKARJU

9.190 svetih iz poslednjih dni
37 oddelkov in vej
2 kola
1 misijon





starešina
Dale G. Renlund
iz zbora dvanajstih
apostolov

DUHOVNA STABILNOST: GRADNJA NEPOTOPLJIVE LADJE

Potrebujemo zadostno duhovno stabilnost, če hočemo uspešno pluti skozi življenje in se varno vrniti v nebeški dom.

Švedski kralj Gustav II Adolf je na začetku 17. stoletja naročil gradnjo bojne ladje, ki so jo krstili *Vasa*. Za ladjo so porabili precej virov, zlasti hrastovine, iz katere so ladjo zgradili. Gustav Adolf je skrbno nadzoroval postopek gradnje, ker je poskušal zagotoviti, da bo *Vasa* v celoti izpolnila njegova pričakovanja.

Potem ko se je gradnja začela, je ukazal, naj bo *Vasa* daljša. Ker je bilo ogrodje trupa že zgrajeno iz dragocene hrastovine, je kralj tesarjem naročil, naj podaljšajo dolžino ladje, ne da bi povečali širino. Čeprav so ladjedelci vedeli, da bo to ogrozilo *Vasino* plovnost, so oklevali, da bi kralju povedali nekaj, za kar so vedeli, da noče slišati. Popustili so. Gustav Adolf je vztrajal tudi, da ta ladja nima samo ene palube z lahкими topovi, temveč težke topove na treh palubah, pri tem da so bili najtežji topovi na zgornji palubi. Ladjedelci so zopet proti svoji boljši presoji popustili.

Vasa se je 10. avgusta 1628 podala na svoje prvo potovanje. Potem ko je izplula iz пристanišča, se je v njena jadra uprl močan veter in se je začela nagibati. Zelo kmalu »se je tako močno nagnila, da je voda začela dreti skozi odprtine za topove, dokler se ni počasi potopila na dno skupaj »jadri in zastavo na vrhu«¹. *Vasino* prvo potovanje je bilo dolgo okrog 1.280 metrov.

Želja Gustava Adolfa po potratnem statusnem simbolu je uničila načrte, iz katerih bi lahko nastala veličastna ladja z jadri, najmogočnejša bojna ladja tistega časa. Ker ladjedelci niso hoteli spregovoriti – zaradi strahu pred kraljevo nejevoljo – je bil kralj prikrajšan za njihovo znanje in vpogled. Vsi udeleženi so izgubili cilje svoje namere: da bi bila Švedska obvarovana in da bi svoje interese promovirala v tujini. Ladja, ki poskuša kljubovati fizikalnim zakonom, preprosto ne bo plula.

Če hočemo uspešno pluti skozi življenje, potrebujemo zadostno duhovno stabilnost, da se bomo soočili z bočnim vetrom in tokovi, se po potrebi obračali in se varno vrnili v nebeški dom. So stvari, ki jih lahko naredimo, da bomo duhovno bolj stabilni. Dotaknil se bom štirih.

✦ **Poslušnost Božjim zapovedim**

Na prvem mestu so Božje zapovedi. Prav kakor je bila *Vasa* podvržena fizikalnim zakonom, samo mi vsi podvrženi duhovnim zakonom. Nihče ni izvzet. Te duhovne zakone, ki jih imenujemo Božje zapovedi, moramo spoštovati.

Morda se je Gustavu Adolfu zdelo, da ga upoštevanje fizikalnih zakonov preveč omejuje, toda *Vasa* se ne bi potopila, še preden se je njeno poslanstvo začelo, če bi bili ti zakoni upoštevani. Nasprotno bi imela svobodo in zmožnost, da bi izpolnila to, za kar je bila namenjena.

Poslušnost Božjim zakonom torej ohranja tudi našo svobodo, zmožnost in sposobnost, da uresničimo svoj potencial. Zapovedi niso namenjene zato, da bi nas omejevale. Temveč poslušnost vodi do večje duhovne stabilnosti in dolgoročne sreče.

Poslušnost je naša odločitev. Jezus je naročil: »Glejte, dal sem vam zapovedi; zato moje zapovedi spolnjujte.« (3 Ne 15:10) Tako preprosto je. Sprejmite. Zdaj se odločite, da boste do pičice poslušni. Nič drugega vam ne bi moglo dati večje duhovne stabilnosti. Nič drugega nam ne bo dalo večje svobode, da bomo izpolnili svoje življenjsko poslanstvo.

✦ **Prisluhnimo nasvetu in se učimo vse življenje**

Drugič, biti moramo pozorni in prisluhniti nasvetu iz verodostojnih virov ter se odločiti, da se bomo učili vse življenje.

Ena od pasti pridobivanja znanja je objestnost, ki jo lahko povzroči prepričanje, da vemo toliko, da se nimamo več česa naučiti. Vsi smo to že videli pri posameznikih, ki so preveč prepričani o svoji bistrosti. Zelo težko je učiti nekoga, ki misli, da ve že vse.

Predsednik Henry B. Eyring, prvi svetovalec v Prvem predsedstvu, je z zavedanjem tega in z željo, da bi se učil vse življenje, rekel: »Še vedno sem otrok, ki se ima veliko naučiti. Večina ljudi me lahko česa nauči.«² Ko me je predsednik Eyring poklical za generalnega voditelja, me je naučil pomembno lekcijo. Rekel je, da se takrat, ko sliši nekoga pripovedovati zgodbo, ki jo je že slišal, ali ki uporabi odlomek iz svetih spisov, ki ga zelo dobro pozna, vpraša: »Zakaj mi Gospod to izpostavlja?« in »Kaj se moram še naučiti iz te zgodbe ali odlomka iz svetih spisov?« Če bi svojo duhovno stabilnost radi okrepili, se bomo pripravljene učiti in bomo zadostno ponižni, da bomo sprejeli vodstvo ne glede na svojo starost ali izkušnje.

To je res naša odločitev. Lahko poslušamo in prisluhnemo, kaj nam svetujejo cerkveni voditelji, zlasti tisti, ki jih podpremo kot preroke, vidce in razodevalce, starši in zaupanja vredni prijatelji. Lahko si prizadevamo, da se učimo vse življenje – ali pa ne. Svojo duhovno trdnost lahko okrepimo – ali pa ne. Če svoje duhovne trdnosti ne bomo krepili, bomo postali kakor *Vasa* – ladja, ki ne bo mogla pluti.





✦ Služenje drugim

Tretjič, če bomo usmerjeni navzven, ker bomo skrbeli za druge in jim služili, bomo duhovno trdnješi.

Jasno bomo zazrti v večnost, če se bomo osredotočali na druge, ko si bomo prizadevali pomagati otrokom nebeškega Očeta. Spoznal sem, da navdih prejmem veliko lažje, če molim, kako naj pomagam drugemu, kot ko preprosto molim zase.

Lahko verjamemo, da bomo v nekem trenutku v prihodnosti lažje pomagali. V resnici je čas pravi zdaj. Motimo se, če mislimo, da bo prikladnejše služiti drugim, ko bomo imeli več časa, več denarja ali več česa drugega. Odločimo se lahko ne glede na okoliščine. Ali bomo drugim pomagali ali ne? Na življenjskem izpitu pademo, če se ne odločimo pomagati ljudem v stiski. Če pa pomagamo, svojo duhovno trdnost okrepimo.

✦ Ko Jezus Kristus postane naš temelj

Četrtič, kot zadnje in najpomembnejše, naša duhovna stabilnost se močno okrepi do mere, do katere Jezus Kristus postane naš temelj.

Brez Kristusa plujemo kakor ladja, ki jo na valovih premetava sem ter tja. Nimamo moči, ker nimamo jader. Nimamo stabilnosti, zlasti med neurjem, ker nimamo sidra. Nimamo smeri ali namena, ker nimamo s čim krmiti. Kristus mora postati naš temelj.

Če se hočemo z nasprotnim vetrom in tokovi življenja soočiti, jih premagati in biti nanje pripravljeni, moramo biti poslušni Božjim zapovedim, moramo postati ponižni in se odločiti, da se bomo učili vse življenje, služili drugim in da bo Jezus Kristus postal temelj našega življenja. Tako krepiamo svojo duhovno trdnost. V nasprotju z *Vaso* se bomo lahko varno vrnili v pristanišče, potem ko bomo izpolnili svojo usodo. ■

Iz nagovora na duhovnih minutah na Univerzi Brigham Younga, 16. sept. 2014. Celotno besedilo je v angleščini na voljo na speeches.byu.edu.

OPOMBE

1. Pismo švedskega kraljevskega sveta kralju Gustavu II Adolfu; prevod navajan v Richard O. Mason, »The Vasa Capsizes«, virtualschool.edu/mon/CaseStudies/Vasa/vasa.html. Obstaja veliko poročil o ladji *Vasa*; gl. npr. zgodovinske in druge povezave, kot je vasamuseet.se/en.
2. Henry B. Eyring, v Robert I. Eaton in Henry J. Eyring, *I Will Lead You Along: The Life of Henry B. Eyring* (2013), str. 409.

V desetih minutah SE NAUČITE IGRATI HVALNICO!

Sestavil in priredil Daniel Carter

Oddelek za cerkveno glasbo in kulturo

Če še nikdar niste igrali klavirja, vendar ste se ga želeli naučiti, imate zdaj priložnost. Potrebujete le klaviaturo. Če tudi je doma nimate, lahko ta članek vzamete s seboj tja, kjer je klavir ali klaviatura, in začnete z učenjem. Ta lekcija je tako preprosta in lahka, da boste na koncu že znali zaigrati hvalnico. Pravzaprav je možno, da boste melodijo hvalnice v tej lekciji znali zaigrati po približno desetih minutah! Ste pripravljeni? Pa začnimo!

Priprave za igranje klavirja

1. Ko sedite za klavirjem in prste položite na klaviaturo, klop potisnite toliko nazaj, da bodo vaši komolci rahlo upognjeni.
2. Sedite na sredi klopi na sredini klaviature.
3. Sedite na sprednjem delu klopi z ravnim hrbtom, nagnjeni naprej.
4. Noge imejte na tleh.
5. Sedite udobno in obdržite dobro držo.
6. Poskrbite za dobro osvetlitev, da boste videli note in klaviaturo.





7. Vstanite. Roke spustite ob telo in jih sprostite. Bodite pozorni na njihov naravni lok, ki je, kakor če bi držale žogo. Ko se boste spet usedli, prste položite na klaviaturo, pri čemer ohranite isti naravni lok.

8. Roke položite nad klaviaturo, s čimer se boste s prsti dotikali bližine središča velikega

področja belih tipk. Dlani držite nad klaviaturo, vendar jih ne položite na tipke ali na les pod tipkami.

9. Z blazinico prsta tik pod konico prsta udarite po tipki. Vsak prst naj bo ukrivljen in ga dvigujte od členka na hrbtni strani dlani. Ko udarite po tipki, naj bodo prsti v členkih ukrivljeni.

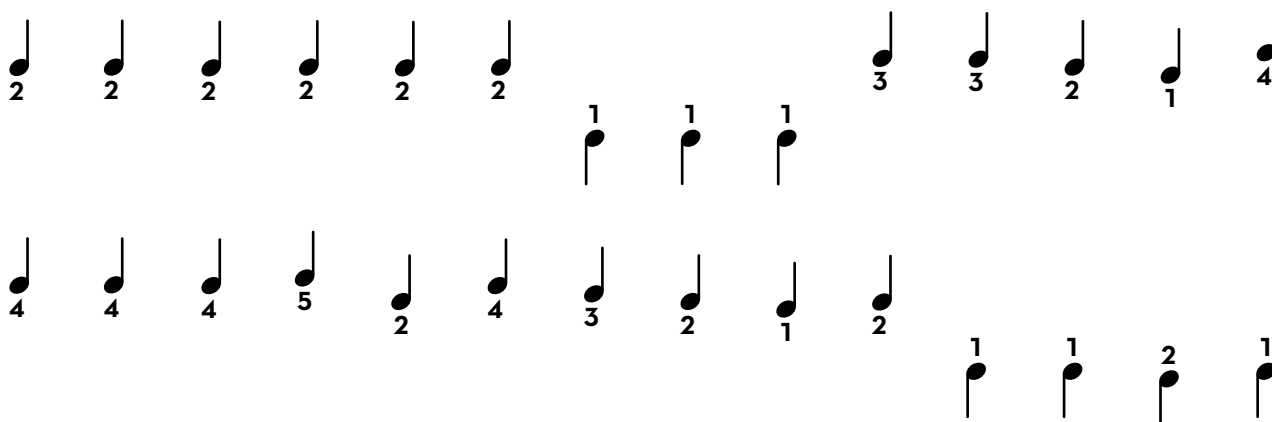


Igranje z oštevilčenimi prsti

Zato da boste na tipke položili pravilne prste, so prsti oštevilčeni, kakor je prikazano tukaj. Številke za prste so napisane ob notah na strani.

Dlan položite nad katero koli skupino petih tipk, pri čemer nad vsako tipko držite en prst. Vadite številke prstov, tako da udarjate po tipkah s pravilnimi prsti, kakor je napisano. Navzgor obrnjene note

so za desnico. Navzdol obrnjene note so za levico.



Igranje hvalnice »Na hribu zunaj mestnega obzidja«

Roke položite na klaviaturo, kakor je pokazano spodaj.

Uporabite skupine po dve ali tri črne tipke, da boste z njihovo pomočjo našli pravi položaj.

Zaigrajte hvalnico, pri čemer sledite številkam prstov, kot je prikazano. Navzgor obrnjene note so za desnico, navzdol obrnjene note so za levico. Hvalnico vadite, dokler je ne boste znali. Uporabite načela dobre prstne tehnike, navedene na seznamu devetih točk.

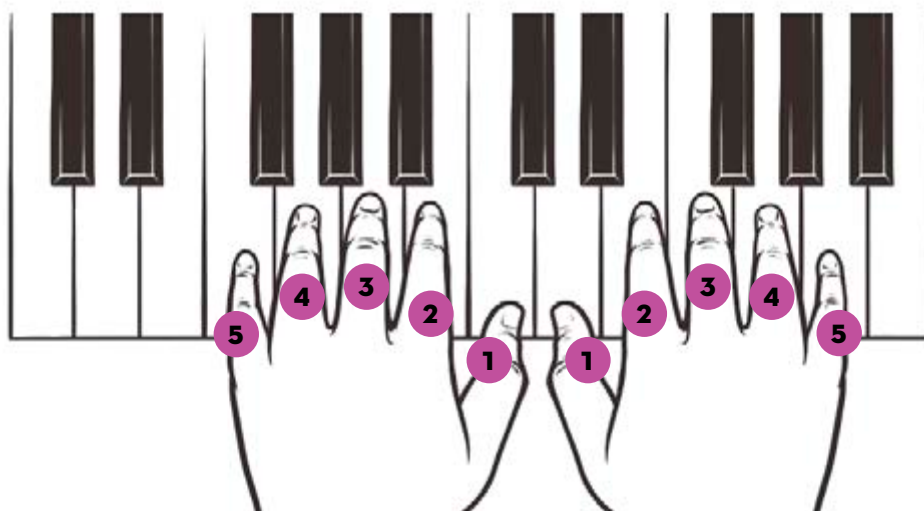
S tem ste bili uvedeni v igranje klavirja in ste se naučili preprosto melodijo hvalnice. Zato da boste lahko igrali druge hvalnice, se morate naučiti nekaj osnovnih načel glede takta, ritma in not.

Tole pa je najboljši del: lekcija, ki ste se jo ravnokar naučili, je prva lekcija cerkvenega klavirskega tečaja, ki je v cerkvenih trgovinah na voljo v šestih jezikih.¹ Lahka navodila za učenje vam bodo v pomoč pri samostojnem ali skupinskem učenju. K učenju klavirja lahko pritegnete vso družino

v okviru dejavnosti družinskega večera. Tečaj lahko zaključite v zgolj šestih tednih.

Številne študije kažejo, da zasebne glasbene lekcije izboljšujejo zbranost učencev, akademsko odličnost in sposobnost razmišljanja.²

Z razvijanjem glasbenih spretnosti razvijamo talente, ki nam jih je dal Gospod, pridobivamo znanje in se na veliko različnih načinov učimo, kako znanje in talente uporabiti za gradnjo Božjega kraljestva. ■



OPOMBI

1. Za naročilo Keyboard Course Kit pojdite na store.lds.org.
2. Gl. Laura Lewis Brown, *The Benefits of Music Education*, pbs.org; Jessica Velasco, *How the Arts Can Help Students Excel, the Science of Learning Blog*, 11. dec. 2012, scilearn.com/blog/how-arts-help-students-excel; *Music Helps Children Learn Maths*, *The Telegraph*, 22. mar. 2012, telegraph.co.uk.

ODLOČENA odnehati

Moje igranje klavirja se celo po letih vaje ni izboljšalo. Starša sta mi rekla, da lahko odneham pod enim pogojem: naučiti se moram petdeset hvalnic.

Gretchen Blackburn

Po še enem razočaranju na uri klavirja sem privihrala v hišo, iz oči pa so mi drle solze. Ure klavirja sem imela že četrto leto in sem komaj kaj napredovala od skladbe »Twinkle, Twinkle, Little Star«. Učiteljica je poskusila najti nekaj pozitivnega, kar bi mi rekla glede mojega groznega igranja, a sem se počutila le še slabše. Starša sta plačevala ure klavirja, ki jih nisem hotela in nisem imela upanja.

Hotela sem, da bi mi starša dovolila odnehati. »Prosim,« sem rotila. »Vse bom naredila. Kaj hočeta?«

Po pogovoru drug z drugim sta rekla: »Če se naučiš petdeset hvalnic, ti bova dovolila odnehati.«

Takoj sem začela vaditi. Tako močno sem si želela odnehati, da sem bila pripravljena za klavirjem preživeti več časa. Za prvo hvalnico Hvaležni smo, Bog, za preroka (*HO*, str. 36) sem potrebovala skoraj en mesec, preden sem jo obvladala. Še vedno sem nameravala odnehati, zato sem nadaljevala z vajo.

Zgodilo se je nekaj zanimivega: hvalnice je bilo vse lažje obvladati. Čez teden sem bila vse bolj vesela. Zalotila sem se, kako mrmram hvalnice čez dan in jih glasneje pojem na zakramentnem sestanku.

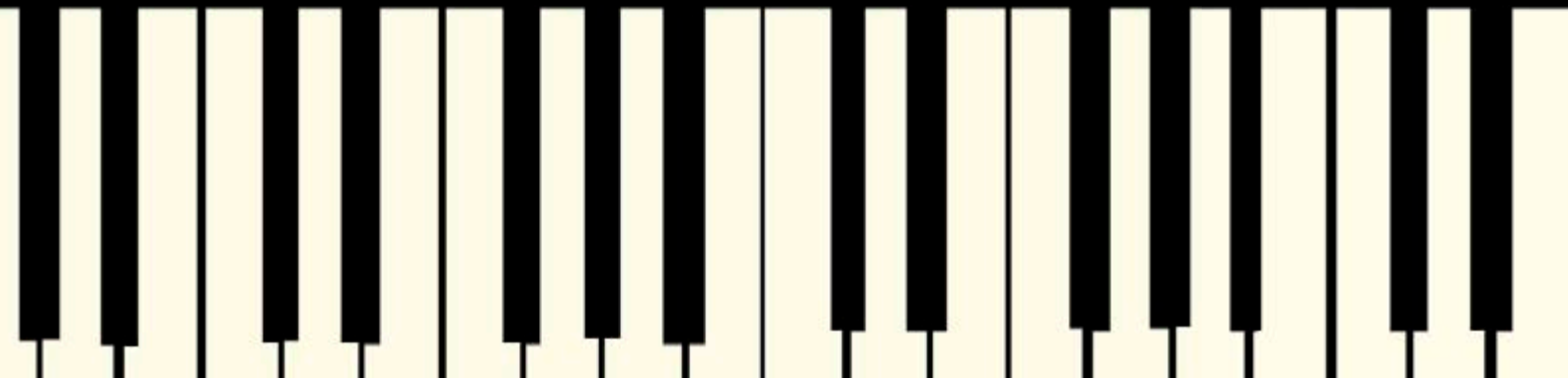
Naposled sem nehala beležiti, koliko hvalnic znam. Ko sem na klavirju postajala spretnjša, sem spoznala, da se novo hvalnico skoraj

popolnoma lahko naučim v manj kot trideset minutah.

Ko sem jih naposled vse seštel, sem se naučila več kot petdeset hvalnic. In igranja klavirja nikakor nisem hotela opustiti. Veliko bolj sem zaupala v svoje sposobnosti igranja in sem občutila moč hvalnic v življenju.

Hvalnice so kakor sveti spisi; govorijo resnico. Ko igram hvalnice, čutim, kakor da bi se potopila v svete spise. Ko sem se učila, kako igrati hvalnice, je bil to začetek za krepitev mojega pričevanja in učenje o resnici. Spoznavam, da mi besede različnih hvalnic pomagajo skozi dan. Igranje klavirja mi je okrepilo pričevanje in mi odprlo vrata, kamor koli grem. ■

Avtorica živi v New Yorku v ZDA.



ŠOK, ŽALOST IN BOŽJI NACRT

*V najtežjih življenjskih izkušnjah sem čutila, da je
nebeški Oče vse potovanje z menoj.*

Paola Čajupi

Bilo je zgodaj zjutraj leta 2008, ko me je mati prebudila, da bi šla v šolo. Tistega jutra sem bila zares vesela, toda nisem vedela, da se bo obrnilo v najbolj grozen dan mojega življenja oziroma da bom zadnjič z njo. Tisti dan nisem ostala do konca pouka, ker me je družinska prijateljica prišla iskat in mi povedala, da se je mati ubila. Imela sem le dvanajst let.

Pomislila sem: »Kako naj živim brez matere?« Bila je moja najboljša prijateljica.

Mesece sem prejokala. Nisem hotela hoditi v šolo, ker so drugi otroci z mano ravnali drugače in sem se jim smilila. Niti sanjalo se mi ni, kaj naj bi naredila; vedela sem le, da moram biti močna za vse druge.

Pet ali šest mesecev po mamini smrti sem nekega dne sama v sobi ob oknu jokala in poskušala razumeti, zakaj sem tukaj. Nenadoma sem v mislih zaslišala glas: »Moja hči si; ne bom dopustil, da bi trpela.« Vedel sem, da je bil to Bog. Toda bila sem presenečena, ker nisem več verjela vanj, zlasti ker sem čutila, da je bil Bog tisti, ki mi je mamo vzela. Čeprav nisem vedela, kaj je mislil, sem se počutila varno.

Čez tri leta sem odšla v Rim v Italijo na obisk k stricu. Kar naprej mi je govoril o tej cerkvi, v katero je hodil. Neke nedelje me je vzel s seboj. Vedno si bom zapomnila, kako sem prvič stopala proti cerkvenim vratom in občutila ljubezen nebeškega Očeta, ko sem vstopila. Počutila sem se kot doma.

V cerkev sem začela hoditi prav vsako nedeljo, med tednom pa na vsako dejavnost. Rada sem bila z mladimi v Cerkvi. Zaradi njih sem bila srečnejša. Premišljevali in verjeli so v isto, v kar sem sama. Potem so se po treh mesecih moje poletne počitnice končale in morala sem se vrniti v Albanijo.

Ko sem se vrnila domov, sem očetu povedala, kaj sem občutila in koliko sreče sem občutila ves tisti čas. Ni mu bilo všeč. Rekel je, da mi ne bo pustil še naprej hoditi v cerkev ali poizvedovati o njej. Zato sem morala biti naslednja tri leta potrpežljiva, dokler nisem dopolnila osemnajst let. Takrat sem se lahko sama odločila in se krstila.

V tem času sem bila blagoslovljena s tako veliko ljudmi, ki so mi povedali, kaj so se vsako nedeljo naučili v cerkvi. Ena teh ljudi je bila Stephanie. V Italiji je živela, ko se je

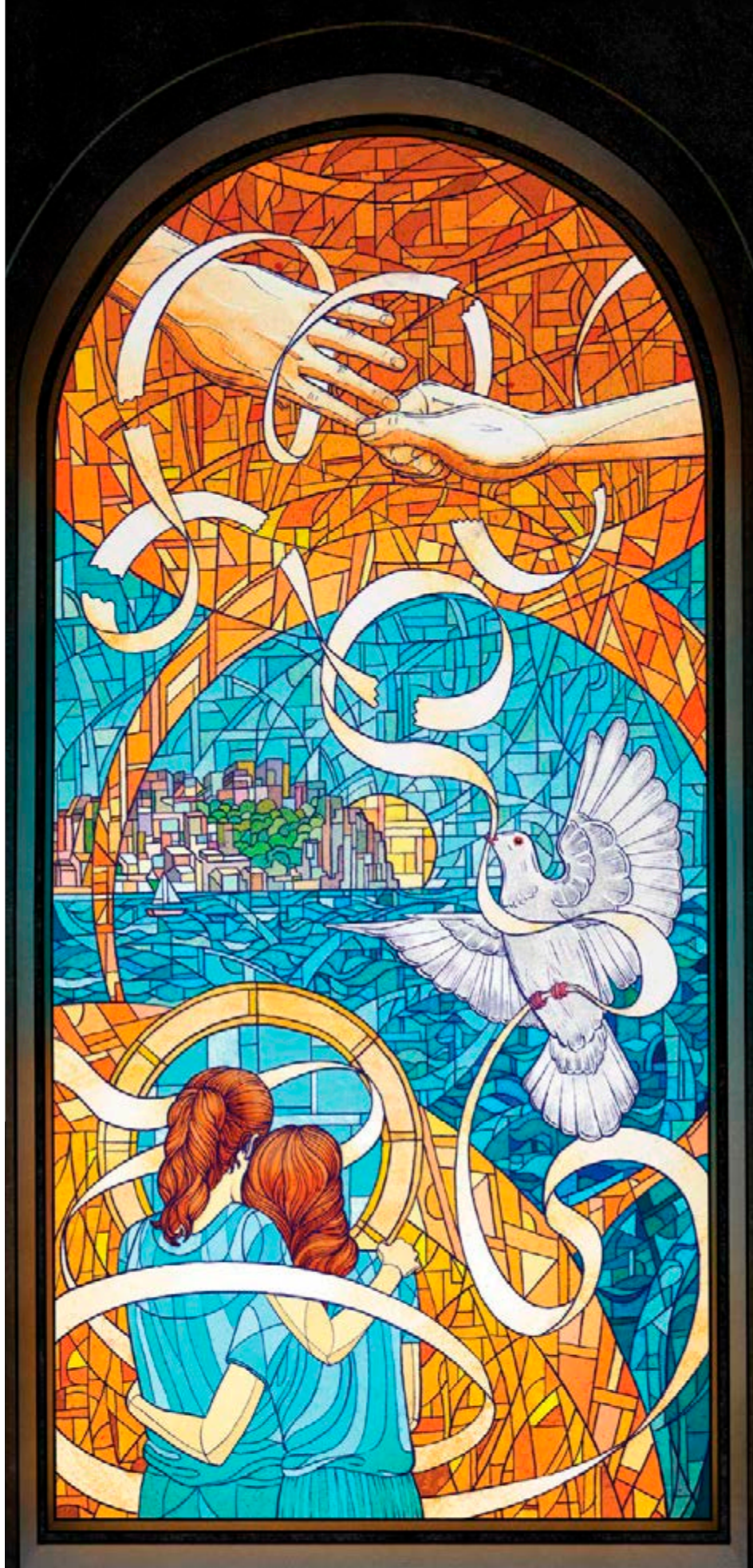
moj stric pridružil Cerkvi, a se je vrnila domov v Združene države. Stricu se je zdelo, da bi bilo dobro, če bi si dopisovali, zato sem jo na Facebooku dodala kot prijateljico.

Čeprav se nikoli nisva srečali v živo, ji bom vedno hvaležna, ker mi je pomagala utrditi vero in bolje spoznati evangelij Jezusa Kristusa. Pisala mi je skoraj vsako nedeljo in mi povedala vse, kar se je naučila v cerkvi, nato pa odgovorila na moja vprašanja. Tako je bila moja velika prijateljica.

Naposled sem se po letih potrpežljivosti krstila le dva dni po mojem osemnajstem rojstnem dnevu. In kmalu bom materi prinesla srečo, ki sem jo občutila tisti dan, ker se bom zanjo krstila. Vem, da bo ponosna na življenje, ki sem ga izbrala.

Čutila sem, da me je nebeški Oče blagoslovil, ker je bil celotno potovanje na tako veliko načinov z menoj. Morala sem samo počakati in biti potrpežljiva, ker je imel zame načrt. On je tisti, ki mi je dal moč, da sem šla skozi vse izzive, s katerimi sem se soočala. Vedno je bil ob meni in mi pomagal, da sem bila srečnejša. ■

Autorica živi v Albaniji.





starešina
José A. Teixeira
član prvega zbora
sedemdeseterih



ILUSTRIRAL: DAVID MALAN

NAVZLIC

SRAMEŽLJIVOSTI

Zaupajte Gospodu in blagoslovil bo vaša prizadevanja, da bi oznanjali evangelij.

Ko sem bil nov predsednik misijskega področja v Braziliji, sem imel razgovor z nekaj starešinami. Enega sem prosil, naj mi pove nekaj o sebi.

»Zelo sem sramežljiv,« je rekel. Skrbelo ga je, ker ga je sramežljivost ovirala pri služenju.

Vprašal sem: »Ali misliš, da ti Gospod lahko pomaga, da boš vseeno dober misijonar?«

»Verjamem, da Gospod lahko naredi kar koli.«

»Potem mu dovoli, da ti pomaga. Ali misliš, da to lahko storiš?«

»Lahko,« je rekel.

Priznati moram, da sem, ko je odšel, pomislil: »No, upam, da se bo izšlo.«

Tedni so minili in isti misijonarji so kmalu spet prišli na razgovore. Tokrat je družabnik sramežljivega starešine rekel: »Predsednik, ne vem, kaj ste mu rekli, ampak zagotovo je pomagalo. V nagovarjanju ljudi je postal zelo dober.« In tako sem se veselil ponovnega sestanka z njim.

Ko je prišel v pisarno, je zrl v svoje čevlje.

»Imam dobro novico,« je rekel. »Še vedno sem sramežljiv, ampak Gospoda sem prosil, naj mi pomaga. Nato sem odprl usta in začel govoriti. In veste kaj? Sedaj to počnem ves čas. Niti spomnim se ne, kaj rečem. Pri tem je neverjetno to, da je ljudem všeč. Občutijo Duha. Prisluhnejo mi in temu, kar jim imam povedati.«

Osupel sem bil nad tem, kar sem videl, kako se je ta misijonar spremenil, ko je zaupal Gospodu. Postal je veliko orodje za to, da je številnim ljudem prinesel srečo.

»Še vedno sem sramežljiv, ampak Gospoda sem prosil, naj mi pomaga.«

Premagovanje strahu

Ko oznanjamo evangelij, smo včasih živčni. Toda kakor je pokazal ta sramežljivi misijonar, nas bo Gospod vodil, če mu bomo zaupali. Sveti Duh nam bo pomagal vedeti, kaj naj rečemo (gl. 2 Ne 32:2–3), in ko ljudje občutijo Duha, se pogosto odzovejo pozitivno. Veliko se jih začne spraševati, kaj verjamemo, in želijo izvedeti več.

Velika radost

Pričujem, da nas bo nebeški Oče vodil v prizadevanjih, ko bomo oznanjevali evangelij, in v tem postopku bomo čutili veliko radost. Pravzaprav nas ta radost ne bo spremljala le zdaj, temveč tudi v prihodnjem svetu. (Gl. NaZ 18:16.) To je dober razlog, da stopimo izven svojega območja udobja in nekaj naredimo, čeprav smo sramežljivi. ■

TRIJE STRAHOVI, KI JIH LAHKO PREMAGATE

Poleg sramežljivosti poznam tri dodatne strahove, zaradi katerih nekateri od nas rečemo: »Bojim se, da bom izgubil prijatelje, če bom govoril o evangeliju.« Hvala bogu da se z vero te strahove da premagati.

1. NE VEM DOVOLJ.

Če vam primanjkuje evangelijskega znanja, lahko pomagajo redni misijonarji. Lahko nas učijo o sporočilu obnove, nam pomagajo okrepiti vero v Gospoda Jezusa Kristusa in nam pomagajo razumeti kesanje in kako ga udejanjati v življenju ter zakaj sta krst in dar Svetega Duha pomembna. Drugi velik vir znanja je priručnik *Pridigajte moj evangelij*. Vsakega fanta in dekle bi rad spodbudil, naj ima svoj izvod in ga vsak dan preučuje poleg svetih spisov.

2. TEGA ŠE NIKOLI NISEM NAREDIL.

Če vam manjka izkušenj, vadite z misijonarji! Lahko vam pomagajo spoznati, kaj naj rečete ali ne rečete v določeni situaciji. Ko boste čas preživeli z misijonarji, boste občutili ljubezen, ki jo imajo do evangelija in do bližnjih. Našli so pogum za oznanjanje evangelija; lahko vam pomagajo, da boste storili enako.

3. BOJIM SE OZNAVJATI.

Ko oznanjamo svoje pričevanje, prijateljem pomagamo, da vidijo višje stvari, in začnejo nas spoštovati in nas imajo radi v drugi luči. To se zgodi skoraj vsakokrat. Veliko mladih reče: »Bilo me je strah, toda ko sem iskreno govoril, mi je prijatelj začel zaupati in mi zastavljati vprašanja.« Ne bi se smeli bati govoriti o tem, kar imamo. To je dragoceno, ker prihaja od Boga. In kako bi prijateljem bolj lahko izkazali, da jih imamo radi, kot tako, da jim povemo za nekaj, kar vemo, da je res?

ZA MLADE

POŠTENA V VSEM

Alivsi H., Jalisco, Mehika

Na začetku šolskega semestra dobimo brezplačni paket šolskih potrebščin, med katerimi je notesnik, urnik in naključni vzorčni izdelek. Ko sem se neko leto postavila v vrsto, da bi dobila paket, sem ugotovila, da je bil vzorec, ki sem ga dobila, še posebej uporaben.

Na koncu dneva sem videla, da so dajali dva vzorca istega proizvoda. Zlahka bi lahko spet stopila v vrsto in dobila drugi paket, in odločila sem se to storiti. Navsezadnje so bili brezplačni in tisti izdelek sem potrebovala.

Na hitro sem se ustavila na stranišču, kjer sem videla mobilnik, ki ga je

neko dekle po nesreči pozabilo. Bil je eden najnovejših modelov, pred enim tednom pa sem ravno izgubila svojega. Ampak sploh nisem pomislila, da bi ga obdržala. »To je kraja,« sem si rekla.

Ko sem se potem namenila, da bi vzela drugi brezplačni paket, sem spoznala, da bi bilo to prav tako nepošteno, kot če bi obdržala telefon, ker bi morala lagati in reči, da tistega prej nisem dobila.

Hvaležna sem bila za to malo izkušnjo, ki mi je prinesla veliko lekcijo.



Telefon sem vrnila in se domov vrnila le z enim notesnikom, enim urnikom in enim vzorčnim izdelkom, vendar s prijetnim občutkom, da sem bila v vsem poštena, ne glede kako majhno je to bilo. ■

BLAGOSLOVLJENI ZARADI SPOŠTOVANJA ZAKONA DESETINE

Sabrina T., São Paulo, Brazilija

Ko sem bila majhna, smo z družino šli skozi veliko finančnih preizkušenj, ki so trajale približno do mojega desetega leta starosti. Oče ni mogel najti drugega dela, zato je delal kot ulični prodajalec in zelo malo zaslužil. Mati je ostala doma, da bi skrbela zame in za mojega mlajšega brata.

Toda čeprav smo šli skozi številne stiske, smo imeli pričevanje o plačevanju desetine in drugih darovanj. Vsak mesec smo zvesto plačali desetino in nikoli nam ni ničesar manjkalo. Z gotovostjo vemo, da smo bili nenehno blagoslovljeni zaradi Gospodove neskončne prijavnosti

in ker spolnjuje svoje obljube, če smo poslušni njegovim zapovedim.

Dnevi naših finančnih preizkušenj so se naposled končali. Blagoslovi, ki nam jih je Gospod dal v teh zadnjih nekaj letih, so osupljivi.

Vem, da tistim, ki zvesto plačujejo desetino in darovanja plačujejo z ljubeznijo s ciljem, da bi blagoslovili življenja drugih, ne bo nič primanjkovalo in se jim lahko zgodi celo nekaj veliko boljšega, kakor se je meni in moji družini. Blagoslovi se bodo povečali. To vem. To sem doživela. ■

JE VIDETI DOBRO?

Ponovno poglej. Satan hoče, da bi resnično radost zamenjali za golo iluzijo sreče, ki nas ne bo nikoli zadovoljila. Ne naredite niti grizljaja.

(Gl. Dieter F. Uchtdorf, You Can Do It Now, Liahona, nov. 2013, str. 56.)



»V šoli se norčujejo iz mene, ker sem sveti iz poslednjih dni. Vem, da moram zagovarjati to, v kar verjamem, vendar je tako težko! Kako naj postanem dovolj pogumen?«

Prav imate, da za to, če se hočete s tem soočiti, potrebujete pogum. Jezus Kristus nam je navsezadnje zapovedal, naj vstanemo in zasvetimo, da bo naša luč merilo narodom (gl. NaZ 115:5). Toda če imamo pogum, da svoji luči dovolimo svetiti, to morda še ne pomeni, da spregovorimo zoper tiste, ki se nam posmehujejo.

V vsakem primeru vas lahko nasprotovanje navdihne, da postanete boljši. Ko si močno prizadevate, da bi okrepili svoje pričevanje, lahko razvijete tisto vrsto tihega poguma, zaradi katerega boste lahko spregovorili ali preprosto nadaljevali s tem, kar je prav, čeprav vas drugi zasmehujejo.

Če se iz vas norčujejo, vas to lahko prizadene, vendar si zapomnite, da lahko molite, da vas bo navdala dobrotljivost, tako da bodo drugi preko vas lahko začutili Kristusovo ljubezen (gl. Mor 7:48). Ker je vsaka situacija edinstvena, zaprosite za vodstvo Duha, da se boste v vsakem trenutku znali odzvati, kakor bi se Kristus.

Odvisno od situacije, vendar bi se bilo s tistimi, ki se iz vas norčujejo, najbolje pogovoriti na štiri oči ali neprijazne zbadljivke kar prezreti, ko še naprej živite po svojih prepričanjih. Če drugi nočejo prisluhniti temu, kar imate povedati, je vaš vzor prijaznosti, odpuščanja in iskrenosti morda najboljše sporočilo, ki ga lahko pošljete.

Pokažite pravi pogum

Tisti, ki se iz vas norčujejo, morda zgolj zato, ker ste se dovolj opogumili, da ste jih prosili, naj nehajo, še ne bodo prenehali, lahko pa bodo, ko boste pokazali pogum s tem, da boste živeli to, kar ste – sveti iz poslednjih dni. Še preden se boste lahko zavedali, bo žar odobravanja našega nebeškega očeta sijal na vas in jim, upajmo, odprl oči za obnovljeni evangelij v vašem življenju.

Bright U., 17 let, Imo, Nigerija

Moč poiščite v osnovah

Molitev in post sta pomembna, ker se boste z njima lažje soočili s šalami in izzivi v šoli, prav kakor se je s hudim zasmehovanjem soočil Jezus Kristus, ko je bil na zemlji. Zaradi tega boste do drugih ljudi postali bolj ljubeči in potrpežljivi.

Walter C., 15 let, Jaén, Peru



Naj vas vodi molitev

Dolgo sem bila edina članica na šoli. Zdelo se je, da me najbližji prijatelji razumejo, drugi sošolci pa so se iz mene norčevali. Nekoč sem molila in začutila, da se moramo pogovoriti z enim od njih, ki je druge spodbujal, naj se mi posmehujejo. Pojasnila sem, da nanj nisem jezna, prosila pa sem ga, naj

me spoštuje, prav kakor bi sam želel biti spoštovan. Potem ko je eden od učiteljev slišal najin pogovor, me je vedno branil, ko je videl, da se je nekaj zgodilo. Vem, da vam bo Gospod stal ob strani, ko boste govorili s temi ljudmi.

Shanela S., 14 let, Pangasinan, Filipini

Okrepite svoje pričevanje

Prvič, prejmite resnično pričevanje o resnicah, o katerih bi radi spregovorili drugim. Nato vzljubite ljudi, ki se norčujejo in ne se ne zapletajte v spore, ker Bog preprirov nikdar ne podpira (gl. 3 Ne 11:29). Najpomembnejše pa je, da vas vselej spremlja Duh. Duh vam bo pomagal, da boste imeli več ljubezni in poguma, in bo vašim besedam dal moč.

Julia F., 19 let, Hesse, Nemčija



Ljubite svoje sovražnike

Že sem bil v podobnih situacijah. Če verujete in postanete ponižni, boste blagoslovljeni z močjo in vero, da »ljubite svoje sovražnike, blagoslovljajte tiste, ki vas preklinjajo, ... in zanje molite« (gl. Mt 5:44). Spodbujam vas, da v svetih spisih iščete odgovore na to, kako lahko postanete močni. Molite, kadar čutite, da ste v svoji veri sami. V Pismu Rimljanom

8:31 piše: »Kaj bomo torej rekli k vsemu temu? Če je Bog za nas, kdo je zoper nas?« Bog je na vaši strani! Vse je mogoče.

Reagan T., 15 let, Utah, ZDA



Ne bojte se

Pogosteje spregovorite o svoji veri ali namer-no naredite nekaj, da boste lahko. Bila sem v podobnem položaju in sem na svoj nahrbtnik napisala: »Rada sem SPD.« S tem sem odprla vrata več misijonarskim priložnostim in ljudem pokazala, da se ne pokazati, da sem SPD. Kar koli naredite, jim ne dovolite, da bi vas prizadeli. Molite zanje in zase. Kmalu boste spoznali, da se, če se osredotočate na reševanje duš drugih, ne boste bali pokazati resnice o Očetovem evangeliju.

Savanna P., 14 let, Teksas, ZDA



POGUM NAŠIH PREPRIČANJ

»Pogosto je težko biti drugačen in biti sam v množici. Naravno je, da se bojimo, kaj bi utegnili misliti ali reči drugi. V tolažbo so nam besede naslednjega psalma: 'Gospod je moja luč in moja rešitev, koga bi se moral bati? Gospod je trdnjava mojega življenja, pred kom bi moral trepetati?' [Ps 27:1] Če Kritusa postavimo v središče svojega življenja, bo naše strahove zamenjal pogum naših prepričanj.«

Predsednik Thomas S. Monson, Bodite vzor in luč, 185. jesenska generalna konferenca, okt. 2015, str. 77.

VPRAŠANJE ZA NASLEDNJO ŠTEVILKO

»Kako naj vem, da Bog posluša moje molitve?«

Svoj odgovor in, če želite tudi fotografijo z visoko ločljivostjo, pošljite do 1. maja 2016 na liahona.lds.org ali po elektronski pošti na liahona@ldschurch.org ali po navadni pošti (gl. naslov na 3. strani).

V e-pismo ali pismo vključite naslednje podatke in dovoljenje: Če želite, da bosta vaš odgovor in slika objavljena, morate priložiti naslednje podatke in dovoljenje: 1. ime in priimek, 2. rojstni datum, 3. oddelek oziroma veja, 4. kol oziroma okrožje, 5. vaše pisno dovoljenje in če ste mlajši od 18 let pisno dovoljenje staršev (e-pismo je sprejemljivo).

Odgovore lahko zaradi dolžine in jasnosti priredimo.



starešina
David A. Bednar
iz zbora dvanajstih
apostolov

Kaj delajo apostoli?

Apostoli so Gospodovi služabniki. Potujejo zato, da obišejo člane Cerkve po svetu.

Ko sem prvič potoval kot apostol, sem srečal moškega, ki je stežka živel po Besedi modrosti. Rekel sem mu: »Gospod me je poslal sem, da bi vam predal zelo preprosto sporočilo: 'Zmorete. Obljubljam vam, da boste imeli Božjo pomoč, ko se boste soočili s tem izzivom.'«

Ali bi Gospod enega od dvanajst apostolov poslal na pol poti okrog sveta, da bi pomagal zgolj enemu človeku? Odgovor je *da*. To dela ves čas. ■

Z neposrednega svetovnega predvajanja starešine in sestre Bednar



Carol F. McConkie
prva svetovalka
v generalnem
predsedstvu
Mladenk

Mir v srcu



Ko mi je bilo osem let, sem videla preroka, predsednika Davida O. McKayja (1873 - 1970). Prišel je posvetit novo cerkveno zgradbo v Palmyri v New Yorku v ZDA. Moja družina je šla na posvetitev. Prišlo je tudi veliko drugih ljudi. Vsi smo bili navdušeni, ker bomo videli preroka!

Bila sem precej majhna, zato sem težka videla skozi množico ljudi. Toda vseeno sem lahko občutila ljubezen predsednika McKayja. Za trenutek sem videla njegove bele lasse in njegov prijazen obraz. Pomislila sem: »Tako je videti Božji prerok.«

O prerokih sem brala v svetih spisih, toda tokrat sem preroka ali katerega generalnega voditelja videla prvič v živo. Spoznala sem, da so preroki resnični ljudje. In imajo nas radi! Vselej si bom zapomnila ljubezen in mir, ki sem ju občutila tisti dan.

Ko mi je bilo enajst let, sem imela neko drugo izkušnjo, zaradi katere sem v srcu začutila mir. Približevala se je kolska konferenca in pela sem v kolskem zboru. Bila sem tako navdušena! Nosila sem lepo belo bluzico in počutila sem se tako posebno. Pesem, ki smo jo peli, je imela besedilo iz Evangelija po Janezu 14:27:

»Mir vam zapuščam, svoj mir vam dajem. Ne dajem vam ga, kakor ga daje svet. Vaše srce naj se ne vznemirja in ne plaši.«

Tiste besede so se me v srcu resnično dotaknile in od takrat jih pomnim. Ko sem tiste besede pela, sem vedela, da izpričujejo resnico. Občutila sem, kak mi Sveti Duh govori, da zaradi tega, če sledimo Jezusu Kristusu, lahko občutimo mir. Kadar imam izzive, odtlej v mislih vselej vidim ta odlomek iz svetih spisov in me to navda z mirom. Resnica, ki sem jo spoznala, ko sem bila mlada, je blagoslovila vse moje življenje. ■

Ethanovo PRİČEVANJE

Larry Hiller

Po resnični zgodbi

»Poslušajte, poslušajte! Sveti Duh bo šepetal. Poslušajte, poslušajte tihi mirni glas.« (Children's Songbook, 106)

Ethan je sedel na sestanku za pričevanja in poslušal svojega najboljšega prijatelja Sama, ki je pričeval. Njegova prijateljica Sarah je sedela na podiju in čakala, da bo na vrsti. Sam je govoril o projektu služenja, ki ga je izvedel. Rekel je, da ima pričevanje o služenju. Sarah je pričevala o družinah. Pričevala je tudi Ethanova učiteljica. Govorila je o tempeljskem delu. Vsi so pričevali o resničnosti Cerkve. Zdelo se je, da imajo pričevanje vsi razen Ethana.

»O čem imam pričevanje?« se je spraševal Ethan.

Spomnil se je, kako so se pred nekaj leti s prijatelji krstili. Njegova učiteljica iz Osnovne, sestra Calder, je govorila o Svetem Duhu.

»Sveti Duh vam v srcu lahko vzbudi goreče občutke. Z njegovo pomočjo lahko spoznate resnico,« je dejala. »In tako prejmete pričevanje o tem, kar verjamete.«

Zdelo se je, da imajo pričevanje vsi razen Ethana.





Ethan si je prizadeval delati, kar je prav, zato da bi občutil Svetega Duha. Bral je svete spise in molil. Toda nikdar ni imel tistega gorečega občutka, o katerem so ljudje govorili. Ali to pomeni, da nima pričevanja?

To vprašanje se je Ethanu motalo po glavi ves naslednji dan. O tem je premišljeval tudi potem, ko sta s Samom po šoli rolkala. Spraševal se je, kako bi o tem vprašal Sama.

»Hej, Sam,« je Ethan naposled vprašal, »ali te je bilo strah, ko si včeraj pričeval?«

Sam je skočil z rolke in prišel na travo. »Niti ne,« je rekel in se usedel. »Prej sem pričeval na družinskem večeru.«

Ethan se mu je pridružil in si rolko položil v naročje. »Ampak kako si vedel, da imaš pričevanje?«

»No, molil sem in o tem imel dobre občutke.«

Ethan je počasi prikimal in z roko zavrtel kolesce. Nekako je tudi sam želel to občutiti.

Ethan je tisti večer, ko je bila v hiši tema in tišina, pokleknil ob postelji in molil.

»Nebeški Oče,« je dejal, »prosim, pomagaj mi prejeti pričevanje.« Pomagaj mi spoznati, da je Cerkev prava. Da je bil Joseph Smith prerok. In da Mormonova knjiga izpričuje resnico.

Ethan se je sredi molitve ustavil. Eno minuto je premišljeval. Nato se je vprašal: »No, ali že kaj vem?«

In nato ga je navdal tih, miren občutek. To ni bil močan, goreč občutek. Toda Ethan je vedel, *da je* to Sveti Duh.

Ethana je v mislih prešinilo: »Vem, da vem.« In ko je o tem premišljeval, se je zavedal, da je ta mirni občutek že občutil.

Ko je bral Mormonovo knjigo, je čutil, da je to dobro in prav. Sedaj je vedel, da je bil to občutek, ko mu je pričeval Sveti Duh. Ko je šel v cerkev in ko je čutil, da je dobro in prav, da je tam, je bil tudi to Sveti Duh. Pričevanje je že prejel!

Ni bilo treba, da bi vse vedel zdaj. Toda vedel je, da je Sveti Duh resničen in da mu lahko pomaga, da bo njegovo pričevanje močnejše.

Ethan je spet začel moliti. Toda tokrat zato, da bi rekel hvala. ■

Avtor živi v Utahu v ZDA.

Pesosi za nebeškega Očeta

Angela Peña Dahle

»Spolnjud zapovedi. V tem našel
boš varnost, v tem našel boš mir.«
(neuradni prevod)

Ana je žvečila zadnji
Akos svoje tortilje. Bila
je mehka in slastna. Ani
so bile babičine tortilje
všeč. Bile so najboljši
del zajtrka.

Ana je opazovala
staro mamo, Abuelo,
ko je pomivala
posodo.

Jutro je bilo kakor vsa druga.
Nekaj pa ni bilo enako.

Abuela je navadno šla na tržnico
kupit hrano. Danes pa ni. Danes ni
bilo denarja, da bi kupila hrano.

»Kaj bova jedli jutri?« se je spraše-
vala Ana.

Ana se je nato spomnila. Vedela
je, kje je nekaj denarja! Prejšnji večer
je videla, kako je Abuela nekaj peso-
sov zavila v belo krpo.

»Abuela, ali si pozabila? Imaš de-
nar za hrano.«

»Kateri denar?« je vprašala Abuela.
Ana je stekla po denar. Potresla je
z vrečko kovancev. *Klink! Klink!*

Abuela se je nasmehnila. »To je
najina desetina, Ana. To je *Gospodov*
denar.

»Ampak kaj bova jedli jutri?« je
vprašala Ana.

»Ne skrbi,« je rekla Abuela.
»Verujem, da nama bo nebeški
Oče pomagal.«

Naslednji dan je Abuela Ani dala
zadnjo koruzno tortiljo. Nato se je



usedla na stol. Na obleko je šivala rdeče rože in pripovedovala zgodbe o tem, kako je bilo, ko je bila deklica. Ni bila videti zaskrbljena.

Ana je nato zaslišala trkanje. Stekla je odpret vrata.

»Stric Pedro!«

»Začutil sem, da vaju moram obiskati,« je dejal stric Pedro. Na mizo je položil tri vreče. V eni je bila koruzna moka za tortilje. V drugi je bilo meso. V tretji je bila sveža zelenjava s tržnice.

»O, moj ljubi sin,« je rekla Abuela. »Pripravila ti bom svojo najboljšo juho z mesnimi kroglicami!«

»Tvoja juha je najboljša na svetu,« je rekel stric Pedro.

Ana se je zasmejala in zaploskala.

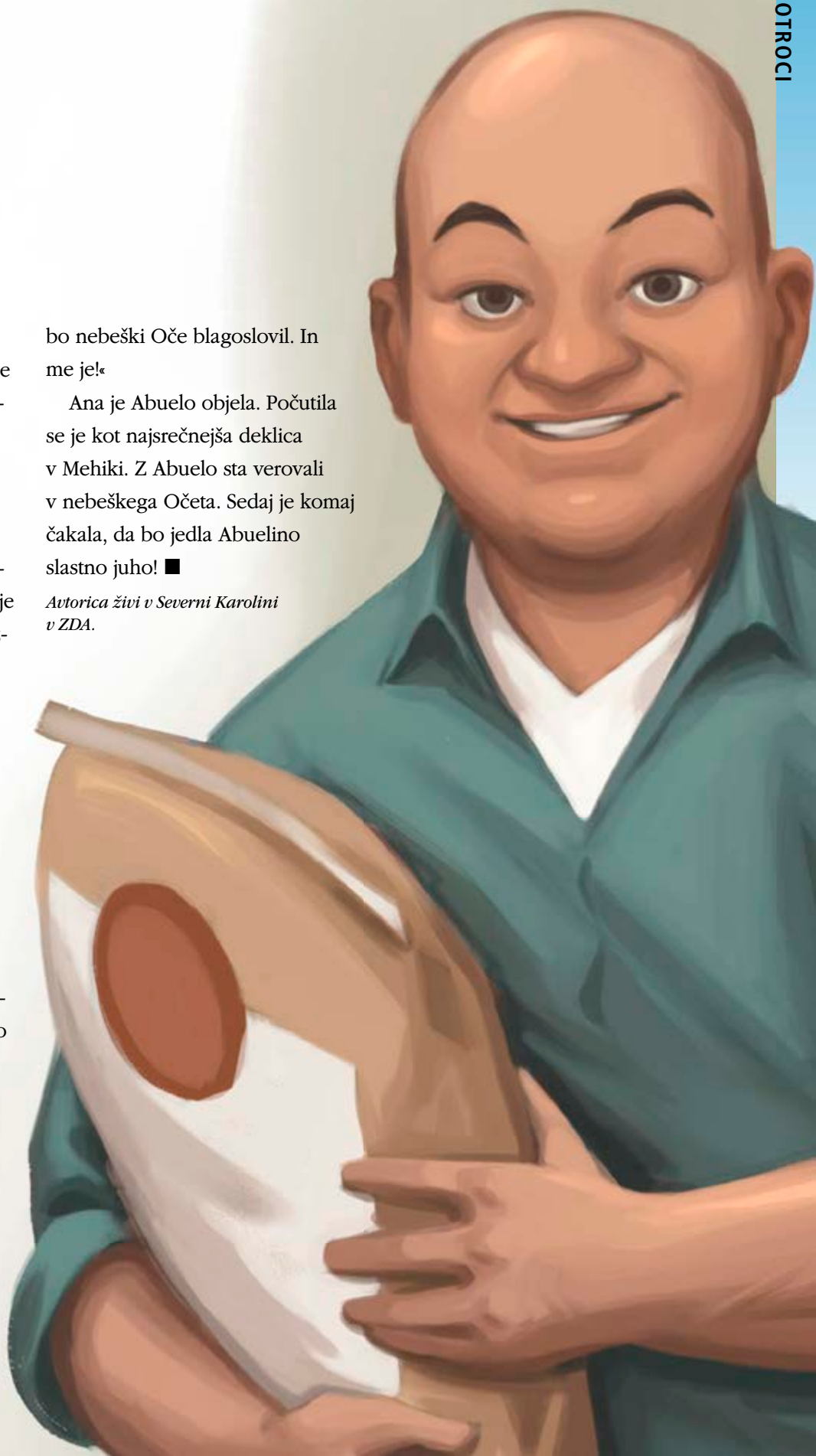
Nato se je ustavila. Nekaj je hotela izvedeti. »Abuela, si vedela, da bo danes prišel stric Pedro? Te zato ni skrbelo?«

»Ne,« je rekla Abuela. »Kadar plačam desetino, verujem, da me

bo nebeški Oče blagoslovil. In me je!«

Ana je Abuelo objela. Počutila se je kot najsrečnejša deklica v Mehiki. Z Abuelo sta verovali v nebeškega Očeta. Sedaj je komaj čakala, da bo jedla Abuelino slastno juho! ■

Autorica živi v Severni Karolini v ZDA.

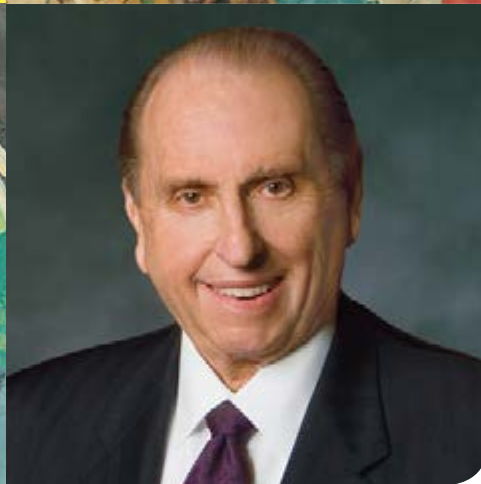
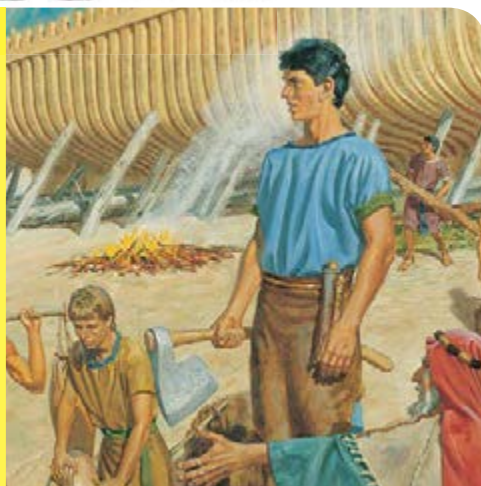


Sledimo prerokom in apostolom

Jenna Koford



Bog pokliče preroke in
apostole, da nas uči, kar želi,
da vemo. V svetih spisih lahko
beremo o prerokih, kot so bili
Noe, Nefi in Joseph Smith, in
apostolih, kot sta bila Peter in
Pavel. Danes imamo preroke
in apostole!



DETAIL SLIKE GOSPOD JE ZPOLNIL VSE SVOJE BESEDE CLARKA K. PRICEA, DETAIL SLIKE JOSEPH SMITH M.L. DANQUARTA A. WEGGELANDA, DETAIL SLIKE
NOVOZAVEZNE ZGODBE PAULA MANNA; DETAIL SLIKE NEFI IN LEHI VODITA GRADNJO LADJE JERRYJA THOMPSONA; ILLUSTRACIJE: GARTH BRUNER.

Kdo je »prerok, videc in razodevalec«?



Prerok govori za Boga.

Videc lahko vidi preteklost, sedanost in prihodnost.

Razodevalec nam razodeva (ali pokaže) Božjo voljo.

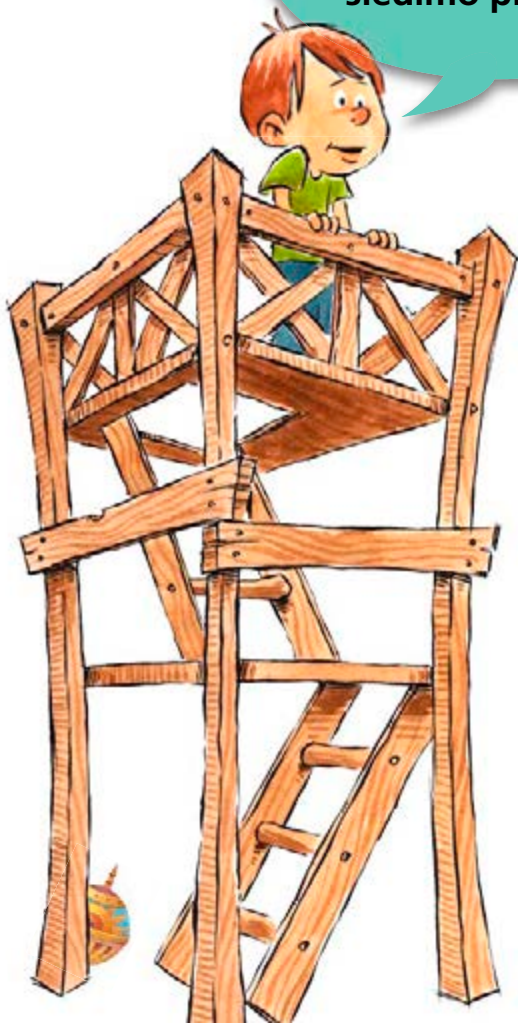
- Člani Prvega predsedstva so vsi preroki, vidci in razodevalci. Tudi vsi apostoli so.
- Samo predsednik Cerkve ima Božje polnomočje za vodenje vse Cerkve.
- Koliko živih prerokov, vidcev in razodevalcev imamo skupaj?

12 15 3 1

Odgovor: 15.

Zakaj je tako pomembno, da sledimo preroku?

Prerok je kot nekdo, ki opazuje s stolpa (gl. tudi str. 38). Lahko vidi nevarnost, ki se približuje, in nam pove, kako se zavarovati. Pomaga nam slediti Jezusu Kristusu.



Kaj nam je naš prerok naročil delati?



Naš današnji prerok je predsednik Thomas S. Monson. Sledi nekaj stvari, katere nam je naročil delati:

- Sledite Jezusovemu vzoru in imejte radi vsakogar.
- Plačujte desetino in darujte v misijonarski sklad.
- Izogibajte se slabim filmom, televizijskim programom in drugim medijem.
- V vsako spalnico dajte sliko templja.
- Preučujte govore z generalne konference.
- Obiščite ostarele in bodite dobri sosedje.

Izberite eno stvar na seznamu, ki jo lahko delate ta mesec. Kaj boste delali? ■

Alma se je pokesal

Alma je bil duhovnik hudobnega kralja Noeta. Poslušal je preroka Abinadija, ki je učil o zapovedih. Alma je vedel, da mora spremeniti svoje življenje in slediti Bogu, namesto da bi delal hudobne stvari. Zapisal je, kar je Abinadi učil. Druge je začel poučevati o evangeliju. Kasneje je imel družino in enega od svojih sinov poimenoval Alma.



Bil sem nogometni vratar in mi je šlo dobro. Potem sem se spomnil, da se moram pokesati, ker sem včeraj rekel nekaj grdega. To bi moral narediti, ampak sem bil sredi nogometne tekme. Potem sem se nečesa spomnil. Molite lahko povsod, kjer začutite potrebo po tem! Potem ko sem molil, sem se počutil dobro, ker sem se pokesal.

Peter G., 8 let, Utah, ZDA



Damon B., 8 let, Utah, ZDA



To kartico z izzivom izreži, prepogni in obdrži!

Lahko se pokesam!

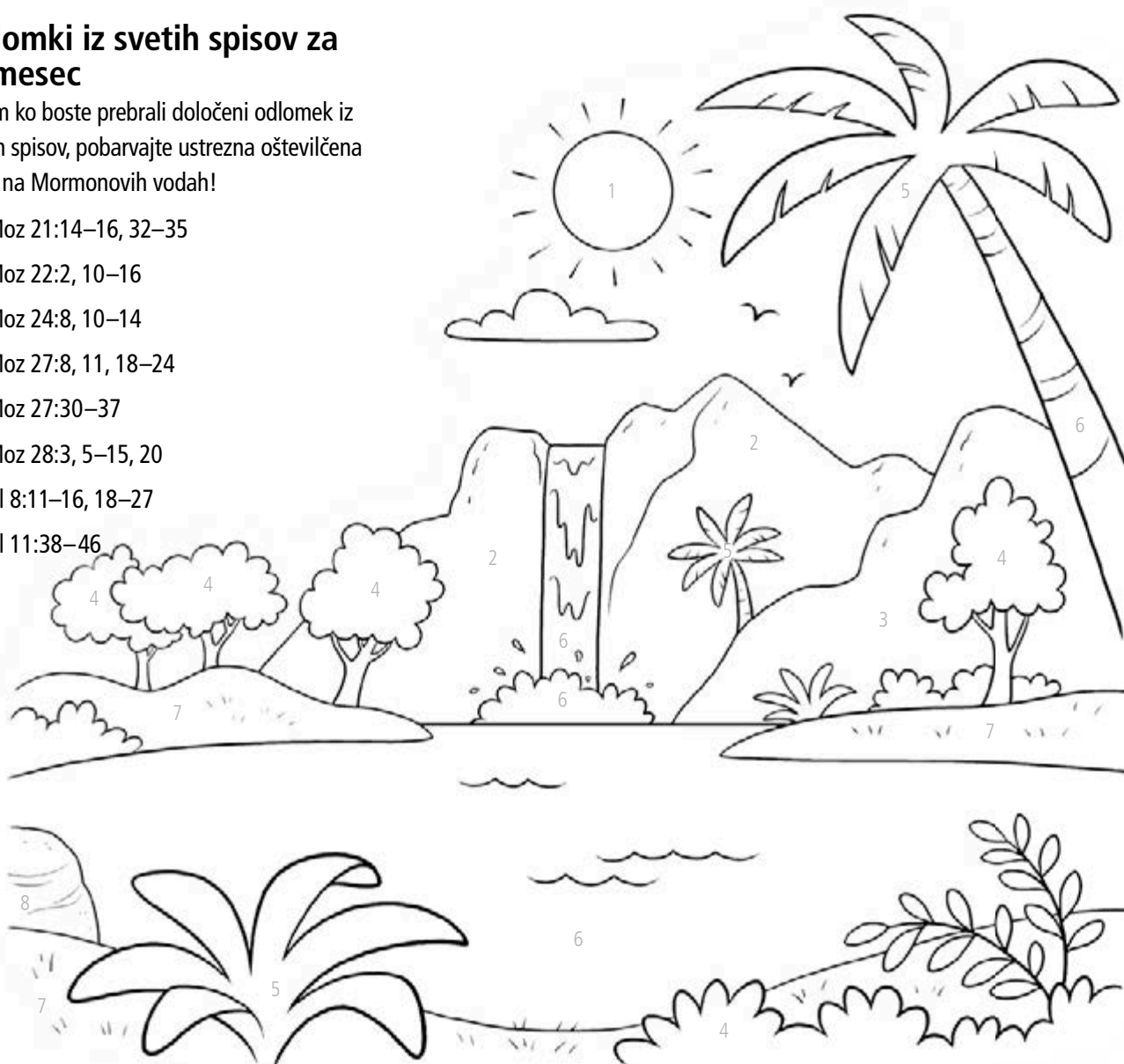
- Na pamet se nauči: Moz 18:9.
- Napiši ali nariši nekaj, kar je prerok rekel na generalni konferenci.
- Izberi en način, kako se lahko spremeniš na bolje. To poskusi narediti ta mesec.
- Zadajam si izziv, da bom ...

ALMA

Odlomki iz svetih spisov za ta mesec

Potem ko boste prebrali določeni odlomek iz svetih spisov, pobarvajte ustrezna oštevilčena polja na Mormonovih vodah!

- 1 Moz 21:14–16, 32–35
- 2 Moz 22:2, 10–16
- 3 Moz 24:8, 10–14
- 4 Moz 27:8, 11, 18–24
- 5 Moz 27:30–37
- 6 Moz 28:3, 5–15, 20
- 7 Al 8:11–16, 18–27
- 8 Al 11:38–46



Mormonove vode

Alma se je pred hudobnim kraljem Noetom skrtil na mirnem kraju, imenovanem Mormonove vode. Veliko ljudi je prišlo poslušat Alma, ko je poučeval evangelij. Hoteli so se krstiti. Ko jih je Alma krstil, so sprejeli iste obljube oziroma zaveze, ki jih sprejmemo mi, ko se krstimo. Več o teh obljubah lahko preberete na naslednji strani. ■

Alma krsti veliko ljudi



Abinadi je bil prerok. Ljudi je učil, naj verujejo v Jezusa in prenehajo delati slábo. Hudobni kralj Noe se je na Abinadija razjezil. Noe se ni hotel pokesati.



Mož po imenu Alma je verjel Abinadiju. Pobegnil je in se pred jeznim kraljem skrila. Bilo mu je žal, ker je delal, kar je bilo narobe, in se je pokesal, prav kakor je Abinadi učil.



Veliko ljudi je
prišlo poslušat Alma,
ko je poučeval o Jezusu
Kristusu. Alma je učil, da se
bodo lahko krstili, če se bodo
pokesali in sledili Jezusu.

Ljudje so radostno zaploskali.
Obljubili so, da bodo druge
tolažili. Obljubili so, da bodo
imeli Boga radi in drugim
ljudem povedali zanj. Bili
so se pripravljene krstiti.





Alma je ljudi krstil enega za drugim. Bili so zelo srečni, ker so bili v Jezusovi Cerkvi.

Ko se krstimo, sklenemo iste obljube, ki jih je Almovo ljudstvo. In se prav tako vsi pridružimo Jezusovi Cerkvi! ■

Nedelja je poseben dan





predsednik
George Q. Cannon
(1827 - 1901)

prvi svetovalec
v Prvem predsedstvu

ISKANJE DUHOVNIH DAROV

Koliko od vas išče te darove, ki jih je Bog obljubil podariti?

Vsak moški in ženska v Kristusovi Cerkvi lahko prejme darove Božjega Duha glede na svojo vero in Božjo voljo. ...

Koliko od vas ... išče te darove, ki jih je Bog obljubil podariti? Koliko od vas se, ko se pred nebeškim Očetom priklonite v družinskem krogu ali na skrivnem, poteguje, da bi vam bili ti darovi podarjeni? Koliko od vas prosi Očeta, v Jezusovem imenu, naj se vam prikaže preko teh moči in teh darov? Ali pa živite iz dneva v dan, kakor se vrata obračajo na tečajih, brez kakršnih koli občutkov do te teme, ne da bi sploh udeleženi kaj vere, zadovoljni, ker ste se krstili in ste člani Cerkve in da tu počivate, premišljuje, da je vaša odrešitev zajamčena, ker ste to naredili? ...



Vem, da Bog želi ozdraviti bolne, da želi podariti dar prepoznave duhov, modrosti, znanja in preroštva ter druge darove, ki bi jih utegnili potrebovati. Če je kdo od nas nepopoln, je naša dolžnost, da molimo za dar, zaradi katerega bomo postali popolni. Ali imam pomanjkljivosti? Ogromno jih imam. Kaj je moja dolžnost? Moliti k Bogu, da mi da darove, ki bodo te pomanjkljivosti odpravili. Če sem jezen človek, je moja dolžnost, da molim za dobrotljivost, ki je potrpežljiva in prijazna. Ali sem zavisten človek?

Moja dolžnost je, da si prizadevam za dobrotljivost, ki ne zavida. Tako je z vsemi evangelijskimi darovi. To je njihov namen. Nihče ne bi smel reči: »Oh, pri tem ne morem nič; takšna je moja narava.« V tem ni opravičen, ker je Bog obljubil, da nam bo dal moč, da bomo te stvari popravili, in da nam bo dal darove, ki jih bodo odpravili. Če človeku primanjkuje modrosti, je dolžan zanjo prositi Boga. Enako je z vsem drugim. To je Božja namera z njegovo Cerkvijo. Želi, da so njegovi sveti dovršeni v resnici. S tem namenom daje te darove in jih podari tistim, ki jih iščejo, zato da bi bili popolni ljudje na obličju zemlje ne glede na njihove številne šibkosti, ker je Bog obljubil, da bo dal darove, ki jih potrebujejo za to, da bo bodo postali izpopolnjeni. ■

Iz The Latter-day Saints Millennial Star, 23. april 1894, str. 258–261; ločila in velike začetnice standardizirane.

POVZETKI



Kako zgodnja vera zraste v spoznanje in pričevanje?

»Ne pomnim, da ne bi verjel v nebeškega Očeta in Jezusa Kristusa. Rad ju imam, odkar sem zanj izvedel ob kolenih svoje angelske matere, ki je brala svete spise in evangelijske zgodbe. Ta zgodnja vera je rasla v spoznanje in pričevanje o ljubečem nebeškem Očetu, ki naše molitve sliši in usliši.«

V tej številki tudi

ZA MLADE ODRASLE



Znaki Satanovega sleparstva

str. 44

Sledi eden od ključnih načinov, kako prepoznati razliko med Satanovimi lažmi in Gospodovimi resnicami.

ZA MLADE

NAVZLIC

SRAMEŽLJIVOSTI

str. 60

Ali vam je bilo kdaj preveč nerodno oziroma vas je bilo preveč strah, da bi govorili o evangeliju? Sledijo trije predlogi.



ZA OTROKE



Sledimo prerokom in apostolom

str. 72

Kaj je ena od stvari, ki jo lahko naredite to jutro, da boste sledili preroku, predsedniku Thomasu S. Monsonu?



CERKEV
JEZUSA KRISTUSA
SVETIH
IZ POSLEDNJIH DNI